

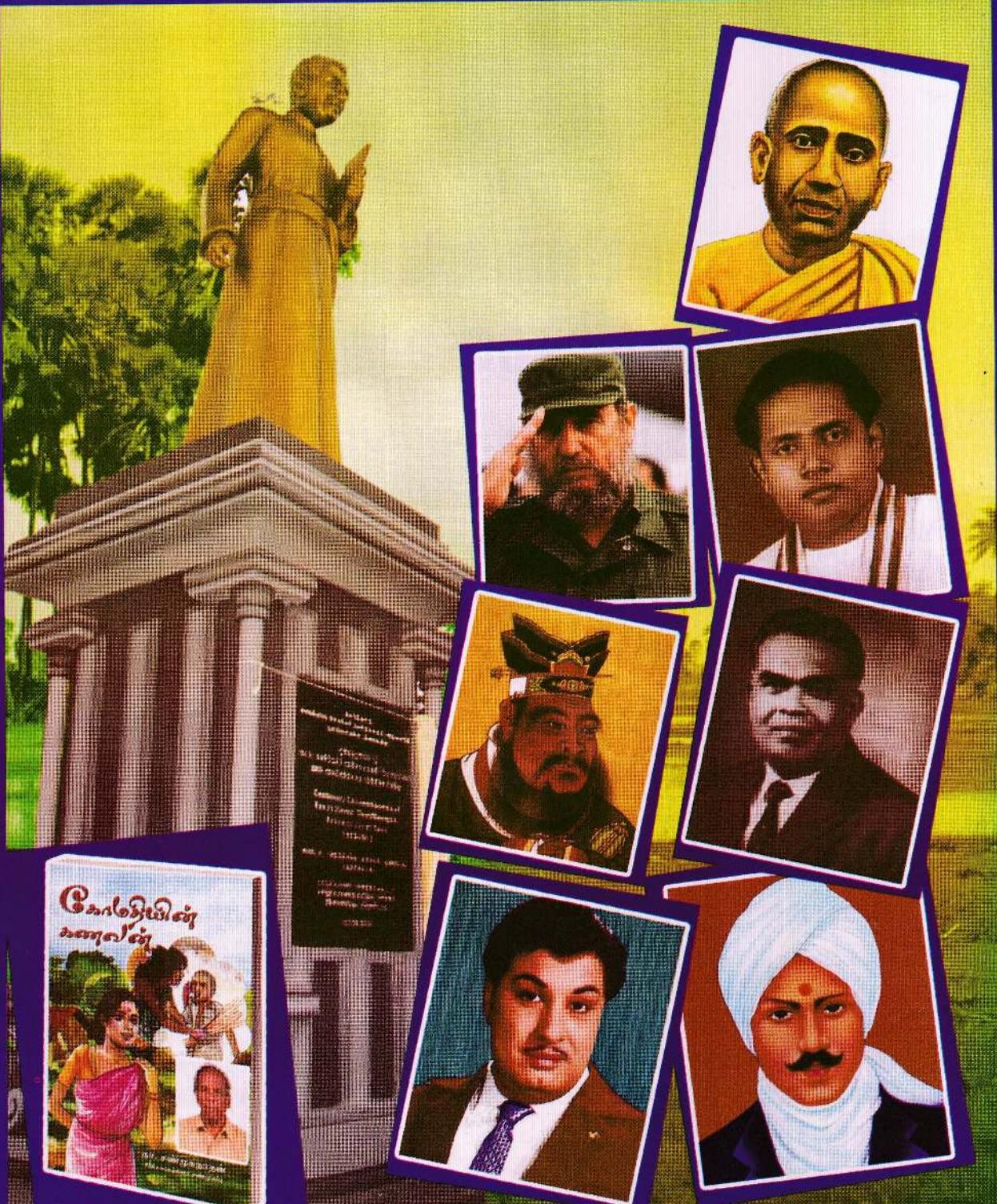

தமிழ்த் தாது

நூல்யக ஒளி 37

THAYAKA OLI

கிரு திங்கள் ஏடு

**MAINTAINING
Company
ACCOUNTS**

AA Accounting & Business Solutions Associates

265 Haydons Road / London SW19 8TY

Accountants and Management Consultants

**for Efficient and Quality Professional
Accounting Services**

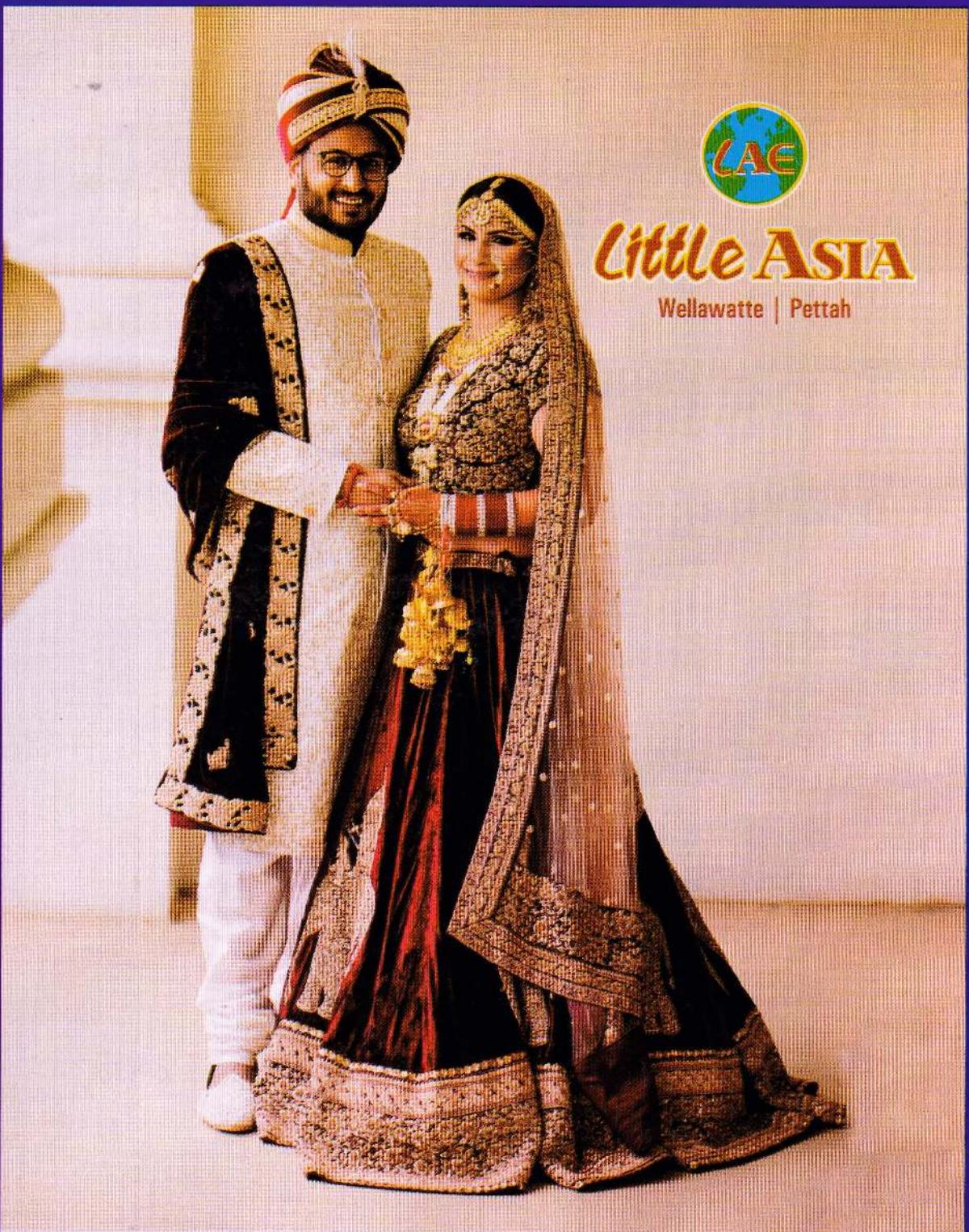
WE SPECIALIST IN

- Year End Accounts Preparation
- Self Assessment Tax Returns
- Vat and TAX Investigations
- Management Consultancy
- Business Plans and Cash Flow Forecasts
- Book Keeping
- Solicitors Accounts
- Payroll Preparation
- Business Startup Advice
- Management Accounts

**Also through our contacts
we are able to raise Finance for New Business**

Contact : UTHAYANAN or SASI

Mob: 0774 7794 358 / 07786 966 207 Tel: 020 8545 0205
www.aa-accounts.co.uk

Little ASIA

Wellawatte | Pettah

73, 75A, Main Street, Colombo 11. | T: +94 11 2391592, 2391593 | F: +94 11 2391745 | E: info@littleasia.lk

www.littleasia.lk | Skype: little.asia.silk

317, 317A, Galle Road, Wellawatte, Colombo 06. | T: +94 11 250 4470, 250 0098 | F: +94 11 2508934

E: info@littleasia.lk | www.littleasia.lk | skype: asia.emporium

Follow us on

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சட்டத்துறைகளும் குழுவரவு கூலோசகர்களும்

Rasiah & Co Solicitors

- Conveyancing
- Residential & Commercial
- Matrimonial
- Immigration
- Landlord & Tenants

Tel : 020 8543 4040 Fax : 020 8543 2400

180A, Merton High Street,
South Wimbledon,
London SW 19 1AY

DX : 300004 Wimbledon South
rasiahsolicitors@btconnect.com

“பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னாடும்
நற்றவ வானிலும் நனி சிறந்தனவே”

தாயக ஒலி

(தாயக மன்றின் தனித்துவம் காக்கும் கிருதிங்கள் ஏறு)

வள்ளுவர் ஆண்டு 2049

புரட்டாதி - ஜூபசி - 2018

வில் - 06

ஒலி - 37

இலண்டன் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகமும், இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகமும் கைணந்து வெளியிடும்.

தாயக ஒலி

பிரதம ஆசிரியர்

த.சிவகுப்பிரமணியம் (கும்பி சிவா)

தொலைபேசி : 0094(0)718676482

துணை ஆசிரியர்கள்

தாயகன் (இலண்டன்), சி.பவன் (இலங்கை)

மதியுரைக் குழு

பேராசிரியர் சபா ஜியராசா
பேராசிரியர் வமகேல்வரான்
வவனியூர் ரோ உதயனான்
கைவப்புவர் சு.சிலசல்லத்துரை
எஸ்.சல்வரநாதன் (இலண்டன்)
கவுத்திய கலாநிதி தாலிம் அகமது

சஞ்சிகைக் குழு

மு.சிவவிஸ்கம்
கா.வைத்தின்வரான்
கதிரவேவு மகாதேவா
மாதுமை
சி.அருந்தவன்

வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகள் :

கனாடா : முருகேக கிருபாகரான்
அ.பர்முணான்

இலண்டன் : சி.அருந்தவநாதன்

அமெரிக்கா : வே.பி.பிரேமதயானன்

அவஸ்திரேலியா : தி.திருநந்தகுமார்

பிரான்ஸ் : ச. ச்சிதானாந்தம்

தூராஜ்பு : 9-2/1, நெல்சன் டிடம்,
கொழும்பு - 06, இலங்கை.

தொ.பேசி. : 0094(0)112364124

Email : editor@thayakaoli@gmail.com

தாயக ஒலியில் இடம்பெறும் படைப்புக்களுக்குப் படைப்பாளிகளே பொறுப்புடையவர்கள். இடுக்கள் கள் இருக்கியின் அவதானிப்புடன் பிரசூரமாகும்.

- ஆசிரியர்

உள்ளே ஒலிய்பவை

பேண முணையிலிருந்து... 02

கட்டுரை

* சுவாமி விபுலானந்தரின் தமிழ்ப்பணி 13

* சிளாவின் தத்துவநூலின் கண்ப்புவியல் 16

* பேராசிரியர் ச. வித்தியானந்தன் 21

* பாரதியின் கவிதைகளை முன்னிலைப்படுத்திய.. 25

* செ.து.சியரத்தினர் 31

* உர்க்கமையான நட்பு 34

* நித்திரையின் முக்கியத்துவம் 35

கவிதை

* கலைஞருக்கு கண்ணரீர் காணிக்கை 30

* வாந்தகை 47

சிறுக்கதை

* வேதாரிகள் 43

கேட்டதைச் சொல்ல வந்தோம்

* வட்குமாகாண முதலமைச்சரின் உரை 08

தரிசனம்

* சிலப்பதிகாரம் 33

இலக்கியம்

* முதுமையில் ஓளமை புரநானுஷ கூறும் ரேகியம் 20

வளர்நுவம்

* பொறுமை 18

மொழியாக்கச் சிறுக்கதை

* பிடிமானம் 03

நூககச் சுவைக் கதை

* “நான்பர்கள் ஒன்று நினைக்க...” 23

உண்மை பேச்கின்றது.

* கிளாக்கர் ஜயாவின் பெருந்தன்மை 28

விளையாட்டு

* வகைப்பந்தாட ஸ்பியன் பட்டம் பெற்ற இலங்கை அணி 40

வியங்களம்

* “உர்க்கமைகள் உறங்குகின்றன” பற்றிய குருது 29

அங்களி

* கெக்ராவ கழானா 41

அறிந்ததும் நெரிந்ததும்

* பிடல் கல்ட்ரோவின் வாக்குலைம் 11

* புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் 27

* விசித்திரமான மனிதனின் வினோத நாடகம் 27

* “வாசிப்பின் முக்கியத்துவம்” 38

கல்வி

* புலைப்பரிசில் பர்த்தையும் பெற்றோர்களின் நிலையும் 37

ஏவன்யைவை

* குட்டைக்கதை 07

* மாறிவெறும் உகைப் போக்கு 19

* தேடலில் கிகாத்த தேன் அழுதம் 24

* அட்டைப்பட விளக்கம் 26

* எம்.ஜி.ஆர் - பிறந்தாள் நினைவு விழா 40

கல்வியின்

முக்கியத்துவமும்

தாய்மொழிக் கல்வியின்

அவசியமும்

பேரா முனையில்ருந்து....

எமக்குள்ள ஒரேயோரு சொத்து கல்விதான். குறிப்பாக யாழ்ப்பானம் கல்வியில் கொடி கட்டிப்பறந்த காலம் ஒன்று இருந்துள்ளது. யாழ்ப்பானக் குடாநாட்டிலே இருந்த பல பாடசாலைகள் கல்வியிப் போதனைகளில் உச்சத்தைத் தொட்டு நின்றன. அதிபர்களின் ஆளுமை மிகக் செயற்பாடுகள், ஆசிரியர்களின் அர்ப்பணிப்புடனான சேவை என்பன கல்வியின் மேம்பாட்டுக்கு கடிதம் கூறி நின்றன. கல்வியில் உச்சம் கண்ட எமது பிரதேசம் இன்று கல்வியில் பின்னனைவைக் கண்டுநிற்கின்றது என்றால் எமது இனத்திற்கு அவ்யானமல்லவா? இதற்கான காரணம் என்ன? இதைக் கண்டறிந்து எமது பிரதேசம் மீண்டும் கல்வியில் மேம்பாடு காண எல்லோரும் உரிய முறையில் முனைப்புடன் செயற்பட்டு ஆவன செய்ய வேண்டும்.

தாய்மொழிக்கல்வியின் அவசியத்தை எல்லோரும் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். தாய்மொழியை முழுமையாகக் கற்றுத் தேவிய ஒருவரால்தான் வேற்றுமொழிகளைச் கல்பமாகக் கற்க முடியும். தாய்மொழிக் கல்வியை கற்பவர் களின் சிந்தனை ஆற்றல் விரிவு பெறும் என்று உளவியலாளர்கள் எடுத்தியங்கியுள்ளனர். ஆகவே எங்கள் தாய்மொழியான தமிழ்மொழியை எல்லோரும் சிறப்பான முறையில் கற்று முன்னேற்றம் காண வேண்டும். எமது நாட்டில் தாய்மொழி மூலம் கற்கும் மாணவன் பல்கலைக் கழகம் சென்று கலாநிதிப் பட்டத்தைப் பெற முடியும். அந்தச் சாதகமான வழியைப் பயன்படுத்தி முன்னேற்றம் காண வேண்டும்.

“மெல்லத் தமிழினிச் சாகும்” என்றான பாரதி. அது உண்மையாகுமா? என்ற ஏக்கம் ஒரு பழம் வாட்ட, ஜக்கிய நாடுகள் சபையின் அங்க மான யுளெல்கோ நிறுவனம் ஒரு குண்டைத் துக்கிப் போட்டுள்ளது. இன்னும் நூறு வருடங்களில் உலகில் வழக்கில் உள்ள 25 மொழிகள் அழிந்து விடும் என்றும், அதில் கவுது இடத்தில் உள்ள தமிழ் மொழியும் ஒன்று என்று தெரிவித்துள்ளது. முவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட

எமது தமிழ்மொழி அழியுமா? நாம் அழியவிட்டு விடுவோமா? என்று இறுமாப்புக் கூறுவதால் பயன்வந்துவிடுமோ? இல்லை. எம் மொழியை நாம் காப்பாற்ற வேண்டுமானால் எமது மொழியில் உள்ள இலக்கிய இலக்கண நூல்களை ஜெயந்திரி புறக்கற்று அதை உரிய முறையில் எமது சந்ததியினருக்கு ஊட்டிக்கொண்டே இருக்க வேண்டும். தொடர்ச்சியாக இச்செயற்பாடு முன் ணெடுக்கப்பெற வேண்டும்.

“தமிழுக்கு அழுதென்று பேர் அந்தக் தமிழ் இன்பத் தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்” என்றான பாரதிதாசன்.

ஆகவே எமது மொழியைக் காப்பாற்ற நாம் எல்லோரும் திடசங்கற்பம் பூண் வேண்டும். உணர்ச்சிகளுக்கு அடிமையாகாமல் உண்மை வழிநின்று எம்மொழியைக் காப்போம். மாணவர்கள் காட்டும் அக்கறையில்தான் மொழிக்கல்வியின் வளர்ச்சி தங்கியுள்ளது. பெற்றோர்களின் ஊக்கு விப்பு மிகவும் அவசியம். மாணவர்களுக்கு அறிவைத் தரும் கல்வி, உடற்பயிற்சிக்கான விளையாட்டு இவை இரண்டும் முக்கியமானவை. உடற்பயிற்சி மூலம் உடல் ஆரோக்கியமாக இருப்பதுடன் இரத்தோட்டம் சீராக இருப்பதும் முனையின் செயற்பாட்டுக்கு உதவும். அப் பொழுது தான் சோம்பல்த் தனமில்லாமல் கல்வியை உற்சாகத்துடன் கற்கமுடியும். கல்வி, விளையாட்டுடன் நின்று விடாமல் பேச்சாற்றலை வளர்ப்பதும், எழுத்தாற்றலை மேம்படுத்துவதும், இசை, நாடகம் போன்றவற்றில் ஆர்வம் காட்டுவதும் அவற்றில் ஈடுபாடு கொண்டிருப்பதும் இன்றியமையாதது ஆகும். அப்பொழுதுதான் ஒரு மாணவன் வளர்ந்து சமுதாயத்தில் எல்லா விடயங்களும் தெரிந்த முழு மனிதனாக வாழ முடியும்.

எதுதனை மொழிகளையும் நாம் கற்று பாண்பித்தியைப் பெறுவதில் தவறில்லை. அதேவேளை எமது அன்னைமொழியாம் தமிழ் மொழியை எச்சந்தற்பத்திலும் மறந்து வாழக் கூடாது என்பதே எமது வேண்டுகோளாகும்.

மீண்டும் அடுத்த இதழில் சந்திப்போம்...

- ஆசிரியர்

பிழமானம்

பஸ் நிறுத்தும் இடத்தில் நின்றிருந்த எனக்குக் கால்கள் கடுத்தன. ஆட்டோ பிழிக்கலாமென்றால் ஜம்பதுருபாயாவது கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். வாழ்க்கை முழுவதுமே வரவு செலவு சரிப்பார்த்துக்கொண்டு வாழ்க்கையுடன் சமரசம் செய்து கொள்ளும் நிலை. ஆடம்பரம், அதிகப்படிச் செலவு என்றெல்லாம் என்னம் வந்து, அந்த ஜம்பது ரூபாய் என்றுமே எனக்கு பயம் வந்து அங்கேயே தொடர்ந்து நிற்கலானேன். சர்வென்று என் பக்கமாக ஊர்ந்து வந்து நின்றது ஒரு பெரிய இம்பாலா கார். “அடியே, கஜாதா நீயா? நீதானே?” என்றாள் காரில் உட்கார்ந்திருந்த கொஞ்ச வயக்காரி. கறுப்புக் கண்ணாடியைக் கழற்றிவிட்டு என்னைப் பரிசீலனையாகப் பார்த்தாள். கணஞ்சேரம் ஆச்சரியத்தில் ஆழந்தேன். மனதில் நினைவுத் திரல்கள் படிப்பத்தன.

“வகந்தராதானே?”

“ஆமா! ஆமா!” என்றாள். வகந்தரா கண்ணத்திரே வந்திருக்கிறாள் என்ற ஆச்சரியத்தை விட, இப்போது வகந்தரா என்னை

**தெவுங்கு : பவனி நிற்மலா பிரபாவதி
தமிழ் : சௌம்பாரதி**

விட இருப்பத்தைந்து வயது சின்னவளாகத் தென்படுகிறாள் என்பதுதான் ஆச்சரியமாக இருந்தது.

“எங்கே போகணும்? எத்தனை வருடி த்துக்குப் பிறகு பார்க்கிறேன்? வா, வா, கார்லே ஏறு. எங்க வீட்டுக்குப் போவோம்” என்றாள் காரிலிருந்து இறங்கி என் பக்கமாக வந்தபடி.

“பேரனோட பிறந்த நாள். சாயந்திரம் ஆறு மணிக்கு சிக்கட பள்ளி போகணும். இன்னொரு சமயம் வாரேன்” என்றேன். என்னுடைய குரலில் மறுப்புத் தொனித்தது.

“ஓ, ஆறு மணிக்குத்தானே? இப்போ மணி ரெண்டு கூட ஆகலே. நானே மகாஷரலே கொண்டு போய் இறங்கிவிடுறேன். வா, எங்க வீட்டுக்கு.”

விடாப்பிழியாக பலவந்தப்படுத்திக் காருக்குள் ஏற்றிக் கொண்டாள். டிரைவிங் சீட்டில் வசந்தரா, அவளுக்குப் பக்கத்தில் நான். எனக்காக மருமகள், பாவம் காத்துக் கொண்டிருப்பாள். கொஞ்சம் கூடமாட வேலையில் உதவியாக இருப்பேன். ஆனால்... ஒரே கல்லூரியில் படித்துப் பட்டம் முடித்தோம் வசந்தராவும் நானும். கோமஸ்வரரான கோட்டமஸ்வரராவின் மகள் வசந்தரா. அவள் ஆடியது தான் ஆட்டம், பாடியது தான் பாட்டு என்று வளர்ந்தாள். இரண்டு சினிமா தியேட்டர்கள், ஒரு சர்க்கரை ஆலை சொந்தமாய் வைத்திருந்த அவருடைய பெற்றோர் பள்ளிக்கூட நாளிலிருந்து கல்லூரி நாள் வரை காரிலேயே அவளை அனுப்பி வைத்தார்கள்.

நடுத்தரக் குடும்பத்தில் ஒரு அக்கா, ஒரு தம்பி, தங்கை இவர்களுக்கு மத்தியில் பிறந்த நான் நடுத்தரக் குடும்பத்தில் இருக்கும் எல்லா வகையான பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளுக்கும் பிரதிநிதி. அதாவது, வசந்தராவின் பிறந்தநாள் பார்ட்டிக்கு ஆகும் செலவு எங்கள் குடும்பத்தின் ஒரு மாதத்திய வரவு - செலவு, பணம் ஏற்படுத்தித் தந்த பெருமையில் வசந்தரா கல்லூரியில் எல்லோரையும் ஏனானம் செய்வாள். பட்டப்படிப்பு

முடிந்ததும், அவளை மற்றொரு கோஸ்ஸவரரின் மகன் டாக்டர் ரகுவுக்குத் திருமணம் செய்து வைத்தார்கள். திருமணம் ஆனங்கேயோடு அவர்கள் இருவரும் அமெரிக்கா போய் விட்டார்கள். பத்து வருடங்களுக்கு முன்பு இருக்கலாம். வசந்தராவும் அவளுடைய கணவனும் பம்பாயில் இருப்பதாக யாரோ சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன்.

இனி என்னுடைய வாழ்க்கை விபரம். நான் பி.இடிபாஸ் செய்து பள்ளிக்கூட ரீச்சராக் வேலை பார்த்தபடி, என் பெற்றோர் பார்த்து நிச்சயித்த வரன் சீனிவாசன் என்பவருடன் குடும்பம் நடத்துவனாக மாறினேன். அவரும் என்னைப்போல ஒரு ரீச்சர். இருவருமாக எங்களுக்காக உத்தியோகம் பார்த்தபடி எங்கள் மூன்று பிள்ளைகளையும் வளர்த்து அவர்களைப் படிக்க வைத்து, திருமணங்கள் செய்து வைத்து பணி ஓய்வும் பெற்று விட்டோம். பிள்ளைகள் மூன்று பேரும் ஹெதராபாத்திலே இருக்கிறார்கள். நாங்கள் தனியாக இருந்து வருகிறோம்.

நாங்கள் வாழ்க்கையில் சிறுகச் சிறுகச் சேர்த்து வைத்த பணத்தில் கட்டிக் கொண்ட நான்கு அறைகள் கொண்டதான் வீட்டில் இப்போது எங்கள் மகளின் மகனுக்கு பிறந்தநாள் கொண்டாட்டம், பெரிதாக விமர்சயாக இல்லாமற் போனாலும், குடும்ப உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் கலந்துகொண்டு ஹாயாகப் பொழுதைக் கழித்து குழந்தையை ஆசீர்வதிப்போம். இரண்டு மகன்கள், இரண்டு மருமகன்கள், மகள் அவளுடைய கணவர் ஆக எல்லோருமே உத்தியோகங்களில் இருக்கிறார்கள். இப்படி எப்போதாவது ஒன்று கூடினால் மிகவும் ஆனந்தமாக, மனதுக்கு திருப்தியாக இருக்கிறது.

“நீங்க ரெண்டு பேரும் எதுக்காகத் தனியா இருக்கனும்? எங்களில் யார் கூடவாவது இருந்தா என்ன?” என்று பிள்ளைகள் எல்லோரும் கேட்கத்தான் செய்கிறார்கள். ஆனால் “எனக்கும் என் கணவருக்கும் அதில் விருப்பம் இல்லை. வாழ்க்கை நெடுக்க கல்டங்கள், பிரச்சினைகள், பட்ஜெட்கள் என்றெல்லாம் மூழ்கிப்போய் இருந்ததுண்டு. கையும் காலும் ஒழுங்காக இருக்கும் வரை பிள்ளைகளுக்குப் பாரமில்லாமல் இருப்போம்.

தவிர்க்க முடியாத குழ்நிலை ஏற்படுமானால் அப்போது பார்த்துக்கொள்ளலாம். அப்போது அவர்களும் ஒதுக்க மாட்டார்கள். நாங்களும் ஒதுங்க மாட்டோம். எங்கள் இருவருக்கும் அதில் ஒரு கர்வம் உண்டு. எங்கள் மூன்று பிள்ளைகளும் எங்களை பாரமாகக் கருத மாட்டார்கள். அந்தத் திருப்தியும் அந்த எண்ணமும் இந்த வயதில் எங்களுக்கு மலையளவு பலத்தைக் கொடுக்கின்றன.”

கார் போர்ட்டிகோவில் போய் நின்றது. “என்னோட கேள்விகளுக்கு நீ பதில் எது வும் சொல்லாததாலே நானே பேச்சை நிறுத்திக்கிட்டேன். காரிலே வர்றப்போ, ஒரு வேலை பழசையெல்லாம் நினைச்சிக் கிட்டிருந் திருப்பேண்ணு நினைக்கிறேன். நான் சொல்வது சரிதானே?” என்று கேட்டாள் வகுந்தாரா, கார்க் கதவைச் சாத்தியபடி, “சரிதான்” என்று சிரித்துக்கொண்டே சொன்னேன்.

மயன் கட்டி முடித்தது போன்றதான் பங்களா. அங்கிருந்த தளபாடங்கள் வகை யறாக்களின் விலைகளை என்னால் மதிப்பீடு செய்ய முடியாது.

ரகு என்ற ராகவன் வீட்டில் இல்லை. “அவர் பிசினஸ் முடிஞ்சு நடுராத்திரியிலே எப்போதாவது வருவார். சிலசமயங்களில் வரவே மாட்டார்.” பிறிஜ்ஜில்லிருந்து கல்றிங்ஸ் எனக்கும் அவனுக்கும் என்று எடுத்து வந்து கொண்டே வகுந்தாரா சொன்னாள்.

“வர மாட்டாரா?” என்று கேட்டேன் ஆச்சரியத்துடன்.

“இதிலே ஆச்சரியப்படுகிறதுக்கு ஒண்ணு மில்லை. நாங்க வெளிநாட்டிலே இருந்தப்போ எங்க ரெண்டு பேருக்கும் வெட் பார்ட்டி நல்லாவே பழக்கமாயிடுச்சு. நடுவிலே எனக்கு உடம்பு சரியில்லாமல் போனதனாலே நிங்ஸ் சாப்பிடுறைத் தீட்டுட்டேன். அவருக்கு இன்னமும் உடம்பு நல்லாத்தான் இருக்கு. பிசினஸ், கிளப், பார் இப்படி ராத்திரி வேளைகளிலே நிலாக்சாக இருப்பாரு” என்றாள் ரொம்பவும் சாதாரணமாக.

“அப்படியா?” என்றேன். என்ன சொல்வதென்று எனக்கு எதுவும் தோன்றவில்லை.

“பாரு சஜாதா. எங்க ரெண்டு பேருக்கும் இப்போ ஒன்னுதான் கவலை. எங்க பொன்னு டாக்டர். அவ வீட்டுக்காரரும் டாக்டர் தான். ரெண்டு பேரும் அமெரிக்காவிலே செட்டில் ஆயிட்டாங்க. எங்க பையன் குமார் என்ஜினியர், அவனோட வீட்டுக்காரி டாக்டர். அவங்க ரெண்டு பேரும்ட கூட அமெரிக்காவிலேதான் இருக்காங்க. ஆனா பாரு, பொறந்த வீட்டை ஞாபகம் வச்ச ரெண்டு பேருமே வர்றில்லை. போறதில்லை. ஒருத்தர் மேலே ஒருத்தருக்குப் பிடிமானம் கிடையாது. இப்போ நாங்க இருக்கிறோமே, பெத்தவங்கண்ணு எங்க ரெண்டு பேர் மேலேயும் பாசம் கிடையாது. நாங்க அவங்க கிட்டேருந்து விலகித் தொலைவிலே இருந்தாலும் எப்பவாவது பார்த்திட்டுப் போகலாம்னு வர மாட்டாங்க. அவங்க பக்கத்திலேயும் எங்களை அண்ட விடமாட்டாங்க. வெறுத்துப்போய் பம்பாய்க்குக் கிளம்பி வந்திட்டோம். பிசினஸ் ஆரம்பிச்சிட்டோம். பம்பாய்க்கும் பசங்க வரலே. இனிமே யாருக்காக பிசினஸெல்லாம் பண்ணனும்? இன்றும் கோடிகோடியா சம்பாதிச்சு ஆகப்போறது என்ன? இப்படியெல்லாம் யோசனை வந்ததாலே இங்கே ஹெற்தாராபாத் வந்திட்டோம். இங்கே நிம்மதியா இருக்கோம். ஆனாலும் எங்களுக்கு முதுமைன்னு ஒன்னு இனிமே இருக்கல்லே? அப்போ எங்களை யாரு கவனிச்சிக்குவாங்க? அந்தப் பிள்ளைங்க வரமாட்டாங்க எங்களையும் அண்ட விடமாட்டாங்க. அதனாலே வயோதிபர் இல்லம் ஒன்னுதான் வழின்னு தோன்று, உங்களுக்கு எப்படி இருக்கு?” என்று கேட்டாள் வசந்தரா. அட்காசமாகப் பேசி முடித்துவிட்டுக்கடைசியாக.

“பிள்ளைங்க இருக்காங்க. பிள்ளைங்க பார்த்துக்குவாங்க என்கிற நம்பிக்கை இருக்கு” என்றேன் உறுதியான குரலில். எங்கு அந்தக் கணப் பொழுதில் கர்வமாக இருந்தது. கல் லூரி நாட்களில் வசந்தரா நாளுக்கொரு புதுச்சேலை, புதிய நகை போட்டுக்கொண்டு வருவதைப் பார்த்து, அந்த அதிஷ்டம் தனக் கில்லையே என்று எங்கள் தோழிகளில் பலர் உள்ளுக்குள் ஆதங்கப்பட்டுக் கொண்டதுண்டு. ஆனால் இன்றைக்குக் கோடி கோடியாக வைத்திருக்கும் பணக்காரி வசந்தராவுக்கு இல்லாத பெருமை ஏதோ ஒன்று எங்களுக்கு இருப்பதாகத் தோன்றுகின்றது.

“இந்தக் காலத்துப்பிள்ளைங்க இப்படி மாறிப் போனதுக்கு என்ன காரணம்னு நினைக்கிற?” ஒரு தட்டில் ஸ்வீட், காரம் கொண்டு வந்து எதிரில் வைத்தபடி வசந்தரா கேட்டாள். வசந்தராவின் கேள்வியிலேயே பதில் இருந்தது. ஆனால் அதை இப்போது இங்கே வெளிப்படையாகச் சொல்ல முடியாது. அதைச் சொல்லி அவளை மேலும் வருத்தத்தில் ஆழ்தத் நான் விரும்பவில்லை.

“இதெல்லாம் வேண்டாம். எனக்கு செரிக் காது” என்றபடித் தட்டைக் கொஞ்சம் தள்ளி வைத்தேன். கொஞ்ச நேரம் அரட்டை அடித்தோம். பிறகு காரில் என்னை என்மகள் வீட்டில் இறக்கிவிட்டாள் வசந்தரா. பிள்ளைகள், பேரன், பேத்திகள் எல்லோரும் எனக்காக ஆர்வத்துடன் எதிர்பார்த்துக் காத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுடைய தாத்தா (என் வீட்டுக்காரர்) எனக்குப் பின்னால் புறப்பட்டு பஸ்ஸில் முன்கூட்டியே வந்து சேர்ந்திருக்கிறார். வசந்தராவை அறிமுகப்படுத்தி வைத்தேன். அவர்கள் எல்லோரும் அவளை மரியாதையுடன் கவனித்துக் கொண்டார்கள்.

பிறந்த நாள் வைபவம் மிகவும் சிம்பிள், பிள்ளைகளின் வீட்டிலேயே தயார் செய்த லட்டு, மிக்சர், சூல்நியஸ், சின்னக் குழந்தைகளுக்கு ஆளுக்கொரு ஜஸ்கிறீம்.

“எவ்வளவு சகஜமாக, பிடிமானமா இருக்கீங்க நீங்களெல்லாம்! எங்களுக்குளே இந்தப் பற்றுதல் - பிடிமானம், எதனாலே இல்லை சகஜாதா?” என்று வருத்தத்துடன் கேட்டாள் வசந்தரா.

சொல்லிவிட வேண்டியதான். சொல்லாமல் தவிர்க்க முடியாது. பிள்ளைகளெல்லாம் அரட்டையில் இறங்கிவிட்டார்கள். நானும் வசந்தராவும் வராண்டாவில் நாற்காவிகளில் உட்கார்ந்து கொண்டோம்.

“வச, உன்னை ஒன்னு கேட்கிறேன். சொல்றியா? உன் பிள்ளைகளை நீ பெத்தெடுத்தியா?” என்று கேட்டேன்.

“இதென்ன கூறுகெட்ட கேள்வி, நான் இல்லாமே பின்னே என் வீட்டுக்காரரா பெத்தாரு?” என்று வசந்தரா எகத்தாளமாகக் கேட்டாள்.

“இல்லே வச, உன்னோட பிரசவ நேரத்தைத் தெரிஞ்சுக்கிட்டு உங்கம்மா உங்க பமிலி டாக்டர் கிட்ட முன்னாடியே சொல்லிட டாங்களாம். எங்க பொன்னு வலியோ பிரசவ வேதனையோ படக்கூடாது. பணத்துக்கு எங்களுக்குக் குறைச்சல் இல்லே. சிசேரியன் ஆப்ரேஷன் பஸ்னிக் குழந்தையை வெளியே எடுத்திடுங்க என்றாங்களாம். பமிலி டாக்டர் ஆதங்கப்பட்டு வசந்தராவுக்கு நோமல் டிலின்ரி ஆயிடும். தேவையில்லாமே சிசேரியன் எதுக்கு? அப்பான்னு சொன்னாங்களாம். உங்கம்மா அவங்க மேலே கோப்பட்டு, நீங்க செய்ய மாட்டேன்னு சொன்னா, வேறு டாக்டர் கிட்ட பத்தாயிரமாவது கொடுத்து செய்ய வச்சிடுவேன். அதாவது, எங்க பொன்னு பிரசவ வேதனையிலே துடிக்கிறதை எங்களாலே தாங்கிக்க முடியாது. அப்படி என்றாங்களாம். அந்த பமிலி டாக்டர் ஸ்ரீதேவிக்குத் தெரியும். தான் மறுத்துவிட்டால் தன்னோட பணத்தைப் போக்கடிச்சிகிறதைத் தவிர உனக்கு சிசேரியன் ஆப்ரேஷன் நடக்கிறதைத் தடுக்க முடியாதுன்னு. அதனாலேதான் அந்த டாக்டர் ஒப்புக்கொண்டு உனக்கு வலி ஆரம்பிக்கிறதுக்கு முன்னாடியே ஆப்ரேஷன் செஞ்சு, உன்னோட குழந்தையை உன் பக்கத்திலே கொண்டு வந்து படுக்க வச்சிருக்காங்க. இதெல்லாம் எங்கம்மா அப்போ சொல்லியிருக்கா. இடுப்பு வலி என்னன்னு உனக்குத் தெரியாது. சாதாரண இயல்பான பிரசவத்திலே குழந்தையும் தாயும் குடல் அறுத்துக்கிட்டு வெளியே வர்றது என்னென்று உனக்கோ பிள்ளைகளுக்கோ தெரியாது. உண்மையா இல்லையா?” என்று வசந்தராவைக் கேட்டேன்.

“அதனாலே என்ன பெரிய நஷ்டம்?” என்று வசந்தரா சிரித்தபடியே கேட்டாள்.

“அதுதான் பெரிய நஷ்டம். ஒரு பெரிய பிரசவ வேதனையை ருசி பார்த்த தாய்க்கு தன் குழந்தை மேலே பாசம் பொங்கி வழிஞ்சு, அது பிரசவக் கொடி வழியா குழந்தையோட இருதயத்துக்குப் போய் சேருது. ஒரு பிரளயத்தைத் தாண்டி வெளியே வந்து விழுந்த குழந்தை, தன்னோட அம்மா மடியிலே நிம்மதியைப் பெற முடியது. அது சிருஷ்டி ரகசியம். ஆனால்

இன்றைக்கு உன்னைப் பொறுத்தவரை ஒரு நல்ல பொம்மையை வாங்கி வந்த மாதிரி, நீ ஒரு குழந்தைப் பொம்மைக்குத் தாயாக ஆகியிருக்கே. அந்த பொம்மைக்குத் தாய் ஒரு பொம்மைதானே தவிர, அம்மா அல்ல. தவிர்க்க முடியாமே உயிருக்குக் குந்தகம் உண்டாகிற நிலைமை தாய்கோ சிகுவக்கோ ஏற்பட்டா ஆப்ரேஷன் செய்றதுங்கிறது வேறே விஷயம். இயல்பான தாய்மையை ஒரு பொன்னு ஆப்ரேஷன் மூலமா அறுத்துப் போடுது என்கிறது விஞ்ஞானத்துக்குக் கூட ஒத்துவராத விஷயம். அது பாசத்துக்குச் சமாதி கட்டுற மாதிரி. நீயா நல்லா யோசிச்சிப் பாரு” என்று நான் சொன்னதற்கு வசந்தரா எதுவும் பதில் பேசவில்லை.

“அதுவுமில்லாம், உன்னோட வீட்டுக்காரர் ஒரு டாக்டரா இருந்தும் கூட உன் குழந்தைக்கு நீ பால் கொடுத்தா உன் அழகு கெட்டுப் போயிடும் என்று பால் கொடுக்க வேண்டாமென்று சொல்லியிருக்காரு. நீயும் அதுக்கு ஒத்துக்கிட்டே. உங்கம்மா சந்தோஷப்பட்டிருக்காங்க. உன் குழந்தைங்க பிறந்ததிலிருந்தே புட்டிப்பால் மூலமாகவே வளர்ந்திருக்கிறாங்க. இப்போ நீ என்னைவிடப் பத்துவயதுகுறைச்சலாத் தெரியிறே. ஆனா தாய்ப்பாலைக் குழந்தைக்குக் கொடுக்கிற இன்ப அனுபவத்தை நீ தொலைச்சிட்டே உண்டா இல்லையா?”

“நான் இப்படியெல்லாம் நினைச்சுப் பார்க்கலே, சஜாதா” என்றாள் வசந்தரா, தலைக்குனிவோடு.

“அதுவும் போக, உன் குழந்தைகளை நீயா வளர்த்தே? அதுவும் இல்லை. தன் பொன்னு கஷ்டப்படக் கூடாதேன்னு உங்கம்மாவும் ஆயாவுமா சேர்ந்து வளர்த்திருக்காங்க. உன் னோட வீட்டுக்காரர் உங்க தாம்பத்ய சுகம், சினிமாக்கள், கடைத்தெருக்கள், பிசினல்கள், பார்கள், பார்ட்டிகள் அப்படின்னு மூழ்கிப் போய் பிள்ளைகளை நினைப்புவந்தப்போ கொஞ்ச நேரம் விளையாடப் பயன்படும் பொம்மைகளாகத்தான் பார்த்திருக்காரு. அவங்களும் மம்மியும் டாடியும் பணம் தேவைப்படும் போது கொடுக்கும் இயந்திரங்களாகத்தான் தென்பட்டிருக்காங்க. அவங்களுக்குக் கல்யாணங்களைச் செஞ்சுவச்சீங்க. அவங்களுக்கும் இப்படித்தான் குழந்தைங்க

பிறந்தாங்க. அவங்களும் இப்படித்தான் வளர்ந்துக் கிட்டிருக்காங்க. இனி இந்த சங்கிலித் தொடரிலே குடும்ப விவகாரம், பாசத்துக்கெல்லாம் எங்கே இடம்? ஓய்வுதான் எங்கே? நேரம் எங்கே இருக்கு? அம்மா, அப்பா, குழந்தைகள், குடும்பம் என்ற பொறுப்பு, பாசத்துக்கெல்லாம் எங்கே வழி யிருக்கு? யோசிச்சுப் பாரு”

வசந்தரா பேசுவதற்கு ஏதுமின்றி என்னையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

“வச, எங்கள் நடுத்தர வர்க்கக் குடும்பங்களிலே பணம் ஒண்ணுதான் பிரச்சினை. அந்தப் பணப் பிரச்சினையினாலே வயதான அம்மா அப்பாக்களும் ஓரளவுக்கு பாரமாத்தான் ஆயிடுறாங்க. காரணம் பெரிய வசதியான வீடு இல்லாததால் கணவனும் மனவனியும் ரெண்டு பேருமே உத்தியோகம் பார்க்கிறது என்கிறது தவிர்க்க முடியாதது. அந்தப் பணத்திலேதான் எல்லாப் பிரச்சினையுமே. ஆனால் உங்க மாதிரியானவர்களுக்குப் பிரச்சினையே கிடையாதே. தீவு மாதிரி பங்களா, ஏராளமான வேலைக்காரங்க, பணப்பெருமைங்க, உங்க அழகு, உங்க ஆனந்தம், பிள்ளைகளைப் பெத்துக் கொள்ள முடியாதபடிக்கு உடம்பிலே இயலாமை எதுவுமில்லே உங்களுக்கு. ஆனாலும் சிசேரியன் முறையிலே நோவு தெரியாம பிள்ளை வெளியே வரணும். அந்தப் பிள்ளையும் வேணும். வளர்க்கிற வசதி இருந்தாலும் வளர்க்கிறதுக்குப் பெரும்பாடுதான். உங்க குழந்தைங்க உங்க வயித்திலே இயல்பா கர்ப்பமாகி வளர்ந்தாலும், அவங்க வெளியிலே பிரபஞ்சத்துக்கு வர்றது மட்டும் இயல்பான வழியா இல்லாம, அறுவைச் சிகிச்சை எங்கிற கத்திகளாலே, கத்திரிகளாலே

நட்சிக்குறி

“ஒரு தத்தவக் கூட்டத்தில் ஒரு ஞானியார் சொற்பொழிவாற்றிக் கொண்டிருந்தார். அவரது பேச்சைக் கேட்க ஒரே ஒருவன் மட்டுமே வந்திருந்தான். அவனுக்கு அவர் உருக்கமாகச் சொற்பொழிவாற்றிக் கொண்டிருந்தார். அந்தக் கூட்டத்தைப் பார்க்க வந்த அவனுடைய நண்பன் சிரித்தான்.

ஞானியார் கேட்டார்: “என் சிரிக்கிறாய்?”

நண்பன் சொன்னான்: “நான் இப்பொழுது ஒரு அரசியல் கூட்டத்தில் பேசிவிட்டு வருகிறேன்.

தையல்களாலேதான். அந்தக் குழந்தைக்கு மேலே உங்களுக்கு அவ்வளவு பொறுப்பின்மை இருக்கிறப்போ, அந்தக் குழந்தைங்களுக்கு உங்க மேலே பிழைங்கும் பொறுப்பும் எப்படி வரும் இந்த வயசிலே, நீயே சொல்லு.”

“உங்ககிட்டே பணம் இருக்கு. வயோதிபர் ஹோம்களிலே சேரணும்னு நினைப்பிங்க, அதை நடத்தியும் காட்டுவீங்க. எங்களுக்குப் பணம் கிடையாது. நாங்க அந்தப் பிள்ளைகளோட பாசத்தை அனுசரிச்சு பக்குவமா நடந்துக்குவோம். அவங்களும் அப்படித்தான். நம்ம அம்மா - அப்பா நமக்காகக் கஷ்டப்பட்டிருக்காங்க. நம்மளைப் பெத்ததுக்காக அவங்களை சந்தோஷமா வச்சிருப்போம் அப்பண்ணு நினைக்கிறாங்க. அது தான் ரகசியம்.”

இருள் கவியத் தொடங்கியது.

வசந்தரா மெதுவாக எழுந்தாள். கார் வரையிலும் கூடவே சென்றேன். எங்கள் பெரிய மகன் “அன்றி நான் துணைக்கு வர்றேன்” என்றான். கார் கிளாம்ப இருந்த நேரத்தில் வசந்தரா விருக்தியாகச் சிரித்தாள்.

“வேண்டாம் தம்பி. இப்படித் தனியா கார் ஒட்டிக்கிட்டுப் போறது எனக்குப் பழக்கம்தான். போய்ட்டு வர்றேன்.”

முதுமைப் பருவத்தையாவது முறைப்படி கழிக்க வேண்டுமென்ற உறுதிப்பாடு அந்தக் குரலில் தொனித்தது.

கார் கிளாம்பியபோது வசந்தராவின் கண்கள் மின்னியதைக் கவனித்தேன்.

- நன்றி - யுகமாயினி

- கவியரசு கண்ணதாசன் -

அங்கே ஒரு லட்சம் மக்கள் என் பேச்சைக் கேட்டார்கள். இங்கே சமயப்பிரசங்கக் கூட்டத்தில் ஒரே ஒருவன் தானே உட்கார்ந்திருக்கிறான்!”

ஞானியார் சொன்னார்: “பரவாயில்லை அந்த ஒரு லட்சம் மக்களுக்கு எவ்வளவு புரியுமோ அவ்வளவு இவனுக்கும் புரியும்” என்றாரே பார்க்கலாம்.

வவுனியா தெற்கு தமிழ்ப் பிரதேசசபையின் எல்லைக்குடிப்பீட்டு கல்நாட்டினாகுளம் சுற்றுலாத்துலம் திறப்பு விழாவில் பிரதம அதிதியாகம் பங்குகாண்டு வடக்கு முதலமைச்சர் நீதியரசர் க. வி. விக்னேஸ்வரன் அவர்கள் ஆற்றிய உரை

இன்றைய நிகழ்வின் தலைவர் அவர்களே, இந் நிகழ்வை சிறப்பிப்பதற்காக வருகை தந்திருக்கும் வண்ணி மாவட்ட கெளரவ பாராளு மன்ற உறுப்பினர்களே, கெளரவ வடமாகாண சபை உறுப்பினர்களே, கெளரவ பிரதேச சபை உறுப்பினர்களே, சிறப்பு விருந்தினர்களே, உயர் அதிகாரிகளே, சகோதர சகோதரிகளே, குழந்தைகளே!

வடமாகாணத்தின் சுற்றுலாத்துறையை விரிவுபடுத்தும் நோக்கில் இப் பகுதிகளில் காணப் படுகின்ற சுற்றுலா மையங்களை புனரமைப் பதற்கும் சுற்றுலாப்பயணிகளைக் கவரக்கூடிய வகையில் அவற்றை அழகுபடுத்துவதற்குமான பல வேலைத்திட்டங்கள் விரைவாக முன்னெடுக் கப்பட்டு வருகின்றன. இத் துறையை விருத்தி செய்வதற்காக தனியாக ஒரு அலகாக சுற்றுலாத் துறை அதிகாரசபையை உருவாக்கி அவர்களின் பரிந்துரைகளின் கீழ் இச் சுற்றுலா மையங்கள் புனரமைக்கப்படுகின்றன.

அதே நேரம் வடமாகாண உள்ளுராட்சி அமைச்சின் நேரடிக் கண்காணிப்பில் இதுவரை காலமும் இங்கொன்றும் அங்கொன்றுமாக சுற்றுலா மையங்கள் புனரமைக்கப்பட்டு திறந்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. அந்த வகையில் இன்று திறந்து வைக்கப்படுகின்ற கல்நாட்டினகுளம் சுற்றுலா மையமும் உள்ளுராட்சி அமைச்சினால் மாகாண குறித்தொதுக்கப்பட்ட அபிவிருத்திக் கொடை நிதியின் கீழ் (PSDG) சுமார் 8 மில்லியன் ரூபா செலவில் புனரமைக்கப்பட்டு இன்று திறந்து வைக்கப்படுகின்றது.

வடமாகாணத்தின் எல்லைப்புறக் கிராமங்களாக காணப்படுகின்ற கிராமங்களில் கல்நாட்டின குளமும் ஓன்றாகும். தமிழ் மக்களும் சிங்கள மக்களும் வாழுகின்ற இப் பிரதேசத்தில் ஏறக் குறைய 1000 குடும்பங்கள் வாழுகின்றன எனத் தெரிவிக்கப்பட்டது.

இப் பகுதி இயற்கையாகவே குன்றுகளும் மரங்களும் குளங்களும் வயல்களும் அமையப் பெற்ற இயற்கை எழில் கொஞ்சகின்ற ஓர் பிரதேசமாகும். இப் பகுதியை அண்மித்த பகுதி யில் பழனி முருகன் திருத்தலம், கல்வாரி ஆலயம் ஆகியன அமைந்திருப்பது இப் பகுதிக்கு மேலும் மெருசுட்டுவதாக அமைகின்றது.

நாட்டின் பொருளாதாரத்தை விருத்தி செய்வதற்கும் உள்ளூர் உற்பத்திகளுக்கு நல்ல சந்தை வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்திக் கொடுப் பதற்கும் சுற்றுலாத்துறை பெரிதும் உதவுவன். இப் பகுதிகளில் இடம்பெற்ற நீண்டகால யுத்தத்தின் விளைவாக இப் பகுதிகளுக்கான சுற்றுலாப் பயணிகளின் வருகை மிகக் குறைந்திருந்தது. ஆனால் யுத்தம் முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட பின்னர் தற்போது சுற்றுலாப் பயணிகளின் வருகை அதிகரித்துள்ளமை அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. இந் நிலையில் சுற்றுலாப் பயணிகளை கவரக்கூடிய இயற்கை எழில் மிகுந்த பல சுற்றுலா மையங்கள் அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ள போதி லும் அவற்றின் புனரமைப்புப் பணிகள் விரைந்து நிறைவேற்றப்படுவதற்கு வடமாகாண சபையின் நிதி வளப் பற்றாக்குறை ஒரு மூல காரணமாக அமைந்திருக்கின்றது. எனினும் இத் துறைகள்

விரிவுபடுத்தப்படுவதற்கு ஏற்ற குழநிலைகளை உருவாக்க வேண்டியது எமது கடப்பாடாகும்.

இன்று திறந்து வைக்கப்படுகின்ற இந்த சுற்றுலா மையம் இயற்கை எழிலுடன் கூடிய அழகுறு மையமாகக் காணப்படுவதால் இங்கு சுற்றுலாப் பயணிகள் வருவதற்கான சந்திப்பங்கள் கூடுதலாகக் காணப்படுகின்றது. உள்ள நாட்டின் ஏனைய பிரதேசங்களில் இருந்தும் வெளிநாடுகளில் இருந்தும் வரும் சுற்றுலாப் பயணிகள் இந்த நீர் நிலைகளை அண்டிய பகுதியில் அமைக்கப்பட்டுள்ள இந்தச் சுற்றுலா மையத்தில் அமர்ந்திருந்து இப் பகுதிகளில் காணப்படக்கூடிய பறவை இனங்களைக் கண்டு களிப்பதற்கும் மலைப்பாங்கான குன்றுகளும் மண்மேடுகளும் உள்ள இப் பகுதிகளில் காலாற நடந்து செல்வதற்கும் உடற்பயிற்சிகளில் ஈடுபடுவதற்கும் ஏற்றவாறு நாம் அவற்றை அமைத்துள்ளோம். சிறு குழந்தைகள் மகிழ்ந்திருப்பதற்கான பூங்கா அமைப்புக்களும் உடையதாக இப் பகுதி விளங்குகின்றது. சுற்றுலா பயணத்தில் ஈடுபடுகின்ற அனைத்துத்தர மக்களுக்கும் இவ்விடம் ஏற்புடையதாக இருக்கும் என எண்ணுகின்றேன்.

சுற்றுலாத்துறை விருத்தி செய்யப்படும் அதே நேரத்தில் எமது பாரம்பரியங்களும் கலை பண்பாட்டு விழுமியங்களும் ஒழுக்கக் கட்டுப்பாடுகளும் பேணப்பட்டு வரும் வகையில் எமது அபிவிருத்திப் பணிகள் அமைய வேண்டும். தற்கால சூழ்நிலையில் மேலைத்தேய நாகரிகம் எமது மக்களை கவர்ந்துள்ள நிலையில் எமது நடை உடை பாவனை அனைத்தும் இங்கு பறிபோகும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

மேலைத்தேய கலாசாரங்கள் அப்பகுதி களில் வாழும் மக்களுக்கும் அங்கு காணப்படும் சிதோஷ்ண நிலைக்கும் ஏற்ப உருவாக்கப்பட்ட ஒரு கலாசாரமாகும். அதனை பிரதி பண்ணி எமது பகுதிகளில் நடைமுறைப்படுத்த முயல்வது கலாசார பிறழ்வுகளுக்கு வழிசெய்யப்பனவாக அமையும். உதாரணத்திற்குக் குளிர்ப் பிரதேசங்களில் காலனி அவசியம். அவர்கள் அங்கு காலனி அணிந்தே சேர்ச் செல்கின்றார்கள். நாம் செருப்புடன் கோயில் செல்லலாமா? ஆகவே எமது தனித்துவம் எப்போதும் பேணப்பட வேண்டும்.

மகாந்தா காந்தி அவர்கள் ஒரு முறை பிரித்தானிய அரசரைச் சந்திக்கச் சென்றிருந்த போது மேலங்கிகள் எதுவுமின்றி வெறும் கதற் வேட்டியுடன் வந்திருந்ததைப் பார்த்து அங்குள்ள பாதுகாப்பு உத்தியோகத்தர்கள் “நீங்கள் பிரித்தானிய அரசரை சந்திப்பதற்கு வந்திருக்கிறீர்கள். மேலங்கிகள் எதுவுமின்றி வந்திருப்பது அவரை அவமதிப்பதாக இருக்கும்” எனக் கூறினார்களாம்.

அதற்கு காந்தி அவர்கள் “நான் வெறும் காந்தியாக பிரித்தானிய அரசரை சந்திக்க வரவில்லை. ஓட்டுமொத்த இந்தியப் பிரஜைகளின் பிரதிநிதியாக அவர்களின் உடை, பண்பாடு, கலாசாரம் ஆகியவற்றை பிரதிபலிக்கின்ற ஒருவராக பிரித்தானிய அரசரை சந்திக்க வந்திருக்கின்றேன்” என்று பெருமையாகக் கூறினாராம். அதாவது சுசந்தர்ப்பதிலும் எமது தனித்துவம் எமது பகுதியில் காணப்படுகின்ற பாரம்பரியங்கள், பண்பாட்டு விழுமியங்கள் ஆகியன் தொடர்ந்து பாதுகாக்கப்பட்டு வந்து எதிர்கால சந்ததிக்கும் அவற்றை வழங்க வேண்டும் என்பதே எமது அவா. சிலர் பணம் கிடைத்தால் எதுவுஞ் சரி என்ற எண்ணத்தில் வாழ்கின்றார்கள். பணத்தை எதிர்பார்த்து நாம் எமது பாரம்பரியங்களையும் பண்பாடுகளையும் இழந்து விட வேண்டுமா என்ற கேள்விக்கு நிங்கள் ஒவ்வொருவருமே பதில் கூற வேண்டும்.

மேலைத்தேயத்தவர்கள் இப்போது பலவித மான சீர்திருத்த வாழ்க்கை முறைகளை பின்பற்ற முயன்றுகொண்டிருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு தமது மேலைத்தேய வைத்திய முறைகளை விடகீழைத்தேய வைத்திய முறைகளில் நாட்டம் ஏற்பட்டுள்ளது. உடை பண்பாடுகளில் கூட எமது பகுதிகளுக்கு வருகின்ற போது இப்பகுதி மக்களின் உடை அலங்காரங்களைப் பின்பற்ற விழுகின்றனர். உலகிலேயே தாமே முதலானவர்கள், பணம் படைத்தவர்கள் பண்பாடு டையவர்கள் என்ற ஆணவத் தன்மையில் ஐந்து நட்சத்திர ஹூட்டேல்களில் தங்கி விலை உயர்ந்த சொகுக வண்டிகளில் பயணம் செய்வதும், விலை உயர்ந்த உணவு வகைகளை உட்கொண்டு வந்ததையும் புறக்கணித்து எளிமையான வாழ்க்கை முறைக்கு அவர்களுள் பலர் மாறி

வருவதை அவதானிக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது. மக்களோடு மக்களாக வாழ்ந்தால்த்தான் அவர்களின் மக்கத்துவத்தைப் புரிந்து கொள்ள வாம் என்ற எண்ணம் பணம் படைத்த மேலைத் தேயத்தவரைக் கூட ஆட் கொண்டுள்ளது. வெளிநாடுகளில் நல்ல வசதியாக வாழ்ந்து வரும் மேலைத் தேயத்தவர்கள் பலர் உள்ளூர் ஆடை அணிந்து மிகவும் எளிமையாக வலம் வருவதை நான் கண்கூடாகப் பார்த்திருக்கின்றேன்.

எனவே இவ்வாறான சுற்றுலா மையங்களுக்கு அண்மீத்துள்ள பகுதிகளில் தனிப்பட்ட வர்கள் தமது பிரத்தியேக நிலங்களில் சிறியள் விலான சுற்றுலா குடில்களையும் மற்றும் தங்கு மிட வசதிகள், உணவு விற்பனை நிலையங்கள், உள்ளூர் உற்பத்தி விற்பனை நிலையங்கள் என்பனவற்றை ஆரம்பிப்பதன் மூலம் இப்பகுதிகளுக்கு வெளிநாட்டு சுற்றுலாப் பயணிகள் வந்து செல்ல உதவியாய் இருக்கும். எமது உள்ளூர் தயாரிப்புக்களின் விற்பனைகளை மேம்படச் செய்வதற்கும் இப்பகுதியில் வாழும் உணவு உற்பத்தியாளர்கள், கைத்தொழில் உற்பத்தியாளர்கள், மற்றும் அலங்காரப் பொருட் தயாரிப்பாளர்கள் என அனைத்துத்தர தயாரிப்பாளர்களின் தயாரிப்புக்களுக்கும் நல்ல சந்தை வாய்ப்புக்கள் கிடைப்பதற்கும் இது வழிசெய்க்கும்.

சுற்றுலாத் தலங்கள் புனரமைக்கப்படும் அதே சமயம் அவற்றின் பாதுகாப்புக்கள் உறுதிப் படுத்தப்பட வேண்டும். உள்ளூர் மக்களுக்கு இடையூருகள் ஏற்படாமல் இவ்அமைவிடங்களைப் பாதுகாத்தல் அவசியம். விசேடமாக பெண்கள், சிறு குழந்தைகளின் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றில் கூடிய கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும். பாதுகாப்புக் கடமைகளில் ஈடுபடும் பொலிசாரின் உதவிகள் இன்றியமையாதன. இப்பகுதியை மதுபோதையற்ற, போதைப் பொருள் பாவனையற்ற ஒரு பிரதேசமாக மாற்றுவதற்கான அனைத்து முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். இவ்வாறான பல இயற்கை அழகுடைய சுற்றுலாத் தலங்கள் மதுப்பிரியர்களின் கைகளில் சிக்கி அவர்கள் மட்டும் ஆட்சி செய்கின்ற பிரதேசமாக மாற்றப்பட்டிருப்பது கவலை அளிக்கின்றது.

மதுபாவனை, போதைப் பொருள் பாவனை ஆகியவற்றால் சிக்கிச் சீரழிகின்ற ஒரு வகுதியினர்

வன்முறைகளிலும், சண்டை சச்சரவுகளிலும், களவு நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபட்டிருப்பது மிகவும் வருத்தத்திற்குரியது. இவர்களை இவ்வாறு உருவாக்குவதற்கு ஏதாவது தீய சக்திகள் முனைகளின்றனவா அல்லது உலகளாலிய ரீதியில் போதைப்பொருள் விற்பனையில் ஈடுபடுகின்ற கும்பல்களின் பிரதிநிதிகளாக இவர்கள் இங்கு செயற்படுகின்றார்களா என்பது பற்றி எதுவும் தீர்க்கமாக கூறமுடியாத நிலை காணப்படுகின்றது. எனினும் வட பகுதியில் பல்லாயிரக்கணக்கான இராணுவத்தினரும் பொலிசாரும்பாதுகாப்புக் கடமைகளில் ஈடுபடுகின்ற போதிலும் தினமும் போதைப்பொருட்கள் வடமாகாணத்திற்குள் கொண்டுவரப்படுவதும் பிற மாவட்டங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுவதும் அதிர்ச்சியூட்டுவனவாக காணப்படுகின்றது.

இவற்றைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காவலத் துறையின் கண்காணிப்பு நடவடிக்கைகளில் ஏதாவது குறைபாடுகள் இருக்கின்றனவா என்று ஆய்வுத்திறவு அவசியம். தேவை இருந்தால் அவற்றை விரைந்து களைய வேண்டும். நிலைமைகளைக் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவர வேண்டும். எமது எதிர்காலத்தின் தலைவர்களாகவும், நம்பிக்கை நட்சத்திரங்களாகவும் விளங்க வேண்டிய இளைஞர்கள் பலர் அநியாயமாக துர்ந்தவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு தமது உடல் வலுக்களை இழப்பதுடன் விபத்துக்களில் சிக்கி இன்னுயிர்களை மாய்த்துக் கொள்வதும் எமக்கு மிகுந்த மனவருத்தத்தை அளிக்கின்றது.

எனவே குழல்கள் மேம்பட வேண்டும். குற்றங்கள் இருப்பின் களையப்பட வேண்டும். அதற்கு நாம் அனைவரும் இனைந்துகொண்டு பாடுபடவேண்டும் எனத் தெரிவித்து இன்றைய இந்த நிகழ்வு சிறப்புற நடைபெற வாழ்த்தி இச் சுற்றுலாத்தலம் புகழ்பூத்த ஒரு சுற்றுலாத்தலமாக மாற்றமடைவதற்கு இறையருள் வேண்டி எனது உரையை நிறைவு செய்கின்றேன்.

நன்றி
வணக்கம்.

“என்னு மெண்ணங்கள் யாவினும் வெற்றி எங்கும் வெற்றி எதனினும் வெற்றி”
- பாரதி

பிடல் கஸ்ட்ரோவின் வாக்குமூலம்

அமெரிக்க அதிபர்களின் சிம்மசொப்பனமாக இருந்த கியுபாவின் பூட்சி நாயகன் பிடல் கஸ்ட்ரோ தமது முதல்பூட்சி தோல்வியற்று. கைதாகி பாடிஸ்டா அரசின் நீதிமன்றத்தில் நிறுத்தப்பட்டபோது, “வரலாறு என்னை விடுதலை செய்யும்” என்று ஓர்கிக் குரலிலமுப்பிச் சொல்ள வார்த்தைகள். உலகின் எல்லாத் திசைகளிலும் உரத்து உச்சரிக்கப்படுகின்றன. இரண்டு மணி நேரத்திற்கும் மேலாக நீதிமன்றத்தில் கஸ்ட்ரோ அளித்த வாக்கு மூலத்தின் பெரும்பகுதி காலத்தால் புறக்கணிக்கமுடியாத பூட்சி இலக்கியமாகவே நிமர்ந்து நிற்கிறது. அந்த இலக்கியத்தின் சாராம்சம் விடுதலையை எதிர்நோக்கி நிற்கும் மக்களுக்கு பெரும் பேராகத் திசைபரப்பி நிற்கின்றது.

“பூட்சி செய்தது நானும், எனது தோழர்களும் தான். இதனை நான் துணிவிடன் ஒப்புக் கொள்கின்றேன். கியுபாவுக்குப்பூட்டப்பட்டிருக்கும் அடிமை விலங்கை ஒடித்து, எமது மக்களுக்கு விடுதலை அளிப்பதற்காகத்தான் பூட்சியை முன்னெடுத்தோம். ஒரே இலட்சியத்தைக் கொண்ட மனிதர்களை சிறைச்சாலை மதில்களாலோ, புல் முஹளத்தகல்லறைகளாலோ தனிமைப்படுத்திவிட முடியாது. அவர்களின் போராட்டம் தொடர்ந்து கொண்டேதான் இருக்கும். அப்போது கோட்டை கட்டி ஆளும், பொய்களின் அரசு, சீட்டுக்கட்டு மாளிகை போல சரிந்து விழும் என்பதை நான் அறிவேன். தற்போதைய அராஜக ஆட்சியின் பதவி வெறிக்காக சீருடையில் நிறைவேற்றப்பட்ட கொடுரங்களையும் அவமானகரமான இரத்தக் கறைத் தெளிப்புகளையும் கழுவித் துடைப்பதற்காக ஒருநாள், இதே இராணுவம் முழுவேகத்துடன் இயங்கும். அன்று பூட்சியின் அரசு கியுபாவின் அமைந்திருக்கும்.

அதுவரை என்னைப் பல்லாண்டுகளுக்கு ஊமையாக்க முயற்சிகள் நடக்கின்றன. உண்மை களை நக்கக் கிடைத்த அரசு சாத்தியமுள்ள எல்லா வழிகளையும் கையாள்கிறது என்பதை அறிவேன். குற்றச்சாட்டுகளின் அடிப்படையில் என்னைப் புதைப்பதற்கு ஒரு சதி நடப்பதையும் அறிவேன். ஆனால், என் குரல் அடங்காது. அது என் நெஞ்சத்திலிருந்து எழும். நான் தனிமையாக

இருப்பதாகவே உள்ளந்தாலும், அந்தக்குரல் ஒலிக்கும். இரக்கமற்ற கோழைகள், தரமறுக்கும் ஆற்றலின் நெருப்பை என் இதயம் எனக்கு அளிக்கும். தன் பணியையும், தன் சீருடையையும் மதிக்கும் நேர்மையுள்ள ஒவ்வொரு இராணுவ வீரரும், இந்த ஆட்சியின் குற்றச் செயல்களை அகற்றி, நிர்வாகத்தை தூய்மையாக்கும் கடமைக்கு ஆட்பட்டிருக்கிறார்கள். தங்களை ஏமாற்றுவோரை பழிக்குப்பழி வாங்கவும், குற்றம் புரிவோரைத் தன்டிக்கவுமான செயல்களை மேற்கொள்ள வேண்டும். இல்லையெனில், பெருமையின் அடையாளமாக இருக்கவேண்டிய இராணுவ உடப்பு, இழிவின் அடையாளமாகவே கருதப்படும். அத்தகைய இழிவைத் துடைக்கும் பூட்சிகர அரசு அமையும் போது, இராணுவ வீரர்கள் அந்தப் பணியை மேற்கொள்வார்கள்.

மக்களின் உரிமைகளும், அரசியல் ஜனநாயகமும் மீட்டெடுக்கப்படுவதுடன், நிலப் பிரச்சினை, தொழில் பிரச்சினை, வசிப்பிட நெருக்கடி, வேலையில்லாத் திண்டாட்டம், கல்விச் சிக்கல்கள், மருத்துவ வசதியின்மை உள்ளிட்ட ஆறு அடிப்படைப் பிரச்சினைகளையும் உடனடியாகக் களையும் அரசாகப் பூட்சிகர அரசு இருக்கும். இங்கே சீனியை ஏற்றுமதி செய்துவிட்டு மிட்டாய்களை இறக்குமதி செய்து கொண்டிருக்கின்றோம். இரும்பை ஏற்றுமதி செய்துவிட்டு, கலப்பைகளை இறக்குமதி செய்து

கொண்டிருக்கின்றோம். தோல் ஏற்றுமதியைத் திறம்படச் செய்துவிட்டு, செருப்புகளை இறக்குமதி செய்து கொண்டிருக்கின்றோம். மிட்டாய்களையும், கலப்பைகளையும், செருப்புகளையும் நாமே தயாரிக்கின்ற வகையில் உற்பத்திக் கூடங்கள் உருவாக வேண்டும். அதன் மூலமாக வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஒழிக்கப்படவேண்டும் என்பதுதான் எமது இலட்சியம்.

மாண்புமிகு நீதிபதிகளே! திருட்டு வழக்கில் குற்றம்சாட்டப்பட்டிருக்கும் ஒருவனை விசாரிக்க நேரும்போது, அவன் எவ்வளவு காலமாக வேலையில்லாமல் இருக்கிறான் என்று கேட்பீர்களா? அவனுக்கு எத்தனை குழந்தைகள் என்பதையும், வாரத்தில் எந்தெந்த நாட்களில் அவனும் அவனது குடும்பமும் சாப்பிடமுடியும், எந்தெந்த நாட்களில் பட்டினி கிடப்பீர்கள் என்று கேட்பீர்களா? அவனுடைய குடும்ப நிலைமை என்னவென்று கேட்பீர்களா? நீங்கள் வேறு எந்தச் சிந்தனையுமின்றி அவனைச் சிறைக்கு அனுப்பிவைப்பீர்கள்.

அதேநேரத்தில், காப்பறுத்தி தொகைக்காக கிட்டங்கிகளையும், அங்காடிகளையும் வேண்டுமென்றே தீயிட்டுக் கொளுத்துபவர்களை, அவர்கள் உண்டாக்கிய தீயின் சுவாலைகளில், சில மனித உயிர்கள் பலியாகியிருந்தாலும் கூட, சிறைக்கு அனுப்பமாட்டார்கள். ஏனெனில் காப்பிட்டுப் பணத்தைப் பெறுவதற்காக இந்தச் செயலில் ஈடுபடுவர்கள், அந்தப் பணத்தில் வழக்கறிஞர்களை வாடகைக் கூலிக்குப் பிடிக் கிறார்கள். நீதிபதிகளுக்கு கையூட்டு கொடுக்கிறார்கள். பசிபின் கொடுமையால் திருட் நேர்க்கிற ஏழைத்துறப்பாக்கியசாலிகளுக்கு நீங்கள் சிறைத்தண்டனை அளிக்கிறீர்கள். அரசின் கோடிக்கணக்கான பணத்தைக் கொள்ளையடிப் போர், ஒரிரவைக்கூட இதுவரை சிறையில் கழித்ததில்லை. மாறாக, ஆண்டு முடிவில் உயர்க விடுதிகளில், அவர்களுடன் நீங்கள் விருந்துண்டு மகிழ்கிறீர்கள்.

பூர்சியில் ஈடுபட்ட எங்கள் வீரர்கள் சிறைக்கொட்டடியில் அனுபவிக்கும் சித்திர வதைகள் ஓயவில்லை. அடித்து உதைத்து கூரையில் தூக்கிவீசப்பட்டு, சுட்டுக் கொல்லப்

படுவது தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது கேவலமும், கொடுருமும் நிறைந்த இந்தத் தாக்குதல்களால், இராணுவத்தினரின் சீருடை, கசாப்புக் கடைக்காரனின் இரத்தக்கறை படிந்த மேலங்கியைப் போலத் தோற்றுமளிக்கிறது. சிறைச் சுவர்கள், ரத்தத்தால் வெள்ளையடிக் கப்பட்டிருக்கின்றன. சுவரைத் துளைத்துப் பாய்ந்திருக்கும் துப்பாக்கிக் குண்டுகளில் மனிதத் தோலின் துணுக்குகளும், மூளையும் மயிரும் ஓட்டியிருக்கும். ஏனெனில் அவை மனித முகங்களைச் சிதைத்த தோட்டாக்கள். கியூபாவின் விதியை எழுதிச் செல்லும் குற்றக்கரங்கள், சிறைச்சாலை, மரணத்தின் குகையாகத் திருத்தி எழுதியிருக்கிறது.

பொதுமக்களின் நிலமையும் பரிதாபம் மிக்கதாகவே உள்ளது. பூர்சிக்கு வெகுதொலை வில் உள்ள பகுதிகளிலும், இராணுவத்தினர் துப்பாக்கிச்சுடு நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நட்ட நடுவீதியில் பொதுமக்களைத் துப்பாக்கி யால் சுட்டுத்தள்ளுகிறார்கள். வீட்டுவாசலில் விளையாடிக் கொண்டிருந்த அப்பாவிக் குழந்தையின் நெஞ்சைத் தோட்டாவால் துளைத்திருக்கிறது இராணுவம். பதறித்துடித்து ஓடிவந்து குழந்தையை வாரி அணைத்த தந்தையையும் தலையில் சுட்டு, மூளையைச் சிதறுயித்திருக்கிறார்கள். கடையில் வாங்கிய ரொட்டியை கையில் பிடித்தபடி வீதியில் நடந்து சென்றவரை, எதுவித கேள்வியுமின்றி சுட்டுத்தள்ளியிருக்கிறார்கள். இதற்கெல்லாம் என்ன தண்டனை?

மாண்புமிகு நீதிபதிகளே...! உங்களுக்காகப் பரிதாப்படுகிறேன். நீதியின் அதிகாரத் தின்மீது படிந்துள்ள அவமானத்திற்காக நான் வருந்துகின்றேன். இதைச் சொல்ல நான் தயங்க வில்லை. வேறொவருக்கும் வழங்கப்படாத அளவுக்கு கடுமையான சிறைத்தண்டனை எனக்கு வழங்கப்படும் என்பதை நான் அறிவேன். அந்தச் சிறைத்தண்டனை என்பது, கோழைத்தனமான மிரட்டல்களாலும், மறைமுகமான கொடுருக்களாலும் நிறைந்திருக்கும். எனது தோழர்கள் எழுபதுபேரின் உயிரைப் பறித்த கொடுவ் கோலனின் ஆட்சியைக் கண்டு நான் எப்படி அஞ்சவில்லையோ, அதுபோலவே சிறைக்கும் அஞ்சவில்லை. என்னைக் குற்றவாளி எனது

தீர்ப்பளித்து தண்டனை அளியுங்கள். அது ஒரு பொருட்டே அல்ல. “வரலாறு என்னை விடுதலை செய்யும்” என்று விடுதலை முழக்கமிட்டார் பிடல் கஸ்ட்ரோ.

15 ஆண்டுகாலச் சிறைத்தண்டனை வழங்கித் தீர்ப்பளித்த நாளில் அவர் மிகவும் தனிவாகவே அதற்கும் முகச்கொடுத்தார் இருந்தும் அடுத்த இரண்டு ஆண்டுகளில் விடுதலையாகி தனது தோழன் சேஞ்வேராவுடன் இணைந்து பூட்சிப்படை

இருமைத்து, கியுபாவைக் கொடுஸ்கோலன் பிழியிலிருந்து விடுவித்து, அந்நாட்டை நிமிர்ந்து நிர்க்க செய்தார் என்பதை வரலாறு ஒழுந்தமாகவே பதிவு செய்திருக்கிறது. கரும்புக்கும், புகையிலாலக்கும் புகழிப்பற் தேசத்தை, பல நுகரகளிலும் முன்னேற்றி ஜம்பது ஆண்டுகால பூட்சிக்குப்பின் ஜம்புபிற்ம பூட்சிவீரன் பிடல் காஸ்ட்ரோ வரலாற்று நாயகனாக என்றும் நினைவுகூரப்படுவார்.

- இந்துகல வர்த்தன்

க்ஷேரை

சுவாமி விபுலானந்தரின் தமிழ்ப்பணி

தம்பு சிவசும்பிரமணியம்

கடமையாற்றித் தமிழ் மொழியின் சிறப்பை உலகிற்கு விரித்துரைத்தார். தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கும், ஸமத்திலுள்ள தமிழ்ச் சிறார்களின் கல்வி முன்னேற்றத்திற்கும் அடிகளார் செய்த தொண்டு களோ அளப்பாரியன.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலுள்ள சாரதா வித்தியாலயம், திருகோணமலையிலுள்ள இந்துக் கல்லூரியும் அடிகளாரின் அரும்பெரும் முயற்சி யினால் உருவானவையோகும். மட்டக்களப்பு சிவானந்த வித்தியாலயத்தை நிறுவி தமிழ், முள்ளிம் மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு உதவினார்.

“அடிகளாரின் இலக்கியத்தொண்டு எழுச்சி யைத் தரவல்லது. சங்கப்புலவரின் மறு அவதார மோ என்று அனைவரும் வியக்கும் வண்ணம் அபாரமான இலக்கிய உளர்வையும், அறிவையும், ஆர்வத்தையும் அவர் பெற்றிருந்தார். இருள் சூழ்ந்த இன்றைய சமுதாயத்திற்கு அவரது வாழ்க்கையும், தொண்டும், செய்தியும் சிறந்த ஒளிவிளக்குகளாகத் திகழ்கின்றன” என்று சுவாமி ஆத்மகணாநந்தா தெரிவித்துள்ளார்.

மொழியுடன் இணைந்து தமிழரின் வாழ் வும், பண்பாடும் சிறக்க அறிஞர் பெருமக்கள்

நாயக ஒன்

13

அளித்த பங்களிப்புக்கள் அளப்பரியன். அந்த வரிசையிலே இலங்கை உலகுக்களித்த பேரறி ஞர்களுள் முத்தமிழ் வித்தகர் சவாமி விபுலானந்த அடிகளாருக்கு தனியானதோர் இடமுண்டு. கிழக்கிலங்கையில் தோன்றிய அடிகளார் கீழைத் தேய நாகரிக பண்பாட்டு விழுமியங்களுக்கு புத்துயிர் ஊட்டிய பெருமகனாவார். அவர் பல நூற்றாண்டுகாலப் பழைமைப் பண்புகளை மீளித்ததோடு அவை எமது மொழியையும், வாழ்வையும் செழுமைப்படுத்தும் என்றும் உணர்த்தி வைத்தார். மொழிப்பெயர்ப்புத் துறையில் ஆர்வம் கொண்டவராகிய அடிகளார் ஆங்கில மொழியிலிருந்த ஷேக்ஸ்பியரின் நூல்களைத் தமிழில் மொழிப்பெயர்த்தார். தமிழில் புதிய கலைச்சொற்கள் உருவாக வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தினார். தமிழிலக்கியம் தொடர்பான கட்டுரைகளை ஆங்கிலத்தில் எழுதி வெளியிட்டு தமிழ் மொழியின்பால் பலரின் கவனத்தை ஈர்க்கச் செய்தார். தமிழில் நவீனத்துவம் மலரவும், தமிழ் மொழி, இலக்கியம், தமிழ் இலக்கிய கல்வி என்பன செழிக்கவும் அடிகளார் ஆற்றிய பணிகள் அளப்பரியன்.

முத்தமிழ் வித்தகர் என்றும் பெருமைக் குரியவராகிய இவர், யாழ்நூல் என்றும் இசைத் தமிழ் நூலையும், மதங்களுளாமனி என்றும் நாடக நூலையும் தந்து தமிழ்மொழிக்கு அணிசேர்த்துள்ளார். அடிகளாரின் சிந்தனை மொழி, இலக்கியம், இசை, மதம் போன்ற பல பொருள் பற்றி அமைந்திருந்தது. மொழிப்பற்றிய அவரது சிந்தனைக்கு அவர் எழுதிய கட்டுரைகள் சான்று பகருகின்றன. “ஸ்கரவெழுத்து” எனத்

தமிழ்ப் பொழிலில் எழுதினார். “தமிழில் எழுத்துக் குறை” என கலைமகளில் எழுதினார். “சோழ மண்டலத் தமிழும் ஈமண்டலத்தமிழும்” என்னும் கட்டுரை கலைமகளில் வெளிவந்தது. “தமிழ் மொழி ஓலியியல்” என்னும் தலைப்பில் ஆங்கிலத்தில் (THE PHONETICS OF THE TAMIL LANGUAGE) இந்தியாவிலிருந்து வெளிவந்த MODERN REVIEW எனும் சஞ்சிகையில் எழுதினார்.

“கலைச் சொல்லாக்கம்” பற்றி 1936 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச் சங்கத்தாரின் ஆதரவில் சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரி மண்டபத்திலே தலைமைப் பேருரை நிகழ்த்தினார். அவருடைய நவீன மொழியியல் சிந்தனையின் தாக்கத்தைத் தமிழ்மொழியியல் ஆய்விலும் சிறக்கக் காண்கின்றோம். மேலை நாட்டு மொழியியல் வளர்ச்சியை உள்கொண்டு காலத்திற்கேற்ப தமிழ்மொழியியல் பற்றிச் சிந்தித்த நம்நாட்டு அறிஞர்கள் என எண்ணும் போது விபுலானந்த அடிகளாருக்குச் சிறந்த இடம் உண்டு. அவருக்கு தமிழ் நாட்டிலும், சிறப்பாக நமது நாட்டிலும் முதலிடம் உண்டு என்றால் மிகையாகாது.

விபுலானந்த அடிகளார் தமிழ் மொழி வளர்ச்சி பற்றியும் பிற மொழிச் சொற்களை ஏற்படைப் பற்றியும் கூறிய கருத்துக்களை நோக்கு வோம். “உயிருள்ள மொழியானதுபிற்மொழித் தொடர்பு கொண்டு தனக்குரிய சொற்களஞ்சியத் தைப் பெருக்கிக் கொள்ளுதல் வேண்டும்” என்ற கூற்று மனம் கொள்ளத்தக்கது.

அன்று அடிகளார் கொடுந்தமிழ், செந்தமிழ் என்ற பாகுபாட்டையும் ஏற்று நாடக நூலுக்குக் கொடுந்தமிழ் வழக்கு வருமெனவும் ஏயை அறிவு நூல்கள் செந்தமிழ் மொழியிலே ஆக்கப்பட வேண்டுமெனவும் கருதினார். அடிகளாரின்கருத் தின் படி அறிவுநூல்கள் என்பன அறநூல், பொருஞால், இன்பநால், வீட்டு நூல் பற்றியனவாகும். இத்தகைய நூல்கள் இன்றும் ஒரு மொழியின் தராதர மொழியிலே எழுதப்பட்டு வருவது கண்கூடு.

அடிகளாரின் யாழ்நூல் அச்சிற் தோன்றிய பின்னர் 1947 இல் கரந்தை தமிழ்ச் சங்க மாதாந்த சஞ்சிகையான தமிழ்ப் பொழிலில் ப. சுந்தரேசன் வேனிற்காதை இசைப்பகுதி விளக்கம் என்னும் தொடர் கட்டுரையை எழுதினார். இசைத்தமிழ் ஆராய்ச்சியாளரான ப. சுந்தரேசன் பின்வருமாறு எடுத்தியம்பியுள்ளார்.

“யாழ் நூல் பண்ணியில் எழும் பகுதியால் ஆரூட்டிரு விபுலானந்தப் பெருந்தகையார் இவ்வேளியிற் காதநயில் கூறப்படும் மருதப் பண்ணின் இலக்கணந்தைப் பெருக ஆராய்ச்சு கூறியிருப்பது மிகவும் போற்றுத்தக்கு.”

முத்தமிழ் வித்தகரின் பணிகள் பரந்துபட்ட வகையில் அமைந்திருப்பது மட்டுமன்றி, அவருடைய பெருமையைப் பலரும் கூறிவருவதும். உண்மையிலேயே அவரின் தன்னலம் கருதா சேவையினை எமக்கு உணர்த்தி நிற்கின்றது.

அடிகளார் செய்யுள், கவிதை புனைவதிலும் பெரும் ஈடுபாடு காட்டியவர் என்ற வகையில் மிகமுக்கியத்துவம் பெறுகின்றார். விபுலானந்த அடிகள் தொகுப்பு (1951), விபுலானந்த அடிகள் (1953), விபுலானந்தக் கவிதைகள் தொகுப்பு மற்றும் விபுலானந்தக் கவிமலர் - தொகுப்பு ஆகிய நூல்களில் அடிகளாரின் கவிதைகளைத் தரிசிக்கலாம். அடிகளாரின் மொழிபெயர்புக் கவிதைகளும் அவருடைய ஆற்றலுக்குக் கட்டியம் கூறுவதாக அமைந்துள்ளன. “அன்பு” என்ற தலைப்பிலிடப்பட்ட செய்யுள் “பாவலர் விருந்து” என்னும் கட்டுரையில் இடம் பெற்றுள்ளது. இக்கட்டுரை பிளேட்டோ எழுதிய “விருந்து” என்ற கட்டுரையைத் தழுவி எழுந்தது. இக்கவிதையிலும் பிளேட்டோவின் செல்வாக்குச் செறிந்திருந்தது.

மேலும் வேர்ஜில் இயற்றிய “எயினேயிட” காவியப்பகுதி, ஆங்கில வானியில் இடம்பெற்ற உவால்டர் ஸ்கோட் இயற்றிய “நீர்நிலைக்கன்னி” ஆகிய மொழிபெயர்ப்புகளையும் குறிப்பிடலாம்.

கவாமி விபுலானந்தரின் வரலாறு தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுடன் பின்னிப் பிணைந்து பிரிக்க முடியாத ஒன்றாகிவிட்டது. இலங்கையிலிருந்து மதுரைத் தமிழ்ப் பண்டிதர் பட்டத்தை முதன் முதல் பெற்ற சாதனை விபுலானந்தரையே சாரும். “தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் தோன்றிய வளர்ச்சி” என்ற கட்டுரையை எழுதியதன் மூலம் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு முறைப்படி எழுதுவதற்கு வித்திட்டவரும் அடிகளாரே ஆவார். மேலம் உரைநடை, கவிதை, மொழிபெயர்ப்பு, ஒப்பியல் ஆய்வு, இலக்கணம் போன்ற துறைகளிலும் கைவந்த வல்லுணராகித் தமிழ்மொழியின் சிறப்புக்கும் உயர்வுக்கும் ஊன்றுகோலாக இந்து பணியாற்றினார்.

அடிகளார் தமிழுக்குச் செய்த அரும் பெரும் சாதனைகளுள் நினைவு கூரத்தக்க மிகமுக்கியமான சாதனை மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார் அவர்களை தமிழ்களும் நல்லுலகிற்கு இனம் காட்டிக் கொடுத்ததாகும். அடிகளார், மகாகவி சுப்பிரமணியபாரதியின் பெருமையையும் சிறப்பையும் அவரது இலக்கிய ஆற்றலையும் படித்தறியா பாமர மக்களின் உள்ளத்தில் உணர்ச்சியைத் தொண்டும் அவரது செந்தமிழ் கவிதைகளின் தீண்மையையும் துல்லியமாக எடுத்துரைத்தார். பாரதி கழகங்கள் பல அமைத்து பாரதியின் கவிதைகளைப் பாடிக்காட்டி, உயிரோட்டமுள்ள பாரதியாரின் கவிதைகளை வெளியிலகிற்குப் பிரகாசப்படுத்தினார்.

“பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள் தமிழ் மொழியில்பெயர்த்தல்வேண்டும்” என்றபாரதியின் கூற்றுக்கேற்ப அடிகளார் ஷெக்ஸ்பியரின் நாடக அரங்கில் தான் ரசித்துச் சுவைத்த பலவற்றை தமிழ் உலகிற்கு மொழிபெயர்த்துத் தந்தார். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப்பேராசிரியராகவும், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதலாவது தமிழ்ப் பேராசிரியராகவும் இருந்து முத்தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சிக்கு எவரும் எண்ணிப்பார்க்க முடியாத பெரும் சாதனையைப் புரிந்து இறவாவரம் பெற்று இருக்கின்றார்.

கன்ப்யுவியஸ் கி.மு. 551 இல் லூவில் பிறந்தார். மூன்று வயதில் தந்தையை இழந்த இவர் தாயின் அரவணைப்பில் கல்தமான வாழ்க்கையை வாழ்ந்தார். கன்ப்யுவியஸ் ஆடுமாடு மேய்க்கும் இடையளாக, குமாஸ்தாவாக, கணக்காளராக வேலை பார்த்துள்ளார். 15 வயதில் கல்விக்குத் தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்தார். அவரது கலவித்தாகத்திற்குத் துணைநின்ற தாய் 17 வயதில் இயற்கையெய்தினார். தாய் இறந்ததும் அக்கால வழக்கப்படி மூன்றாண்டுகள் துக்கம் அனுஷ்டித்தார். நாட்டுப்பற்று இளம் கன்ப்யுவியஸினுள் கனன்றபடியே இருந்தது. அதுவே அவரைக் கல்வியில் சிறந்து விளங்கிட உந்து சக்தியாக அமைந்தது, அரசியலில் ஈடுபட என்னியிருந்த இவர் கல்வியின் மூலம் உயர் பதவியைத் தனது இலட்சியமாகக் கொண்டு இயங்கினார். 30 வயதுக்குள் தமது செயற்பாட்டினால் ஓரளவு புகழைப் பெற்றுக் கொண்டார். 51 வயதில்தான் அவரது அரசியல் வாழ்க்கை அதிக முக்கியத்துவம் பெற்றது. நான்கு ஆண்டுகள் விறுவிறுப்பாக முன்னேற்றம் கண்ட கன்ப்யுவியஸ் மேலதிகாரிகளுடன் ஒத்துப்போகாததால் தான் வகித்த உயர்பதவியை ராஜினாமாக் செய்தார். அவரது கருத்துக்களும் சித்தாந்தங்களும் பெரும் எதிர்ப்புகளைச் சுந்தித்தன. ஆகவே அவர் ஊரைவிட்டு வெளியேறி அண்டை நாடெங்கும் பயணம்

சினாவின் தத்துவஞானி கன்ப்யுவியஸ்

வெயந்தி சங்கர்
சிங்கப்புர்

மேற்கொள்ள ஆரம்பித்தார். 14 ஆண்டுகள் பல்வேறு அபத்துக்களுக்கிடையேயும் உயிர் அச்சுறுத்தலுக்கிடையேயும் பயணம் செய்து பத்து இடங்களுக்குச் சென்று அப்பிரதேசங்களில் ஆட்சி செய்த ஆறு சிற்றரசர்களிடம் மனித நேயம் மிகுந்ததொரு அரசாங்கத்தின் முக்கியத் துவத்தைக் குறித்து விளக்கினார். அவர்கள் தன் சித்தாந்தங்களை ஏற்று நடப்பார்கள் என்று மிகவும் நம்பினார். ஆனால் நடந்ததோ முற்றிலும் வேறு. அவர் சொன்ன எதையும் சர்வாதிகாரிகள் எவரும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

தமது 48வது வயதில் நாட்டுக்குத் திரும்பிவந்த கன்ப்யுவியஸை வரவேற்றனர். உயர் பதவியிலும் அமர்த்தினர். அடுத்த சில ஆண்டுகளுக்கு அரசாங்கத்துக்கும் தலைமைத் துவத்துக்கும் நீதித்துறைக்கும் பெரியளவில் உதவினார். அதற்கான பலனும் நாட்டில் தெரிய ஆரம்பித்தது. அரசாங்கத்தின் உயர் அதிகாரத்தில் இருந்த வேறு சிலருக்கு அவரது போக்குகளில் உடன்பாடு இல்லாத காரணத்தால், அவரது திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்த விடாமல் பல இடையூறுகளை ஏற்படுத்தினர். ஆகவே கன்ப்யுவியஸ் உயர் பதவியிலிருந்து விலகத்தீர்மானித்து சரியான சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்திருந்தார். லூவின் அரசனின் போக்கில் அதிருப்தி கண்ட தனால் லூவை விட்டு வேறிடம் போய் நல்ல வாய்ப்புகளைத் தேட முன்பைவிட தீவிரமாக யோசித்தார். இதனால் தன் பதவியையும் நாட்டையும் துறந்தார்.

பிற்காலத்தில் கன்ப்யுவியஸ் ஒரு பள்ளியை நிறுவி ஏராளமான மாணவர்களுக்கு கல்வி கற்பித்தார். சமூக அந்தஸ்துக்களையும் கடந்து ஒவ்வொருவருக்கும் கல்வி கற்பித்தல் வேண்டும் என்று வலியுறுத்தி வந்தார். அன்றைய

காலகட்டத்தில், இது மரபை உடைக்கக் கிளம்பிய கோட்பாடாகப் பார்க்கப்பட்டது. அப்போது சீனச் சமூகத்தில் கல்விச்செலவை மேட்டுக் குடியினருக்கு மட்டுமே உரியதாக இருந்தது.

“படிப்பவன் சிந்திக்கா விட்டால் காணாமல் போவான். சிந்திப்பவன் படிக்கா விட்டால் பெரும் அபத்தில் விழுவான்” என்பது கல்வி குறித்த கன்ப்புழவியலின் கோட்பாடுகளின் ஒன்று. மாணவனின் இயல்புக்கேற்ப கல்வி போதிக்க வேண்டும் என்று அன்றைய காலகட்டத்திலேயே அவர் சொல்லியிருக்கிறார் என்பது மிகுந்த ஆச்சரியத்திற்கு உரியது. போதிப்பதுடன் நின்று விடாமல் முன்னுதாரணமாக வாழ்ந்த கன்ப்புழவியலின் ஆளுமை அவரது மாணவர்களிடையே பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி நீடித்து நின்றது.

தன் சீடர்களை தன் பிள்ளைகளைப் போல் எண்ணி பாசமும் நேசமும் கொண்டவராகவே இருந்துள்ளார். மாணவர்கள் கற்றவை யாவும் தலைமுறை தலைமுறையாகக் முன்கொண்டு செல்லப்பட்டன. அவரிடம் கற்ற 3000 மாணவர்களில் 72 பேர்தான் இலக்கியம், ஒழுக்கம், மொழி, அரசியல் போன்ற துறைகளில் பெரும் உச்சங்களை எட்டிச் சிறந்தோங்கினர். குறிப்பாக அரசியலில் நிலைத்துச் செயற்பட்டவர்கள் தான் கன்ப்புழவியலில் பரப்பவும் வளர்க்கக்கூடிய காரணர்களாயினர். நேர்சிந்தனையும் நல்ல நகைச்சுவை உணர்வும் கொண்ட கன்ப்புழவியலில் பல்வேறு காரணங்களுக்காகத் தொடர்ந்து சீர்களாலேயே போற்றவும், தூற்றவும் பட்டுள்ளார். தனது தனிப்பட்ட வாழ்க்கை குறித்து அவர் ஒன்றும் பதிந்து வைக்கவில்லை எனத் தெரிகிறது.

கன்ப்புழவியல் நேர்மைக்கு கொடுத்த முக்கியத்துவம் மக்தானது. அறிவித் தேடல் என்றுமே கல்வியிடன் மற்றுப் பெறுவதில்லை என்பதை கன்ப்புழவியலின்தீவின் தாக்கம் கொண்ட சீனக்கலாசாரம் என்றென்றும் நம்பிப் பின்பற்றிவருகின்றது. தனிமனிதப் பண்பில் ஒருவன் உயர்வதும் அவன் தன் திறன் மற்றும் அறிவு முழுவதையும் பயன்படுத்துவதும் நாட்டுக்கும் சமூகத்திற்கும் உலகுக்கும் பயனுற வாழ்வதும் அவனது வாழ்வை முழுமைப்படுத்தும்.

அவர்தன் இறுதிக்காலத்தில் பிழைதிருத்தமும், தொகுப்பும் செய்தலை அனைத்துமே முற்காலத்திலிருந்து வழிவழிவந்த அரசாங்கக் கோப்புக்கள், நாட்டுப்புறம் பாடல் மற்றும் வரலாற்றுப் பதிவுகள். முக்கியமானவை ஜந்து செவ்விலக்கியங்கள். “செவ்வியல் கவிதை”, “செவ்வியல் வரலாறு”, ‘வசந்த இலையுதிர்கால பஞ்சாங்கம்’, ‘சடங்குகளின் பதிவுகள்’, ‘செவ்வியல் மாற்றங்கள்’ என்பனவாகும். இவை தவிர அவரது போதனைத் துளிகள் பழமொழிகளாக மாணவர்களால் பதியப்பட்ட நான்கு நூல் களும் அவரால் முறைப்படுத்தப்பட்டன. 2000 ஆண்டுகளாக அரசாங்க உயர் பதவிகளுக்கான தேர்வுகளில், இந்நூல்கள் பயன்பட்டு வருகின்றன. இந்நூல்கள் எழுதுவேண்டும் எனும் நோக்கில் முறையாக அவர் எந்த நூலையும் எழுதியதில்லை. அக்காலத்தில் நூல்களை எழுதுவதும் பதிப்பிப்பதும் பழக்கில் இல்லை. தவிரவும், பழம் கோட்பாடுகளை விளக்குவதில் அவருக்கு இருந்த அளவிலாத ஈடுபாடு புதியனவற்றை உருவாக்குவதில் இருக்கவில்லை. மனிதம், சடங்குகள், அரசாங்கம், நீதி, கல்வித்துறை, அறிவியல்துறை, இசை, கவிதை, சான்றோர்களின் பண்புகள் கீழோரின் பலவீணங்கள் போன்ற பல்வேறு பொருட்களில் கன்ப்புழவியல் சொன்ன 500 பழமொழிகள் அடங்கிய ஒரு நூல் மட்டுமே முக்கிய வரலாற்றுப் பதிவாகக் கிடைத்திருக்கிறது. அதுவும் மாணவர்கள் பதிந்து வைத்தவைதான். அதிலிருக்கும் ஒரு முக்கிய பழமொழி “உள்ளில் நீ குறைகள் கண்டால் அவற்றைத் துறக்கத் தயங்காதே” அவரின் வாழ்வுமறை, ஆளுமை, குணங்கள் குறித்த சில தகவல்கள் அதே நூலிலிருந்து கிடைக்கப் பெற்றுள்ளன.

இந்த ஒரு நூலிலிருந்துதான் அவரது கித்தாந்தங்களும் சிந்தனைகளும் ஆராய்ச்சிக்கு உட்பட்டும் வருகின்றன. மனிதன், வாழ்க்கை, சமூகம் மற்றும் அரசாங்கம் ஆகியவற்றுக்கான தன் கருத்துக்களை பதிந்துள்ளதால் இது ஒரு நூலாக இருக்கிறது. “எல்லா மனிதர்களும் ஒன்று போலவே இருக்கிறார்கள்; கல்வியும் பழக்க வழக்கங்களும் தான் அவர்களை வகைப்படுத்துகின்றன” என்று சமத்துவம் பேசி வந்த கன்ப்புழவியல் எப்போதுமே

சக மனிதர்கள் மீது அன்பு கொண்டவராக வாழ்ந்து வந்திருக்கிறார். வாழ்வில் உயரவும் அறிவுக்கான தேடலிலும் அனைவருக்கும் அவர் உதவினார். சமூகத்தில் மேல்தட்டு, கீழ்த்தட்டு, ஏழை, செல்வந்தன் எந்தப் பாகுபாடுமில்லாமல் அனைவரையும் மாணவர்களோடு மாணவர்களாக ஏற்றுக்கொண்டார்.

மாணவர்கள் நல்ல ஒழுக்கத்துடன் மனிதத்தையும் சமூகத்தையும் அறிய ஆர்வம் கொண்டவராகவும் அதற்கு இறந்தகாலத்தைப் பற்றிய ஆழ்ந்த அறிவும் எதிர்காலம் குறித்த

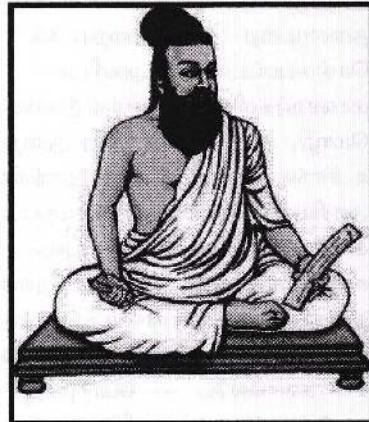
தெளிந்த சிந்தனையும் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று கனப்பூடியில் எதிர்பார்த்தார். அறிவுத் தேடலுக்கு ஓவ்வொரு மாணவனும் தன்னையே அர்ப்பணித்து நடக்க வேண்டும் என்றும் அத்தேடலை அனைவருக்கும் கற்பித்துப் பரப்பவேண்டும் என்றும் 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கூறிவைத்தார். கனப்பூடியில் என்னும் தத்துவஞானி 73 வயதில் இயற்கையெதும் வரை சமூகநலன் கருதி அற்புதமான கருத்துக்களை முன்னிறுத்தி வந்துள்ளார்.

வளர்நூல்

பொறுமை

நாம் வாழுகின்ற இந்தப் பூமியை ஆழமாகத் தோண்டுகின்றோம். அகலமாக வெட்டுகிறோம். ஆயினும் அது தாயாக நம்மைத் தாங்கிப் பாதுகாக்கிறது. அதுபோல நாமும் நம்மைத் திட்டுவோரை தாக்குவோரைப் பொறுத்துக்கொள்வதே சிறப்பாகும். ஒருவர் நமக்கு தீங்கு செய்கிறார். அவரை அடக்கமுடியும் என்றாலும் பொறுத்துக் கொள்வது மிகவும் நல்லது. வீட்டுக்கு வந்த விருந்தினரை அலட்சியப்படுத்துவது வறுமையை விடவும் கொடுமையானது. யாரேனும் நமக்குச் செய்த தீமையைப் பொறுத்துக்கொள்வது நமது வலிமையிலும் வலிமையாகும். நிறைவான பண்பினை பாதுகாப்பதென்றால் நாம் பொறுமையைக் கண்போல் காக்கவேண்டும்.

தீமைக்குத் தீமை என்று செய்பவரை உலகம் மதியாது. அந்தத் தீமையைப் பொறுத்துக்கொண்டால் பொன்மனச் செம்மல் என்று போற்றும். தீங்கு செய்தவரைத் தன்டிப்பது நமக்கு அந்த நேரம் மகிழ்வைத் தரும். பொறுத்துக் கொண்டால் சாகும்வரை புகழ் உண்டாகும். கொடிய தீமையை நமக்கு ஒருவன் செய்தாலும் அவரின் அறியாமைக்கு வருந்தி நாமும் பதிலுக்குத் தீமை செய்யாதிருப்பதே பெருந்தன்மை. பழிவாங்குதல் பாவம். மட்மையும் செருக்கும் கொண்டு ஒருவர் நமக்குப் பல கொடுமைகள் செய்தாலும் நாம் பொறுத்துக்கொள்வதே நமக்கு வெற்றியாகும். தீநெறியால் ஒருவர் நம்மை இழிவாகப் பேசிப் புண்படுத்தினாலும் நாம் அதனைப் பொறுத்துக்கொண்டால் துறவிகளை விடவும் சிறப்பானவர்கள் ஆவோம். உண்ணாமல் விரதம் இருப்பவர்கள் துறவிகள், மற்றவர்கள் சொல்லும் தீயசொற்களைப் பொறுத்துக்கொண்டால் அந்தத் துறவிகளை விட நாமே பெரியவர்கள்.

- திருக்குறள்
அதிகாரம் : 16

“வளர்நூல் தன்னை உலகினுக்கே - தந்து
வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு” - பாரதி

மாறிவரும் உலகம் போகிரு

நா. கண்ணன்

உலகம் தாங்கும் சக்திக்கு மேல் பிறப்பு நடந்து வருகிறது. சீனா, இந்தியா போன்ற நாடுகளில் மக்கள் தொகை மிக அபரிதமாக அதிகரிப்பைக் கண்டு வருகின்றது. உலகில் பிறப்போர் எண்ணிக்கை, இறப்போர் எண்ணிக்கையை விட சூடியிருக்கிறது. இப்போது முதியோர் அதிகமாகி, சிறியோர் குறைவாக உள்ளனர். மேலைத்தேய நாடுகள் குடிசன்பெருக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த பல வழிமுறைகளைக் கையாண்டு வருகின்றன. தற்பொழுது ஜோராப்பா மற்றும் அமெரிக்காவில் கூலி வேலைக்கு ஆட்கள் கிடைக்காமையால் வத்தீன் அமெரிக்கா, ஆசிய நாடுகளிலிருந்து ஆட்களை இறக்கமதி செய்கின்றனர்.

முன்பெல்லாம் குழந்தை பிறப்பது என்பது திட்டமிடப்படாத விடயம். பொதுவாக பதினெண்டு வயதிலேயே நாளாயில்லாச் சுரப்பிகள் வேகமாக வேலை செய்யத் தொடங்குகின்றன. அதன் போக்குக்கு ஈடு கொடுக்க முடியாமல்தான் குடும்பங்கள் முன்பெல்லாம் பெருகிப்பிதுங்கி நின்றன. ஆனால் குடும்பக்கட்டுப்பாடு சாதனங்கள் வந்த பின்பு பாலியல் வாழ்வு தனி, குடும்பம் என்பது தனி என்று ஆகிலிட்டது. எனவே பலருக்குக் குடும்பம் ஒன்றை உருவாக்கி வைத்து நடத்துவது ஒரு பெரிய சவாலாகவே பார்க்கப்படுகிறது. 20 ஆம் நூற்றாண்டின் அபரித அறிவியல் வளர்ச்சி எல்லாவற்றையும் புரட்டிப்போட்டுவிட்டது. பாலியல் குறித்த நமது நோக்கு வெகுவாக மாறிவருகிறது.

உலகம் எப்படி மாறிக்கொண்டு வருகிறது பாருங்கள். தாய்லாந்தில் பெண் என்று உணரும் ஆண்கள் அறுவைச் சிகிச்சை மூலம் பெண்களாகமாறி, திருமணம் பண்ணிக்கொண்டு வாழ்கிறார்கள். ஒருபால் உறவு இப்பொழுது ஜோராப்பிய சமூகத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. டென்மார்க்கில் தேவாலயங்கள் இத்திருமணத்தை ஒத்துக்கொண்டு நடத்தி வருகின்றன. இத்தகைய பண்பாடுகளின் நிலை

யென்ன? இதற்கான வாழ்வியல் தத்து வங்களை எப்படி உருவாக்குவது என்று சிந்திப்பது நல்லது என்று தோன்றுகின்றது.

குழந்தை பெற்றுக்கொள்வதில்லை என்று முடிவெடுத்து விட்டால், உலகில் இருக்கிற குழந்தைகளைத் தந்து எடுத்துக்கொள்ளலாம். அதுவொரு பெரிய சமூகசேவை, தனிமனித அளவில் தன்னுடல் சம்பந்தமில்லாத ஓர் உயிரைத் தன் குடும்பம் என்று எண்ணிக்கொள்வது பெரிய ஆன்மீக வளர்ச்சி. மிகச் சிலராலேயே அத்தகைய உள்ளது மனோநிலைக்கு வரமுடிகிறது. வந்தபின் வாழ்வது அதனிலும் பெரிய வளர்ச்சி. சம்மா குழந்தைக்கு விளையாட்டு என்று வளர்ப்புப் பிராணி வளர்ப்பது போல் இல்லாமல் தாயாய் சேயாய் வேறொரு இனத்துடன் வாழ்வது என்பதும் ஓர் உயரிய நிலைதான்.

தமிழ் மன்னில் இதுகாறும் வளர்ந்து வந்திருக்கும் பக்தி இலக்கியமும், அது சார்ந்த ஆன்மீகப் பார்வையும் இதற்கு உதவும் வகையில் அமைந்துள்ளமையை அவதானிக்க முடிகிறது. அதுதான் அருபமாய் உள்ள இறைமை எனும் ஓர் கருதுகோளின் மீது காதல் கொள்வது. இதை ஓர் வாழ்வியல் உத்தியாக தமிழ் இலக்கிய உலகம் சங்கம் தொட்டு வளர்த்து வந்திருப்பதை அவதானித்தால் புரியும்.

“மக்கள் நுதலிய அகன் ஜந்தினையும் சுட்டி ஒருவர் பெயர் கொள்ப் பெறார்” (தொல். 1000) என்பது நம்மவர் குத்திரம். அது ஏன் காதலன், காதலி பெயர் கட்டுதல் பொருந்தாது. பெயர் சொல்லி விட்டால் கருதுகோள் அன்னியப்பட்டு போய்விடுகிறது. பெயர் சுட்ட வில்லை எனில் அக்காதலை நம் காதலுடன் ஒட்டி வைத்து மகிழ்முடியும். ஏனெனில் காதல் என்பது ஓர் உயிரியல் பண்டு. அது அனைத்து உயிர்களுக்கும் பொருந்தும். அக்காதலைப் பொதுமைப்படுத்திவிட்டால் பின் அது அமரத்து வம் பெற்றுவிடுகிறது. இதைத்தானே பக்தி இலக்கியங்களும் சொல்லுகின்றன.

கண்ணன் ஆயிரம் பேருடன் காதல் கொள்ளும் போதும், ஒவ்வொரு கோபிகையும் உவகை கொள்கிறான் தவிர பொறுமை கொள்ளவதில்லை. ஏனெனில் காதல் எனும் பெரும் உணர்வு கொள்ளக் கொள்ள தனிர்பிக்கக் கூடியதே தவிர வாட்டுவது அல்ல. கண்ணன் மீது காதல் கொள்ளக் கொள்ள இவர்கள் வாழ்வு அர்த்தம் நிரம்பியதாய் போய் விடுகிறது. தம் காதல் புனிதமானது என்பதனால் அது அபரிதமானதாக, உடமை எனும் கட்டுப்பாடு தாண்டி எல்லாவற்றையும் அரவணைக்கும் தன்மை கொண்டதாய் ஆகிவிடுகிறது. எனவேதான் காதலில் எல்லோராலும் பங்கு கொள்ளமுடிகிறது. யாரையும் அது புறக்கணிப்பதில்லை. மானுடம்

தமுவிய காதல், பிற உயிர்களையும் ஏற்று வாங்கும் காதல் ஆகும்.

வருகின்ற காலத்தில் மாறும் சமூகத்தில் பக்தி செழிக்க வாய்ப்புள்ளது. பக்தி சரியாகப் புரிந்து கொள்ளப்பட்டால் தன் குழந்தை, தன் குடும்பம் எனும் நிலை தாண்டி, அனாதையாய் கிடக்கும் ஓர் உயிர் தன்னுயிர் என்றே வாடத்தோன்றும். அப்போது பால் வேறுபாடுகள் தளரும். மாற்று இன உயிர்கள் மீது பரிவு தோன்றும். உலகமே நமது குடும்பம் என்று தோன்றும். மாற்றங்களை புரிந்து கொள்ளாததால் வரும் வன்முறை குறைந்து உண்மையான “காதல்” தளிரும். அப்போது குறைகளே தெரியாது. நிறைவே நிமிர்ந்து நிற்கும்.

கிளக்கியர்

முதுமையில் கிளமை பறநானாறு கூறும் இரகசியம்

கலாழிளங்கள் எஸ்.ஐ. ஜயக்துமார்
தெந்தவேலி, கருணாவாய், கரவெம்ம்

பிசிராந்தையார் பாண்டி நன்னாட்டு நற்குண நற்செயல்களில் மேம்பாடு உடைய ஒரு பெரும் புலவர். அவர் சோழவள நாட்டை நோக்கி ஒட்டமும் நடையுமாக அவசரத்துடன் வந்து கொண்டிருந்தார். பிசிராந்தையார் காலத்தில் சோழவள நாட்டின் மன்னாக மனிமுடி தரித்து அரசாண்டு கொண்டிருந்தவன் கோப்பெருஞ் சோழன்.

சோழ நாட்டுக் கோப்பெருஞ்சோழன் என்ற “பார்”வேந்தன் மீது பாண்டி நாட்டுப் பிசிராந்தையார் என்ற “பா”வேந்தன் தன் உயிரையே வைத்து இருந்தார். ஒருவரையொருவர் காணாமலேயே இருவரும் ஒருவருக்கு ஒருவர் நட்புக் கொண்டிருந்தனர்.

அரசைக் கைப்பற்றிக் கொள்ளும் நோக்குடன் தன் மைந்தர் தன்னுடன் போர் தொடுக்க இருப்பதை அறிந்த நொந்து போன கோப்பெருஞ்சோழன் அரசைத் தனது மைந்தர்களிடம் ஒப்படைத்து விட்டுத் தான்

வடக்கிலிருந்து உயிர் துறக்கப் போவதை உறுதி செய்து அதற்கான ஆயத்தங்களைச் செய்தான்.

தனது உயிருக்கு உயிரான நன்பனான சோழப் பெருமன்னன் கோப்பெருஞ்சோழன் வடக்கிலிருந்து உயிர் துறக்கப் போவதைக் கேள்விப்பட்டு அவனோடு தானும் சேர்ந்து வடக்கில் இருந்து உயிர் துறக்க எண்ணியே பிசிராந்தையார் இப்படி அவசரம் அவசரமாக வந்து கொண்டிருந்தார்.

வயதில் முதுமையான பாண்டி நாட்டுப் புலவர் இப்படி இளமை குன்றாமல், நரை, திரை விழாமல் இருப்பதைக் கண்டு சோழநாட்டு மக்கள் வியப்புடன், “ஜயா, பாண்டி நாட்டுப் பெரும் புலவரே வயது முதிர்ந்த உங்கள் தலையில் நரை இன்றி இருப்பதன் மர்மம் தான் என்னவோ?” என்று கேட்டனர்.

“எனக்கு முதுமை வந்து விட்டாலும் நரை ஏற்படவில்லை என்று தானே கேட்கிறீர்கள்” என்று கேட்ட புலவர் சோழ நாட்டு மக்களுக்கு

நரை, திரைக்குரிய காரணங்களைப் பாடலாகக் கூறுகின்றார்.

“யான்று பலவாக நாறயில வாகுதல்
யாங்கா கியரென வினவு தியராயிள்
மாண்ட என் மனைவியாறு மக்கஞம் நிரம்பினர்
யான் கண்டனையர் என் இளையரும், வேங்தனும்
சில்லவு செய்யான் காக்கும் அதன் தலை
ஆன்றவின் நடங்கிய-கொள்கைச்
சான்றோர் பலர் யான் வாழும் ஊரீ”

புநாஜாரு 191)

அறிவு, ஒழுக்கங்களால் மாட்சிமை, மேம்பாடு எய்தி உள்ள மனைவியுடன், மக்கஞம் எனக்கு வாய்த்து விட்டனர். அவர்கள் தாமாகவே பணிபுரியும் உதவியாளர்களாக நான் விரும்பியடியே எனக்குப் பணி புரிகின்றனர். அதனால் என் மனைவி, மக்களால் எனக்கு எதுவித கவலையும் கிடையாது.

கட்டுரை

மறைந்த முதலினார் பேராசிரியர் க.வித்தியானந்தன் அவர்கள் தமிழ் மொழிக்கும், தமிழில் ஆய்வுக்கும் பாரம்பரியக் கலைகளின் மேம்பாட்டுக்கும், பல்கலைக் கழகங்களின் கல்வி மேம்பாட்டுக்கும் ஆற்றிய பெரும் பணிக்காக தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் யாவரும் இன், சமய வேறுபாடுகளுக்கு அப்பால் மதித்துப் போற்றப்படும் ஒருவராக முகிழ்ந்து நிற்கின்றார்.

நூல்

தீவ்கொன்றும் இழைக்காத எம் நாட்டு மன்னர் பசிப்பினி, நோய், நொடி முதலான உட்பகைகளிலிருந்தும், வேற்று நாட்டுப் படையெடுப்புப் போன்ற புறப் பகைகளில் இருந்தும் எமக்குப் பாதுகாப்பளித்து வருவதால் அந்தக் கவலையும் எளக்கு இல்லை.

ஐம்புலன்களையும் வென்றுள்ள நற் செயல்களில் நிறைந்தவர்களான சான்றோர் ஓரிருவர்ல்ல பலர் எனது ஊரில் இருக்கிறார்கள். எனவே மொத்தத்தில் கவலைப்படுவதற்குக் காரணங்கள் எதுவுமே கிடையாது. நான் முதுமை அடைந்தும் நரை, திரை இன்றி வாழ்வதன் இரகசியம் இதுதான்.

எனவே, நரை, திரைக்குக் காரணம் முதுமை அல்ல, மனக்கவலையேயாகும் என்று சொல்லிவிட்டுக் கோப்பெருஞ்சோழன் வடக்கில் இருக்கும் இடம் நோக்கி விரைந்தார் புலவர்.

பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன்

சிவநித்திவள்

அத்தகைய ஆளுமைக்கவரை என்றும் மறக்க முடியாத நிலையில் அவரை நினைவு கூர்ந்து வருடாவருடம் நினைவுப் பேருரை நிகழ்வை ஒழுங்கு செய்து சில அமைப்புக்கள் நடத்துகின்றன.

நாவலர் அடிச்சுவட்டில் உருவாக்கம் பெற்ற அறிகை எழுச்சியை முன்னிறுத்துவதில் பேராசிரியரின் ஆக்கங்கள் முனைப்புப் பெற்றி ருந்தன. நாவலரின் கல்வி மரபும் இந் நாட்டின் தேசிய கல்வி மரபும் அடிப்படைகளில் ஒன்றி ணைந்திருந்தமை வரலாற்று நோக்கிலே அதிக முக்கியத்துவம் பெறும் பதிவாகின்றது.

பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் அவர்கள் பரந்தும் வலிமை பெற்றதும் ஒங்கிய தமிழியலைக் கட்டி எழுப்புவதற்குரிய ஆக்கநிலை நிறுத்தலை முன்னெடுத்து இருந்தார். அந்தவகையில்

இல்லாமியர் மற்றும் கிறிஸ்தவர்களின் தமிழியல் பங்களிப்புக்களைப் பதிவுக்கு உள்ளாக்கியமை முக்கியமானது. தமிழியலின் பிரிக்க முடியாத பெரும் அருவிகளாக அவற்றின் பரிமாணங்கள் அமைந்திருத்தலை ஆய்வுகள் வழியாக மேலெழச் செய்துள்ளார்.

புலமை நிலையிலே கனதியான தமிழியற் கட்டுரைகளை எழுதும் அறிகை மரபை முன்னெடுத்தவர்கள் வரிசையிலே பேராசிரியர் க.வித்தியானந்தன் தனித்துவமானவர். மேலைப் புலத்தில் வளர்ச்சி பெற்றிருந்த கட்டுரை வடிவத்தின் பரிமாணங்களை ஆழந்து தரிசித்து அவற்றின் பண்புகளை உள்ளாங்கி தமிழ்க் கட்டுரை வடிவத்துக்கும் வளம் சேர்த்து, வாண்மைத் தொழிற்பாடாகத் தமிழில் நவீன உயர்கல்வி மரபும் செவ்வியதாக ஒன்றிணைந்து மேலெழுந்துள்ளமையை அவரது கட்டுரை ஆக்கங்களிலே தரிசிக்க முடியும்.

பேராசிரியருடைய உயர்நிலையான ஆய்வுகளில் விளிம்பு நிலைப் பண்பாடுகளையும் விளிம்புநிலை மாந்தர்களையும் உள்ளடக்க வேண்டும் என்பதையும், சாமானியர்களிடத்து ஆய்வின் முடிவுகளும் விளைவுகளும் பரிமாறப் படல் வேண்டும் என்பதும் வலியுறுத்தப் பட்டிருந்தன. கூத்துக்களையும், கிராமியவழக் காறுகளையும் செவ்வியற் கலை மரபுக்குள் அடக்கப்படாத ஆளுமையினரையும் ஆய்வுகளுக்கும் பதிவுகளுக்கும் உட்படுத்தி அவர்களுக்கான சமூக அந்தஸ்தைப் பெற்றுக் கொடுத்தார்.

காலங்காலமாக மரபுவழிக் கல்வியாக இருந்துவந்த தமிழ்கல்வி 1942 ஆம் ஆண்டில் நிறுவப்பட்ட இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு பிரதான கற்கைத் துறையாக நிறுவப்பட்டு, பின்னர் யாழ்ப்பாணம், கிழக்கிலங்கை, தென் கிழக்கு ஆகிய பல்கலைக்கழங்களிலும் பரவியது. மரபுவழித் தமிழ்க் கல்வியைக் கற்பிக்கும் புலமை யிக்கவர்களின் வீழ்ச்சியுடன் உயர்நிலையில் தமிழ்க் கல்வியானது பல்கலைக்கழகங்களின் ஏகபோக உரிமையாயிற்று.

தமிழ்க்கல்வியை உயர்நிலையில் கற்பிக்கும் பணியை ஏற்றவர்களில் பலர் மரபுவழித் தமிழ்க் கல்வியையும் பயின்றவர்களாவர் என்ப

தும், அந்தவகையில் சுவாமி விபுலானந்தர், பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளை, பேராசிரியர் வி.செல்வநாயகம், பேராசிரியர் சதாசிவம் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இப்பின்புலத்தில் பல் கலைக்கழக மட்டத்தில் தமிழ்க்கல்விக்கு ஒரு புதிய பரிணாமத்தை வழங்கியவர் பேராசிரியர் ச.வித்தியானந்தன் ஆவார்.

தமிழியற் பரப்பில் பேராசிரியரின் கவனமும் குவிப்பும் எவ்வாறு சிந்தனைக் கோலமாகவும் ஆய்வு எழுச்சியாகவும் உருப்பெற்றன என்பதைன் அவருடைய ஆக்கங்கள் நாலுருப்பெற்றதன் பேறாக நாம் அறிந்துகொள்ள முடியும். “இலக்கியத் தென்றல்”, “வித்தியின் பார்வையும் பதிவும், வித்தியின் இலக்கிய முன்னடுகள்”, வித்தியின் தமிழியற் பதிவுகள்” என்பவற்றைக் குறிப்பிட முடியும். பேராசிரியரின் கட்டுரைகள், முன்னுரைகள் என்பவற்றின் தொகுப்பாகவே மேலே கூறப்பட்ட நூல்கள் வெளிக்கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன. பேராசிரியரின் ஆளுமையிக்க அறிவுத்தளத்தை தரிசிக்க வைத்துள்ளது எனலாம்.

தமிழ்ப்பேசும் மக்களினது வாழ்விடம், பிரதேசம், சூழ்மைவுகள், கலைகள், இலக்கியம் மற்றும் அரசியல் என விரியும் பகுப்புகளுடே மையங்கொள்ளும் “தமிழ் தேசியம்” பிரக்ஞை பூர்வமாக வளர்த்தெடுக்கப்பட வேண்டியும் கோட்பாட்டாக்கம் செய்யப்பட வேண்டியும் இதற்கான பொருத்தப்பாட்டை முன்னிறுத்தும் வகையிலும் சமூகப் பொறுப்புமிக்க சனநாயகக் கருத்துநிலைத் தெளிவு பேராசிரியரிடம் இழையோடியிருந்தது.

இருபதாம் நாற்றாண்டின் ஈழத்துத் தமிழியல் ஆய்வில் பேராசிரியர் சப்பிரமணியம் வித்தியானந்தன் ஒருநிறுவனமாகநின்றார். இவரது பணிகள் பன்முகப் பரிமாணம் கொண்டவையாகக் குறிப்பாகப் பல்கலைக்கழகத்தை சமூகத்துடன் இணைத்து புத்தாக்க செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்கக் காரணமாக இருந்தார். பல்கலைக் கழகத்திற்கு அப்பால் கலைஞர்கள், பொது மக்கள் ஆகியோருடன் கொண்டிருந்த தொடர் பாடல் அவர் புகழ் எங்கம் பரவியது. மட்டக் களப்பு மாவட்டத்திலுள்ள கிராமங்களில் மையங்கொண்டிருந்த வடமோடி தென்மோடி நாட்டுக் கூத்தை பல்கலைக்கழக மட்டத்துக்குக் கொண்டு

சென்று அதற்குரிய அந்தஸ்தைப் பெற்றுக் கொடுத்த பெருமை பேராசிரியரையே சாரும்.

1924 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் எட்டாம் திகதி பிறந்த கூப்பிரமணியம் வித்தியானந்தன் அவர்கள் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் விளையரையாளராகக் கடமையாற்றி விப்பானந்த அடிகளாரிடமும் பேராசிரியர் க.கணபதிப் பிள்ளையிடமும் தமிழ்க்கல்வி கற்றுமுதுமானிப் பட்டத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார். இலண்டன் பல்கலைக் கழகத்திற்குச் சென்று தமிழர் பண்பாட்டினைப் பற்றி ஈராண்டுகளாக ஆராய்ச்சி

செய்து கலாநிதிப் பட்டத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார். பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ்ப் பேராசிரியராகவும். யாழ்ப்பானைப் பல்கலைக்கழகத் துணை வேந்தரா கவும் இருந்து மொழி, கலை, இலக்கியம் சார்ந்த ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு அளப்பரிய பணி களை ஆற்றிப் பெருமைபெற்றிருந்த பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் அவர்கள் 1989 ஆம் ஆண்டு ஐங்கிரு மாதம் இருபத்தோராம் திகதி இயற்கையெய்தினார். அவர் புகழ் என்றும் நிலைத்து நிற்கும்.

நகங்களைக் கிடை

“நண்பர்கள் ஒன்று நினைக்க....”

கிறுகை ரோக

உங்கள் அனைவருக்கும் “வாலறுந்த நரியின்” கதை தெரியும் தானே! எதற்கும் இன்னு மொருமுறை இங்கு கூறி வைக்கிறேன்.

ஒரு விபத்தில் காட்டில் வாழ்ந்த நரியோன்று தனது வாலை இழந்து விட்டது. “வாலை இழந்து விட்டதால், எங்கே ஏனைய நரிகள் தமது கூட்டத்தில் இருந்து தன்னை ஒதுக்கி வைத்துவிடுவார்களோ!” என்ற அச்சத்தால் தந்திரம் மிக்க அந்த நரி வான்தை உற்றுப் பார்த்து விட்டு, “எனக்கு கடவுள் தெரிகிறார்!” என்று கூச்சலிட்டது. அதைப் பார்த்து கடவுளைக் காண ஆவல்கொண்ட ஏனைய நரிகளும் தக்தமது வால்களை அறுத்துக் கொண்டனவாம்! இது பழைய கதை!

தற்போது நண்பர்கள் நால்வரது புதிய கதையொன்றைப் பார்ப்போம்!

நண்பர்கள் நான்குபேர் கிராமமொன்றில் உள்ள பழைய புராதனைக் கோயில் ஒன்றிற்கு சென்றார்கள். திருவிழாக்காலம் இல்லாததால் சனக்கூட்டம் பெரிதாக இருக்கவில்லை. ஆலயத்தை வழிபட்ட நண்பர்கள் வெளி மண்டபத்திலிருந்த வாகனங்களைப் பார்வையிட்டார்கள். அனைத்தும் பழைய பிரமாண்டமான வாகனங்கள் - மயில், காரம்பசு, சிங்கம், காண்டாமிருகம், எலி இத்தியாதி... இத்தியாதி... ஒவ்வொன்றாகப் பார்த்து தட்டித் தடவிக் கொண்டுவந்த நண்பர்கள் காண்டா மிருக வாகனத்தைப் பார்த்ததும் அதிர்ந்து போனார்கள்.

அத்தனை பெரிய, பிரமாண்டமான வாகனம்; வாயை “ஆ” வென்று பெரிதாகப் பிளந்த கொண்டு நின்றது.

வேடிக்கை பார்க்க வந்த நண்பர்களில் ஒருவன் வாயைப் பிளந்து கொண்டிருந்த காண்டமிருக வாகனத்தின் பெரிய வாயினுள் வேடிக்கையாகக் கையை வைத்தான். வைத்த மாத்திரத்திலேயே “ஆ” என்று கூக்குரவிட்டுக் கொண்டு கையை வாயுள் இருந்து வெளியே எடுத்தவன் சட்டென்று தன்னை சுதாரித்துக் கொண்டு “ஆகா, என்ன இனிமை, என்ன இனிமை? தேணவிடச் சுவையாக இருக்கிறதே!” என்று நாவைச் சப்புக்கொட்டினான்.

அதைப் பார்த்த அடுத்த நண்பனும் காண்டாமிருகத்தின் வாயுள் கையை வைத்தான். சட்டென்ற அவன் முகமும் மாறியது; உடன் சமாளித்தவன், “அடா என்ன சுவை, என்ன கவை!” என்றான். தொடர்ந்து மூன்றாமவன் அதே பாணியில் இரசித்தான். இறுதியாக நான்காமவன் கையை வைத்தவன் அதே வேகத்தில் “ஜயோ படுபாவிகளே கொடுந்தேள் கொட்டியதே! என்னா இப்படிச் செய்யிறீங்களேடா!” என்று அலறினான்.

அந்த அன்றே கருந்தேள் கொட்டியதற்காக கிராமத்து நாட்டு வைத்தியரிடம் நால்வரும் ஒன்றாக ஒற்றுமையாகச் சிகிச்சைக்குச் சென்றது வேறு விடயம்.

“தேடலில் கிடைத்து தேன் அழுதம்”

அரசன் - குழிமகன், கணவன் - மனைவி, பெற்றோர் - குழந்தைகள், இளையோர் - முத்தோர், அண்ணன் - தம்பி, நன்பர்கள் ஆகிய முக்கியமான ஜந்து உறவு முறைகள் குறித்தும் சொல்வார். நட்பு தவிர மீதிஉறவுகள் முத்தவருக்கும் இளையவருக்குமானவை. இளையவர் முத்தவருக்கு காட்டவேண்டிய விசுவாசம் மற்றும் வேண்டிய பெருந்தன்மை குறித்தும் கண்ப்யூஷியஸ் வகுத்தளித்த ஒரு குடும்பத்தில் முன்று அல்லது நான்கு தலைமுறைகள் ஒரே கூரையின் கீழ் வாழ்ந்தனர். அதுவே சீரும் சிறப்பும் மிகக் ஒரு குலத்திற்கு அடையாளம். ஒவ்வொருவரும் சந்ததியர்களை உருவாக்குவது மிக முக்கிய கடமை. அதைவிட பெற்றோரை மதித்துப் பேணுதல் தான் மிக முக்கிய அறமாக வலியுறுத்தப்பட்டது.

அன்றைய அதிகார வர்க்கம், மிகுந்த பேராசையும் கொடுமை மனமும் கொண்டு அடக்குமுறைகள் பல செய்து வந்தது. சாதாரண எளியோர் அடக்குமுறைகளுக்கு உட்பட்டு நியாயங்களற்ற மரபுகளால் பாதிக்கப்பட்டு கண்முடித்தனமான நம்பிக்கைகளால் கட்டுண்டு கிடந்தனர். சமூகத்தில் முடநம்பிக்கைகள் பெருவாரியாக வேரோடிக் கிடந்தன. மனிதகுலத்தை நினைத்து கவலைக்கொண்ட கண்ப்யூஷியஸ் காரணகாரியங்கள் மூலம் மனிதனின் நிலையை மாற்ற எண்ணி அதன்படி செயற்படவும் ஆரம்பித்தார். இதற்கு அடித்தளமாக அவர் தனிமனித ஒழுக்கத்தைக் கையில் எடுத்தார். அதுவே சமூகம் முன்னேற்றம் கொண்டு நல்ல மாற்றங்கள் பெற உதவும் என்று திடமாக நம்பிய அவர் “மனிதத்துடன் இருப்பவனே மனிதன்” எனும் தத்துவத்தைத் தொடர்ந்து போதித்தார்.

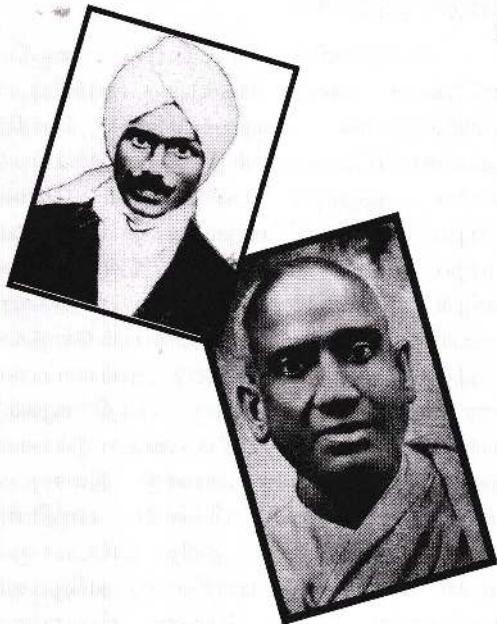
மனிதநேயத்தை அவர் சகமனிதனின் மீது காட்டும் அன்பு, சகமனிதனுக்கு உதவுவது, சகமனிதனின் நியாயத்திற்கு குரல் கொடுப்பது, தான் புரிந்துகொள்ள நினைப்பவற்றை சகமனிதன் புரிந்துகொள்ள உதவுவது, தனக்கு விருப்பம் இல்லாததை சகமனிதன் மீது திணிக்காது இருப்பது என்பவற்றின் கலவையென்று வகுத்தார். அத்துடன், நல்லொழுக்கம், நற்பண்பு, நேர்மை, முத்தோரை மதித்துப் பேணுதல், நன்றியுணர்வு, விசுவாசம், நம்பிக்கை, ஞானம் போன்றவற்றையும் மறந்துவிடுதல் கூடாதென்பர். அந்தஸ்து, சொத்து, உயிர் போன்ற எல்லாவற்றையும்விட நெறிகள் ஒருவனுக்கு மிகமுக்கியமாகின்றன என்று வழியுறுத்திய அவர் அடிக்கடி, “அந்தஸ்தும், செல்வமும், சொத்தும் எல்லோராலும் விரும்பப்படுபவை. ஆனால் அறவழியில் வராதிருப்பின் அவை எனக்கு வேண்டவே வேண்டாம்.

வறுமையும் அதேபோன்ற கீழ்மையும் எல்லோராலும் வெறுக்கப்படுபவை. மறவழியில்தான் அவற்றைத் துறக்கமுடியுமானால், அவை என்னுடனேயே இருந்துவிட்டுப் போகட்டும்” என்று சொல்லி வந்தார். மனிதத்தைக் காப்பாற்ற ஒருவன் எதையும், அது உயிராக இருந்தாலுமே கூட இழக்கத் தயாராக இருக்கவேண்டும் என்பார்.

அறநெறி வழுவாததும் மனிதநேயம் மிகுந்ததுமான ஓர் அரசாங்கமே ஒரு நாட்டிற்கு உகந்தது என்றார். மிகக் கடுமையான சட்டங்கள் மற்றும் கொடுருமான தண்டனைகளுக்கு எதிராகப் பேசினார். அவை தண்டனையிலிருந்து தப்ப நினைக்கும் எளிய மனங்கொண்ட குற்றவாளியை மீண்டும் தவறுகள் செய்யவே தூண்டும் என்றும் சரியெது தவறெது என்பதை யோசிக்கும் திறனையே அவனிடமிருந்து களைத்தெடுத்து விடும் என்றும் நாளைவில் மான அவமான உணர்ச்சிகள் அற்ற மனிதர்கள் உருவாகிவிடுவார்கள் என்று கூறிவந்த கண்ப்யூஷியஸ் நாட்டின் தலைவனுக்கும் பல்வேறு முக்கிய குணங்களை வலியுறுத்தினார்.

தலைவன் நீதி வழுவாது உறுதியுடன் இருந்து குழிமக்களை நெறிப்படுத்துதல் மட்டுமே சமூக மறுமலர்ச்சிக்கு உதவும். அரசாங்க பதவிகளில் இருப்போர் அனைவரும் பங்காளர்களாக இருப்பது இன்றியமையாதது.

(சிந்திக்கத் தெரிந்த மனிதர்களுக்குச் சமர்ப்பணம்)

தமிழ் சிவா

பாரதியின் கவிதைகளை

முனிலைப்பறுத்திய

சுவாமி விபுலானந்தர்

ருண்டு, வலிமையுண்டு” என்பதை விளக்க வந்த விபுலானந்தர் பிரான்கு நாட்டு தேசியப் பாடலையும், பங்கிம் சந்திரிரின் வந்தே மாதரம் பாடலையும் குறிப்பிட்டு விட்டு, பாரதி பாடல்களை ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்டார். சங்ககாலப் பாக்களின் மேன்மையையும், தொன்மையையும் கூட்டிக்காட்டி, பாரதியார் கவிதைகளை சங்க காலக் கவிதை மரபுடன் இணைத்து, பாரதி ஆய்வாளர் பின்வருமாறு விளக்குகிறார்.

“இரண்டு கோடி தமிழ்மக்களும் புத்து யிரையும் புதிய ஆற்றலையும் தந்த உலகத் திலுள்ள ஏனைய மக்கட்டொகுதியினரோடு ஒப்புற விருத்தி உயர்வினையைக்கும் நிர்மையவாகிய சங்கச் செய்யுட்கள் தொன்மையைவாதவின் கற்றோர்க்கு அன்றி மற்றோர்க்குப் பயன்படா வாயின. பாரதியின் இலகு நடையிலமைந்த பாடற்றொகையாகிய கருவூலத்தினுட் புகுந்து கடுமணிகள் சிலவற்றினை எடுத்துக் காட்டுவதற் கெண்ணினோம்”

“கற்றறிந்தாருக்கு ஏற்றது கலித்தொகை மாத்திரமன்றி கண்ணன் பாட்டும் என்று துணிந்து கூறியவர் எமது அடிகளார்” என்று கலாநிதி க.கைலாசபதி கட்டிக்காட்டியுள்ளார். “கண்ணன் பாட்டு” தொடர்பான அவர் ஆய்வையும், அவர் எடுத்துரைக்க பிறர் கேட்டு எழுதியுள்ளதையும் சேர்த்து நோக்கும்போது கலாநிதி க.கைலாசபதி யின் சாற்றுரையின் பேருண்மை ஓளிவீசுகின்றது.

“கலைமக்ஞடைய அனுக்கிரகத்தைப் பெற்ற உத்தமப் புலவரென்பதற்கு எட்டுணையேனு மையில்லை” என மகாகவியைப் புகழ்ந்து, அவருடைய “பாடல்களை பொருள் நோக்கி ஆறு வகைகளாகப் பிரித்துக்கொள்ளலாம். பாரதமாதா, கண்ணன், பராசக்தி, பாரதவீரன்,

“சங்கச் செய்யுட்களுள்ளே செறிந்து கிடக்கும் காதலின்பத்தையும் வீரமேம்பாட்டையும் யாவருமெனிதிலுணர்ந்து கொள்ளற் பொருட்டு இலகுவான நடையிலமைந்த இன்னிசைத் தமிழ்ப் பாடல்களாற் சொல்லவல்ல கவிவாணர் தமிழ்நாட்டுப் பேருபகாரிகளாவர். இத்தகைய கவிவாணருள் முதல்வைத்தெண்ணப்படும் தகைமை சான்றவர் ஸ்ரீமான் கூப்பிரமணிய பாரதியார். தமிழ் செய்த தவப்பயனாயுதித்த பாரதியார் தமது இன்னிசைப் பாடல்களினால் தமிழ்நாட்டுக்கும், தமிழ் மொழிக்கும் அளத்தற்கரிய பேருபகாரத்தைச் செய்திருக்கின்றார்.”

1925 இல் வெளிவந்த “விவேகானந்தன்” இதழின் ஆசிரியராக இருந்தார் சுவாமி விபுலானந்தர். கொழும்பில் “கூப்பிரமணிய பாரதியும் கவிதைத் திறமையும்” என்னும் பொருளில் சுவாமி விபுலானந்தர் இரண்டு மணி நேரம் சொற்பொழிவாற்றியதாகவும் ஒரு குறிப்பு விவேகானந்தன் இதழில் (1926 - வைகாசி) வெளிவந்துள்ளது.

“ஆற்றல் நிறைந்த செஞ்சொற் புலவர் களால் அமைக்கப்பட்ட பாடல்களுக்கு உயிர்

பாரத மக்கள், குமரவேள் ஆகிய பாட்டுடைத் தலைவரைப் பரவுகின்ற இன்னிசைப் பாடல்கள் சிலவற்றை இம்முறையே வைத்து ஆராய்வோம் என தமது ஆய்வினைத் தொடங்குகிறார், சுவாமி விபுலானந்தர்.

“நெஞ்சினையுருக்கும் நீர்மைசான் கண்ணன் பாட்டு’ கவிதைத் தொகுதியை விரிவாக, ஆழமாக ஆய்வு செய்துள்ளார் விபுலானந்தர். தாம் மிகவும் ஈடுபாடு கொண்ட இராமகிருஷ்ண இயக்கத்தின் வழியாகவும் மகாகவியின் புகழ் பரப்பியதில் சுவாமி விபுலானந்தர் முதன்மைச் சிறப்பைப் பெற்றார். “யாழ்ப்பாணத்தில் முதன் முதற் பொது மேடைகளிற் பாரதியைப் பற்றிப் பேசிய கல்விமான் சுவாமி விபுலானந்தரே” என்னும் முதற் சிறப்புக்குரியவரானார். பாரதி யென்றால் அடிகளுக்கு ஒரு புத்துணர்ச்சி பூத்துவிடும். அவர்தம் தமிழன், வீரத்தமிழன்; தேசியக்கவிஞன்; தமிழகத்தைத் தட்டி எழுப்பிய வீரன் என்றெல்லாம் வீரமுக்கம் செய்வார்.

1925 இல் பிரிட்டன் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போராட்டக்களத்தின் உள்ளே நின்று கவிதைவானைச் சுழற்றிய மகாகவியை சுவாமி விபுலானந்தா 1925 முதற்கொண்டே அதுவும் இராமகிருஷ்ணர் இயக்கத் துறவி என்னும் நிலையிலும், ஏற்றிப் போற்றத் தொடங்கிவிட்டார். திருகோணமலை இந்துக்கல்லூரி மாணவர்களை, பாரதியார் பாடல்களை படிக்குமாறு சுவாமி விபுலானந்தர் தூண்டினார்.

1928 ஏப்ரல் 28 இல்கீரிமலையில் நடைபெற்ற மாணவர் மாநாட்டுக் கருத்தரங்கில் சுவாமி விபுலானந்தர் “தேசிய இலக்கிய மறுமலர்ச்சி” என்னும் தலைப்பில் உரையாற்றினார். தேசிய இலக்கியமே தமிழில், மகாகவி பாரதியாரிடமிருந்தே தொடங்கியதல்லவா? என்று

மகாகவியையும் அவருடைய கவிதைகளையும் அறிமுகப்படுத்தினார்.

குப்பிரமணிய பாரதியார் எழுதிய பாட்டுக்கள் யாவும் மிகுந்த உணர்ச்சியுடன் முன்னேற்றுமான கருத்துக்களைப் பொதிந்துள்ளனவாய் இருந்தாலும் இலக்கியங்களைக் கற்றறிந்த பண்டிதர்களே அவை பழைய யாப்பமைதியோடும் தமிழ் மரபோடும் முற்றப் பொருந்தாமையின் உண்மையான தமிழ்க் கவிதைகள்ல என வெறுத்தனர். அப்பாடலுக்குரிய மேலான சிறப்பையும் கொடுக்க மறுத்தனர். ஆனால் அடிகளார் அண்ணாமலை நகர் அடைந்தபோது அங்கு “பாரதி கழகம்” என்ற ஒரு சங்கமும் சூட்டி அப்பாட்டுக்களை இசையறிந்த புலவரைக்கொண்டு இசையுடன் பாடுவித்தார். அதன் பின்னரே பாரதியார் புகழும், பாட்டுக்களும், தமிழ் நாடைங்களும் பரவின. தேடாதிருந்த பாரதியாரை தமிழுலகம் களம்பண்ண வைத்த பெருமை விபுலானந்த அடிகளுக்கே உரியதாகும்” என்று பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளை தமது கட்டுரை ஒன்றில் விபுலானந்தர், பாரதி புகழ் பரப்பிய நற்பங்கை நவின்றுள்ளார்.

சுவாமி விபுலானந்தரின் மதிப்புக்குரிய மகாகவி பாரதி.....

“தேஷ் சோநூ நினம் தின்னு - பல

சின்னங் சிறு கநதகள் சியசி - மனம்

வாழ்த் தூங்ப மிக வழன்னு - பிற்ற

வாடப் பல செயல்கள் செய்து - நாரை

கூடுக் கிழப் பருவ செய்தி - கொஞ்ச

கூற்றுக் கிரரியனப் பின்மாயும் - பல

வேடுக்கை மனிதனரப் போலே - நான்

வீரவே னென்னு நினைந்தாயோ?”

என்று காளியை நோக்கிக் கேட்கிறார்.

அட்டைப்பட விளக்கம்:

தனிநாயகம் அடிகளாரின் கம்பீரமான சிலையின் தோற்றுத்தையும், முத்தமிழ் வித்தகர் சுவாமி விபுலானந்தர், பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன், பாட்டுக்கொரு புலவன் பாரதி, புரட்சிவீரன் பிடல்கஸ்ட்ரோ, சீனத் தத்துவங்கானி கன்ப்புஷ்டியஸ், இதயக்கனி எம்.ஜி.ஆர், கல்வியாளர் தெ.து.ஜெயரத்தினம் ஆகியோரையும், “கோமதியின் கணவன்” நாவல்தந்த சோக்கெல்லா சண்முகநாதனையும் அட்டையில் தரிசிக்கலாம்.

புலம்பெயர்ந்தோர் கிளக்கியம்

எஸ்.பொ.வின் “பனியும் பனையும்” என்ற முதலாவது புலம்பெயர்ந்தோர் சிறுகதைத் தொகுதிக்கு முன்னுரை எழுதிய **சுஜாதா சூறிய சூற்றை நோக்கினால் புலம் பெயர்ந்து வாழும் இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களுக்குக் கிடைத்த அங்கீகாரம் பூரியும்.** “புலம் பெயர்தல் மட்டுமே நல்ல கதைக்குப் போதுமான கருப்பொருளாகாது. தமிழ்நாட்டுத் தமிழர்களும்தான் பலர் பலவகையில் புலம் பெயர்ந்திருக்கிறார்கள். படிப்புக்காகவும் உத்தி யோகத்துக்காகவும் மற்ற மாநிலங்களுக்கும் நாடுகளுக்கும் சென்று குடியேறியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்தத் தொகுதியில் உள்ளது போன்ற சிறப்பான சிறுகதைகள் (நாஞ்சில் நாடான் போன்ற ஒரு சிலரைத் தவிர) எழுதவில்லை. இதற்கு முக்கிய காரணம், அவர்கள் விரும்பிச் சென்றவர்கள். விட்டுச் சென்றவர்கள் அப்படி விட்டுச் சென்ற தாய்நாட்டின்பால் அவர்களுக்கு ஏக்கமும் அதிகம் இல்லை. மேலும் தமிழ் நாட்டில், ஈழநாட்டைப்போல உயிர்வாழுத் தவிப்புகளும் சஞ்சலங்களும் இல்லை. வாழ்க்கையின் திசையைத் தீர்மானித்துப் புலம்பெயர்ந்து வெளிநாடுகளுக்குச் சென்ற வர்கள் தமிழ்நாட்டுத் தமிழர்கள். அவர்கள் எழுதும் கதைகளில் எல்லாம் ஒருவிதமான குற்ற உணர்ச்சியும் திரும்பிவந்து நம்முர அவலங்களுடன் சமரசம் செய்து கொள்வதில்

உள்ள சங்கடங்களையும் தான் காண்கிறேன். தீவிரமான தேசநேசம் இல்லை. ஈழநாட்டுத் தமிழர்கள் அப்படி இல்லை.

“யாழ்நகரில் என் பயயன்

கிகாழும்பில் என் யெண்டாட்டி

வன்னியில் என் தந்நை

நள்ளாத வயதினிலே

துமிழ் நாட்டில் என் அம்மா

சுந்திம் ப்ராம்போட்டில்

ஒரு சகோதரியோ பிரான்ஸ் நாட்டில்

நானோ

வழிநவுறி அலைக்கா வந்துவிட்ட ஒட்டகம்போல்

ஒல்லைவில்!”

என்று ஜெயபாலன் சொல்லுவதுபோல் காற்றில் வீதிக் குரங்கு கிழித்தெறியும் பஞ்சத் தலையண்ணபோல் உலகெங்கும் சிதற அடிக்கப் பட்டவர்கள். அன்னிய நாட்டில் வேற்றுமுக வெறுப்புக்களின் இரவும் பகலும் குளிரும் மழையும் கருதாது றெஸ்ட்ரோன்களிலும் ரயிலடிகளிலும் உழைத்து, குடும்பத்தாருக்கும் பணம் அனுப்பி பெரும்பாலும் தனிமையில் வாழும், அறைக்கு வந்துசேர்ந்தபின் தாய்நாட்டின் பழமரங்கள் நட்டு வைத்த தோப்புக்களை அழியவிட்டுத் தொலைதூராரம் வந்ததை என்னி ஏக்கப்படுகிறவர்களிடம் உக்கிரமான கவிதையும் கதையும் பிறப்புதில் வியப்பில்லை” என்கிறார்.

விசித்திரமான மனிதனின் வினோத நாடகம்

தான் இறந்துபோன பிறகு, நண்பர்களில் யார் யார் எந்த எந்த விதமான அனுதாபத்தைத் தெரிவிக்கிறார்கள், விரோதிகள் எவ்விதம் சந்தோஷப்படுகிறார்கள் என்று அறிந்து கொள்ளும் ஆவலுடன், தான் இறந்து விட்டதாக ஒரு மரணச்செய்தியை பத்திரிகையில் பிரசரிக்கச் செய்து விட்டு ஒளித்துக் கொண்டு வேடிக்கை பார்த்தான் ஒரு மேதை. அவர் பெயர் பி.ரி.பார்நும். (P.T.BARNUM) அமெரிக்காவில் சர்க்கல் கலையில் புரட்சிகள் செய்த ஒரு வித்தியாசமான மனிதன். மனித உள் மனக் கருத்துக்களை கிளரிப் பார்க்க மரணம் இவனுக்கு ஒரு வசதியான நாடகமாக அமைந்தது,

- சிவவசந்தன் -

கிளாக்கர் ஜயாவின் பெருந்தன்மை

எனது ஊரிலே ஒரு தனியார் வைத்தியசாலை. அது ஒரு பிரபல்யம் பெற்ற வைத்தியசாலையாக அமெரிக்கன் மினினால் நடத்தப்பட்டுவேந்தது. அந்த வைத்தியசாலைக்கு மேற்குப் பக்கமாக கே.கே.எஸ். வீதியை அண்டி வெறுமையான ஒரு காணியும் அதன் ஒரு மூலையில் ஆஸ்பத்திரி கிளாக்கர் ஜயாவின் வீடும் இருந்தது. ஊரில் உள்ள பிள்ளைகள் சேர்ந்து அந்தக் காணியை விளையாட்டு மைதானமாகக் கொண்டு விளையாடி வந்தோம். கிரிக்கெட், உதைப்பந்தாட்டம், தாச்சி என்ற விளையாட்டுகளுடன் வருடத்துக்கு ஒருமுறை இரண்டு இல்லங்களாகப் (காந்தி, இராமநாதன்) பிரிந்து மெய்வல்லுனர் போட்டிகளையும் வைத்து வெற்றி பெற்றவர்களுக்குப் பரிசில்களையும் வழங்கி வந்தோம்.

எமது விளையாட்டுக் கிளப்புக்கு “சில்லர் ஸ்போட் கிளப்” என்று பெயர் குட்டியிருந்தோம். அயல் கிராமங்களிலுள்ள விளையாட்டுக் கழகங்களுடன் கிரிக்கெட் போட்டிகளிலும் ஈடுபட்டு வருவோம். இதனால் ஊரில் வாழும் மக்களின் ஆதரவுடன், எமக்கு வேண்டிய விளையாட்டு உபகரணங்களை அன்பளிப்பாகவும் பெற்றுக் கொள்வோம். ஆஸ்பத்திரி கிளாக்கர் ஜயாவும் எங்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளை அவ்வப்போது தாராளமாகச் செய்துவந்தார். எங்கள் மேல் மிகுந்த அன்பும் நம்பிக்கையும் வைத்திருந்தார்.

கிளாக்கர் ஜயாவும் அவர் மனைவியும், அவர்களின் மகளும் தான் அந்தவீடில் வசித்து வந்தார்கள். கிறிஸ்மஸ் காலங்களில் எங்கள் எல்லோருக்கும் கேக் தருவார்கள். மேலும் சில சந்தர்ப்பங்களில் வேறும் உணவுப் பண்டங்களையும், வீட்டு மாமரங்களில் காய்த்த மாங்காய்களைப் பழக்க வைத்தும் தருவார்கள். கிளாக்கர் ஜயாவின் குடும்பம் எங்களைத் தங்கள் பிள்ளைகள் போல் நடத்தி வந்தார்கள். அவர்களின் வீட்டைச் சுற்றி முட்கம்பிவேலிதான் போடப்பட்டிருந்தமையால் எமது விளையாட்டு

மைதானத்திலிருந்து கிளாக்கர் ஜயாவின் வீட்டை முழுமையாகப் பார்க்கலாம். வீட்டில் ஆட்கள் இருக்கும்போது தண்ணீர் குடிக்கவோ, வளவுக்குள் விழுந்த பந்தை எடுக்கவோ கேற்றவழியாகப் போய்வருவோம்.

அவர்கள் எல்லோரும் வெளியில் போகும் வேலைகளில் வீட்டுக் கேற்றைப் பூட்டிவிட்டுத்தான் செல்வார்கள். அந்தவேலைகளில் தண்ணீர் குடிக்கவோ பந்தெடுக்கவோ அவர்களின் வளவுக்குள் போகமாட்டோம். எங்கள் விளையாட்டுக் கழகத்தின் முக்கிய பதவியை வகித்தவன் என்ற காரணத்தால் விளையாட்டு மைதானத்தில் ஒழுக்கக் கட்டுப்பாட்டை பேணிவிந்தேன். கிளாக்கர் ஜயாவின் வீட்டு வளவுக்குள் இரண்டு விலாட் மாமரங்கள் நன்றாகக் காய்த்து விளையாட வருபவர்களின் மனத்தை ஈர்த்து நின்றன. கிளாக்கர் ஜயாவிடம் பச்சையாகத் தின்பதற்குக் கேட்டுப் பெற்றும் வந்தோம். சிலவேலைகளில் சீப்புக்கணக்காய் வாழைப்பழமும் கூப்பிட்டுத் தருவார். அன்பும் பரிவும் கொண்ட ஒரு பெரு மனிதராகவே எங்களுக்கு அவர் காட்சி தருவார்.

குறிப்பாக என்னில் அவருக்கு அளவில் லாத பிரியம். ஏதாவது கதைப்பதானாலும் ஏதாவது பொருட்கள் தருவதானாலும் என்னுடன் தான் அவற்றைப் பகிர்ந்து கொள்ளுவார். ஒருநாள் நான் விளையாட்டு மைதானத்திற்கு வர சுணக்கம் ஏற்பட்டு விட்டது. கிளாக்கர் ஜயா குடும்பம் வீட்டைவிட்டு எங்கோ வெளியில் சென்றுவிட்டார்கள். அந்தநேரம் எங்களுடன் விளையாடும் இருவருக்கு கிளாக்கர் ஜயா வீட்டு மாமரத்தில் இருந்த மாங்காய்களைப் பறிக்க வேண்டும் என்ற ஆசை ஏற்பட்டு, தழிகளால் மரத்துக்கு எறிந்து இருபதுக்கும் அதிகமான காய்கள் கொப்புடன் நிலத்தில் விழுந்து விட்டன. நான் மைதானத்தில் இருந்திருந்தால் இச் செயலைச் செய்ய விட்டிருக்க மாட்டேன்.

சுற்று நேரத்தில் கிளாக்கர் ஜயா குடும்பம் வீட்டுக்கு வந்து கேற்றைத் தீற்று வளவுக்குள்

சென்றதும் மாங்காய்கள் கொட்டுன்னுடையுப்பதைக் கண்டுவிட்டார்கள். எனக்கு நெஞ்சு படக் படக் என்று அடிக்கத் தொடங்கிவிட்டது. கிளாக்கர் ஜயா எங்களைக் கூப்பிட்டுப் பேசப் போறாரே இனி அந்த இடத்தில் விளையாடமுடியாமல் பண்ணப் போறாரே என்ற பயம் மனதை வாட்டிக் கொண்டிருந்தது. விளையாட வந்தவர்களில் பலர் அங்கிருந்து வெளியேறி விட்டார்கள். நாங்கள் நாலு ஜங்குபேர் மட்டும் பிரதிபலனை எதிர்பார்த்து காத்திருந்தோம். கிளாக்கர் ஜயா ஒரு கடகத்துடன் வந்து நிலத்தில் விழுந்திருந்த மாங்காய்களைப் பொறுக்கி எடுத்துவந்து என்னைக் கூப்பிட்டுத் தந்தபோது அவர் கூறிய வார்த்தைகள் என்னை வியப்படையச் செய்தன. “உங்களுக்கு மாம்பழமாய் தருவதற்காகத்தான் மரத்தில் முற்ற

விட்டனாவங்கள். அதற்கு முன்பு நீங்கள் காயாகச் சாப்பிட விரும்பிவிட்டார்கள். எல்லோருக்கும் கொடுத்து சாப்பிடுங்கோ” என்றாரே பார்க்கலாம்.

என் ஜயா! அந்தப் பெரிய மனிதனின் பெருந்தன்மை. என் கண்கள் பனித்துவிட்டன. குற்றம் செய்தவர்களை வேறுயாராக இருந்தாலும், உண்மையிலே பாரதுரமான நடவடிக்கையை மேற்கொண்டிருப்பார்கள். ஆனால் கிளாக்கர் ஜயாவோ ஒரு உண்மையான கிறிஸ்தவர் என்ற காரணத்தால் மன்னிப்பு வழங்கியுள்ளார். எனது பதினெண்து வயதில் தரிசித்த அந்த மாமனிதரைப்போல் என் வாழ்நாளில் வேறு ஒரு மனிதரைக் காணவில்லை. 60 வருடங்களுக்கு முன்பு நடந்தவை இன்றும் பசுமரத்தானிபோல் என்னுள் உறைந்துவிட்டது.

விரசனா

கதிரவேலு மகாசிதவா

வைகாசி - ஆணி 2018 கிடைவில் வெளியாகிய “உண்மைகள் உறங்குகின்றன” சிறுக்கதை பற்றிய கருத்து

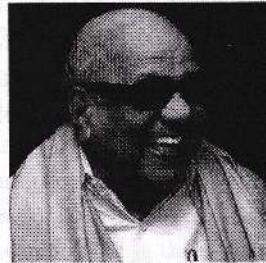
புதுக்குடியிருப்பு நங்கை சகோதரி மகேஸ்வதனாவின் பெண்ணியம் சார்ந்த கதை சிறுக்கதை இலக்கியத்தில் ஒரு மாற்றுத்தை வெளிப்படுத்தியிருப்பது உண்மை. Formulas கதையாகவில்லாமல், உண்மை அம்சங்களைத் தொட்டுக் காட்டும் ஒரு கதையாகவும் இருக்கிறது. உண்மை என்னும் போது தாம்பத்தியம் தொடர்பான குறைபாடுகள் தூதிர்ஷ்டவசமாக மனித வாழ்க்கையில் ஏற்படுவது உண்டு. ஆனால் கலாசாரம் என்பதில் மொழிக் கலாசாரம், உணவுக் கலாசாரம், உடைக் கலாசாரம் என்பவை தமிழர்களால் பாரம்பரியமாக பேணிவந்தவை. அவற்றிற்கு பெண்கள் பெரும் பங்களிப்புச் செய்து வந்துள்ளனர். இன்றைய நவீன யுகத்தில் எல்லாம் மாறிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஒரு குடும்பத்தில் தலைவன் தலைவிமேல் வைத்திருக்கும் நம்பிக்கைதான் முக்கியமாகப் பார்க்கப்படுகிறது. வழித்தோன்றல்களின்தும், வாரிக்களின்தும் மேம்பாடு பெண்மையில்தான் அதிகம் தங்கி

இருக்கிறது. பொருள் தேடி தூர தேசம் செல்லும் தலைவன் திரும்பி வரும் வரையில் மனைவி சொல்லொண்ணாத் துன்பங்களைச் சமாளித்து மானம், மரியாதையைக் காப்பாற்றி வந்தாள் என்பது எமது பாரம்பரியம். நாம் இன்றைவும் உயர்ந்து நிற்பது அதனால் மட்டுமே, மேற்கத்தைய பண்பாடுகள், வாழ்க்கை முறைகள் எமது வாழ்வில் பிற்புகளை ஏற்படுத்தி வருவது தூதிர்ஷ்டமாகும். அபரிதமான கற்பனைகள் பெண்கள் வாழ்க்கையில் துன்பங்களை மேலும் அதிகரித்துச் செல்லும். ஒவ்வாத கணவனை விலத்திவிட்டு வேறொருவனைத் தெரிவு செய்வது தவறில்லை. ஆனால் அதற்காக அவள் செய்யும் காரியங்கள், நடைமுறைகள், இந்தக் கதையின் படி வித்தியாசமானவை. வறுமை என்பதுதான் காரணமென்றால் அதற்கு விளக்கம் சொல்ல முடியாது. பெண்ணியம் பேசும் தமிழ் பெண்கள் சிந்திக்கவேண்டியவை பல உள்ளன. சிந்தியுங்கள், செயற்படுங்கள்.

கலைஞருக்கு கண்ணர்க்க காணிக்கை

முத்துவேல் அஞ்சகத்தின் முத்தே மு.க.வே
திருவாரூரின் திருவிளக்கே தமிழகத்தின் உதய குரியனே
முன்று தமிழக்கும் முதல்வனே முழுமதியே முனிவனே
கலைஞரே, கவிஞரே, தமிழக்கும் தமிழகத்திற்கும் முதல்வனே உன் நாமம் வாழி!

இ.வெ.ரா பெரியாரின் பாசறையில் சிசியனாகி
அண்ணாவின் அணைப்பில் அரசியலில் நுழைந்து
காந்தி, காமராஜர், நேரு, ராஜாஜி, அண்ணா போன்ற
பேரறிஞர் கூட்டத்தில் நீயும் ஒருவனாய் மினிரந்தாயே!

கடல் அலை அலை போன்ற மக்கள் பெருவெள்ளம்
தெருவெல்லாம் கண்ணரோல் கரைப்புண்டு மூழ்கி ஓட
உன் இறுதிப்பயணப்படகு அதில் மிதந்து மௌனித்துச் செல்ல
சந்தனப் பேழைக்குள் சகலதையும் உள்ளடக்கித் துகில்கின்றாயே

உன் திருமுகத்தை ஒரு தடவை பார்த்திட முண்டியடிக்கும் மக்கள் கூட்டம்
உன் கை, கால்கைளத் தொட்டு வணங்கிட இன்னோர் இளைஞர் கூட்டம்
உன் இழப்பால் மனமினந்து மாரியத்துக் கதறியமும் அரிவையர் கூட்டம்
இத்தனையும் பார்த்துவிட ஒரு விழிபார்க்கமாட்டாயா!

பன்முகக்கலைஞரே கொள்கைக்காய் நாட்டுக்காய் தமிழ் மொழிக்காய்
ஒடி ஆடிப்பேசித்திரிந்த கை, கால், நாவெல்லாம் செயலிழந்து கண்முடி
உலகமே விழிந்ரால் உனை நீராட்டிப், பாராட்டி, வாழ்த்திவணங்கி
உனது இறுதிப் பணத்தில் தமிழகமே உன் பின் தொடர்ந்ததே!

மெரினாக் கடற்கரையில் மனஸ் வெளியில் காணவில்லை
மனிதத்தலைகளே நிறைந்து வழிந்த நெரிசல் நிலை
சோகமே துவண்ட கண்ணர்க் கடலில் நனைந்து
காவியத்தலைவர், கலைஞர் மௌனித்து மன்னோடு சங்கமமே!

கலாபூஷணம்
த.சிதம்பரமிஸ்வா
திருகோவையலை

செம்மொழியாம் தமிழை அமுதமாய் அள்ளித்தந்தவரும் நீயே
ஆனுமை கொண்ட அஞ்சா நெஞ்சனும் அரும் பெரும் தமிழ்த் தலைவரும் நீயே
திருவள்ளுவனின் முப்பாலுக்கும் உரை தீடியவரும் நீயே
தமிழகத்தே தோன்றிய உதய குரியன் மெரினாவில் மறைவதும் நீயே!

அண்ணாவின் இறுதிக் கிரியையில் நீ படைத்த கவிதைக் காவியத்தில்
உன் இதயத்தைக் கடனாகக் கொடுத்துவிடு என்று கேட்டாயே
நீ அன்று பெற்ற கடனை இன்று திருப்பிக் கொடுப்பதற்கா
அண்ணாவின் அருகில் கடலோரக் காற்றில் கண்முடி மௌனித்தாயோ!

சுரேமுவயதில் மக்களுக்காய் ஆரம்பித்த போராட்டம்
தாழ்த்தப்பட்டோரும் சமத்துவமாக வாழுவைப்பதில் போராட்டம்
செந்தமிழும், தமிழகமும் நிமிர்ந்து நிலைத்து நிற்கப் போராட்டம்
மெரினா வங்கக் கடலோரம் அண்ணா சமாதி அருகில் இறுதி அடக்கமும் போராட்டமே!

ஆங்கமமிக்க ஆற்றலோன்

மகாஜனவின் சிற்பி

தெ.து.ஜபாத்தினம் அவர்கள்

15.10.2018 அன்று அவரின் 105வது பிறந்த தினத்தை ஒட்டி
இக்கட்டுரை பிரசமாகிறது.

தம்பு சிவகப்பிரமணியம்

வடமாகாணத்தின் கல்விப்புலம் எழுச்சி பெறுவதற்கு அரும்பாடுபட்டு உழைத்த கல்விமான்கள் வரிசையிலே மகாஜனக் கல்லூரியின் அதிபர் தெ.து.ஜயரத்தினம் அவர்கள் பெருமைக்குரியவர். மகாஜனக் கல்லூரியின் ஸ்தாபகராக இருந்து அரும்பணியாற்றி மனநிறைவு கண்ட பெருந்தகை தொடக்கி வைத்த பணியை முன்னெடுத்து மகாஜனவின் வளர்ச்சிக்காக உழைத்தத் தட்டமனாக முகிழ்ந்து நின்ற ஜயரத்தினம் அவர்கள் வடமாகாணத்தின் கல்வி வளர்ச்சிக்காக உழைத்த ஆற்றல்மிக்க அதிபர் என்பதும் கவனிக்கப்பாலது.

பாவலர் தெ.அ. துரையப்பாபிள்ளை - தையல்நாயகி அம்மையாருக்கும் தலைமகனாக 1913 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 15 ஆம் திகதி பிறந்த ஜயரத்தினம் அவர்கள் தமது ஆரம்ப கல்வியை தெல்லிப்பழை சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் கற்றார். 1919 ஆம் ஆண்டு தந்தையார் ஸ்தாபித்த மகாஜன உயர்கலைக் கழகத்தில் ஆங்கிலக் கல்வியைக் கற்றார். தந்தையாரின் வழிநடத்தலில் கல்வியில் தமது திறமையைக் காட்டிவந்த ஜயரத்தினம் அவர்கள் 1929 ஆம் ஆண்டில் தந்தையாரின் மறைவால் தாக்கத்துக்கு உள்ளானார். இருந்தும் தளராத மனங்குறியுடன் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியில் சேர்ந்து தமது கல்வியைத் தொடர்ந்தார். இலண்டன் மற்றிக்குலேஷன் பர்ட்சையில் தேறிய இவர், இன்றர் ஆர்ட்ஸ் கற்கும் நோக்குடன் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் சேர்ந்து ஓன்றரை ஆண்டுகள் தமது கல்வியைத் தொடர்ந்தார்.

ஆசிரிய பணியே சிறந்தது என்று என்னிய ஜயரத்தினம் அவர்கள் மகாஜன உயர்கலைக் கழகத்தில் ஓர் உதவி ஆசிரியராக 1932 இல் பதவி ஏற்றார். அதன்பின் அக்கறையுடன் கல்விகற்று இன்டர் பர்ட்சையிலும் சித்தியடைந்தார். ‘கல்விக்குக் கரரையில்லை’ என்று சொல்லுவார்கள். அந்த வகையில் கொழும்பு ஆங்கிலக் கலாசாலையில் இணைந்து கல்வியைப் பெற்று பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராக வெளிவந்து மகாஜனவில் தமது ஆசிரியப் பணியைத் தொடர்ந்தார்.

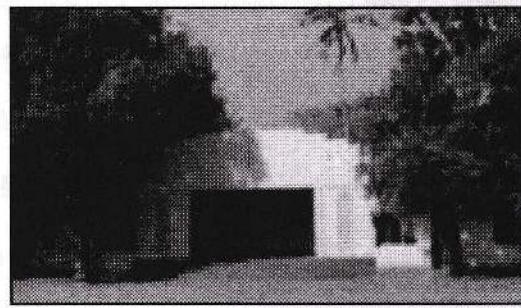
1942 இல் திருமணப் பந்தத்தில் இணைந்து கொண்ட இவர், “இல்லறம் என்னும் நல்லறத்தை பேணி” வந்தபோதும், கல்வியைத் தொடர்ந்து கலைமாணிப் பட்டத்தையும் பெற்றுக் கொண்டார். 1945இல் ஆசிரியர்கள், ஊர் பொதுமக்கள் ஆகியோரின் மதிப்புக்கும் நம்பிக்கைக்குமுரியவராக இருந்த ஜயரத்தினம் அவர்கள் மகாஜன உயர்கலைக் கழகத்தின் தலைமைப் பதவியை ஏற்றுக் கொண்டு தமது கல்விப் பணியை சிறப்புற மேற்கொண்டார்.

கல்விப்பணியின் உச்சநிலையில், மகாஜன உயர்கலைக் கழகம், மகாஜனக் கல்லூரி என்று பெயர் மாற்றம் பெற்றது. வளர்ச்சிப் பாதையில் கல்லூரியின் செயற்பாடுகள் விசாலமாக்கப் பெற்றன. பெள்கீ வளங்களின் தேவைகள் உணரப்பட்டன. கட்டடங்கள் பல எழுந்தன. கல்வியின் தரத்தை மேம்படுத்த பல்கலைக்கழகப் புதுமுக வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. ஆய்வுகூடங்கள், விளையாட்டு மைதானம், மாணவர்கள் தங்கியிருந்து படிப்பதற்கான

விடுதிகள், நூலகம், உணவுச்சாலை போன்ற பலவகையான ஆக்கங்கள் தேவைக்கருதி முன்னெடுக்கப்பட்டன. அதிபரின் அர்ப்பணிப்பான சேவையினால் கல்லூரியின் புகழ் பரவத் தொடங்கியது. நாட்டின் பலபாகங்களிலிருந்தும் மாணவர்கள் மகாஜன்கல்லூரியை நாடிவந்து தமது கல்வியைத் தொடர்ந்தார்கள்.

ஆன்மீகப் பற்றுக் கொண்டவரான அதிபர் சைவ மாணவர்களின் நலன் கருதி நடராஜர் நடம்புரியும் திருக்கோயிலை கல்லூரியில் நிறுவி வழிபாடு உதவினார். கல்லூரியின் கற்பித்தல் தரத்தை மேம்படுத்தும் நோக்கில் சிறந்த ஆசிரியர்களை உள்வாங்கினார். அதிபரின் தன்னைமற்ற சிறந்த பணியினால் உயர் தனித்தர அதிபராகப் பதவி உயர்வு பெற்றார். கல்லூரியும் 1961ஆம் ஆண்டு உயர்தனித்தரக் கல்லூரி என்ற அந்தஸ்த்தைப் பெற்றது. இத்தனை சிறப்புக்கும் பெருமைக்கும் கல்லூரியின் அதிபர் ஐயரத்தினம் அவர்களின் அயராத உழைப்பும், செயற்றிறஞம், சிறந்தனை ஆற்றலுமே காரணங்களாக அமைந்தன என்றால் அது மிகையாகது. கல்வி, ஒழுக்கம், பண்பாடு என்பவற்றின் முன்னேற்றத்தில் அக்கறையுடன் செயற்பட்ட அதிபர், விளையாட்டுத்துறையிலும் மகாஜன்கல்லூரியின் பெயரை பதியவைப்பதிலும் பெரும் பங்காற்றி பெருமை கண்டார்.

ஆற்றல் மிக்க அதிபர் என்ற வகையில், கல்வி நிர்வாக உயர்பதவிகள் தேவைவந்தன. இருந்தும் அவற்றைப் பெறுமறுத்து மகாஜன் கல்வித்தாயின் மேம்பாட்டைக் கருத்தில் கொண்டு அதிபராகவே தொடர்ந்து பணியாற்றினார். எனினும் கல்விப் பணியைப் பொதுப்பணியுடன் இணைத்து ஆக்கபூர்வமான செயற்பாடுகளை முன்னெடுப்பதற்காக 1946 இல் வடமாகாண ஆசிரியர் சங்கச் செயலாளராகவும், 1949இல் அதன் தலைவராகவும் செயலாற்றிப் பெருமை பெற்றார். இதன் அனுபவ முதிர்ச்சியால் 1956 ஆம் ஆண்டு வடமாகாண அதிபர் சங்கச் செயலாளராகவும், 1967, 1968 ஆம் ஆண்டுகளில் அதன் தலைவராகவும் இருந்து பணியாற்றினார். யாழ்ப்பாணப் பாடசாலைகளின் விளையாட்டுச் சங்கத்தலைவராகவும், 1964இல் அகில இலங்கை தலைமை ஆசிரியர் சங்கச்செயலாளராகவும்

தெரிவு செய்யப் பெற்றுப் பணிபுரிந்ததன் மூலம் இலங்கையின் புகழ்பூத்த கல்விமாணாகப் பவனி வந்தார். அவரின் நேர்மையும் அர்ப்பணிப்பும் சமய, சமூகப் பொதுப்பணிகளிலும் தடம்பதிக்க வைத்தது.

மாவிட்டபுரம் திருப்பணிச் சபையின் பொருளாளராகவும், தெல்லிப்பழை தூர்க்கை அம்மன் ஆலயத் திருப்பணிச்சபை, தர்ம கர்த்தாக்கள் சபை ஆகியவற்றின் தலைவராகவும் இருந்து மதிப்புடன் பணியாற்றினார்.

மேலும் தெல்லிப்பழைக் கூட்டுறவு வைத்தியசாலையின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்று பொதுநலப் பணியில், சமுதாய நலன் கருதி தமது மேலான பங்களிப்பை வழங்கி மக்கள் மனங்களில் நீங்காத நிலையைப் பெற்றுக் கொண்டார். இவரது பொதுநலப் பணிகாரணமாக 1967 ஆண்டு சமாதான நீத்வான் பட்டம் வழங்கிக் கொரவிக்கப் பெற்றார்.

எல்லாப் பெருமையும் பெற்று, நிறை மனிதராக வாழ்ந்துகாட்டி, நல்மாணாக்கர் பரம்பரையைத் தரணிக்குத் தந்து, பொதுநல சேவையாளராக மக்களால் போற்றப்பட்டு இமயம் என உயர்ந்து நின்ற அன்பே உருவான அதிபர் தே.து.ஐயரத்தினம் அவர்கள் தமது ஓவது வயதில் 29.10.1976 இயற்கையெய்தினார்.

“தோன்றின் புகழொடு தோன்றுக அ.:திலார் தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று”

என்ற வள்ளுவைப் பெருந்தகையின் வாக்குக்கு அமைவாக புகழுடன் வாழ்ந்து காட்டி தோன்றிய தன் பெருமையை நிலைநாட்டிய பெருந்தகையாக, போற்றுதலுக்கு உரியவராக என்றும் நினைவு கூரப்படுகின்றார்.

சிலப்பதிகாரம்

நாம் கையிலெடுத்து பறைசாற்ற வேண்டிய இலக்கியநூல் சிலப்பதிகாரம். ஆனால் நாம் கையிலெடுத்துக் கொண்டதோ கம்ப ராமாயணம். சிலப்பதிகாரம்தான் தமிழின் நூல். இராமாயணமோ, மகாபாரதமோ தமிழின் வாழ்வியலைக் கூறும் நூலா? வடபுலத்தாரின் வாழ்வியலைக் கூறும் நூல்கள் அவை. தமிழின் வாழ்வியலைக் கூறும் நூல் சிலப்பதிகாரமே!

எப்போதுமே நமக்கு அயல்நாடு, அயல் மொழி, அயலாட்கள் என்றால் ஆசை வந்துவிடும். அவ்வள்ளை ஆசைகளில் அயல்மொழி சமஸ்கிருதம் மேல் வந்த காதலால் தாய்த் தமிழுக்கே ஊறு தேடியுள்ளனர். தமிழகத்தை ஆண்டவர்கள், அயல்மொழியை மட்டுமா தமிழகத்துக்குள் கொண்டு வந்தனர். கூடவே கலாசாரத்தையும் பழக்க வழக்கங்களையும் உள்ளே கொண்டு வந்தனர். இதனால் தமிழ்ப்பண்பாட்டுக்கு ஊறுவந்தது.

ஒருவமற்ற இறைவனை வணங்கியவர்கள் இயற்கையை வணங்கினர். இயற்கை வணக்கத்தையே சிலம்பு போற்றுகிறது. வடக்கிலிருந்து வந்த வைத்கர்கள் மன்னர்களை வசப்படுத்தி சிலை வணக்கத்தைக் கொண்டு வந்தனர். மன்னர்க்கோவிலின் இல்லம் கோவிலானது. மன்னன் எவ்வழி குடிகள் அவ்வழி.

காதற்கனி
(கே.கே.)

வைத்கர்களின் கதைகளாலும் செயல் களாலும் அனைவரிடமும் மகாபாரதமும் இராமகாதையும் பழங்குத் தொடங்கின. அக்கற்பணைக் கதைகள் உண்மையாகக்கப்பட்டன. அக்கதை மாந்தர்கள் கடவுளாக்கப்பட்டனர். சமுதாயமே வடக்கத்திய வைத்கர்களால் புரட்டிப் போடப்பட்டது. இதிகாசத்தை உண்மையென ஆக்க அரசர்களே துணை போனார்கள்.

‘ஓரே இறைவன்’ எனக் கொண்டாடிய தமிழர்கள் ஊமையாகி சிலை வணக்கத்தைப் பின்பற்ற காரணம் தமிழகத்தை ஆண்ட மன்னர்கள்தான். அவர்கள் வைத்கர்களுக்கு பிரம்மதேசங்களையும், அறுநாற்று மங்கலங்களையும், முன்னாற்று மங்கலங்களையும் தானமாக வழங்கினார்கள். ஆனால் வரிசெலுத்த முடியாத ஏழை உழவனின் குடிசையைக் கொள்ளத்தி பண்ட பாத்திரங்களைப் பறிமுதல் செய்தனர். இதைத் தஞ்சைக் கோவில் கல்வெட்டே கூறுகிறது. “மன்கலம் உடைத்து பொன்கலம் எடுத்து” எனும் தஞ்சைக் கோவில் கல்வெட்டைப் பற்றி கூறினார். தொடர்ந்து “ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்” என தமிழர்கள் பின்பற்றிய வாழ்க்கை நெறி என்று கேகே கூறியுள்ளார். உண்மையைத் தமிழர்கள் கருத்திற் கொள்வார்களா?

நன்றி யுகமாயினி

உண்மையான நட்பு

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மிகுந்த பிரியத்துக்குறிய நண்பராக அழைக்கர் சித்தீக் அவர்கள் திகழ்ந்தாரென வரலாறு நெடுகச் சொல்கிறது. மக்காவை விட்டு மதீனா சென்ற அந்த வரலாற்று சிறப்புமிக்க பயணத்தினிடையே தவர் குகையில் சில நாட்கள் தங்கியிருந்தபோது இருவரும் மிகுந்த பசியோடிருந்தனர். அந்நேரம் ரகசியமாக ஒருவர், அவர்களுக்கு பால் கொண்டு வந்து தந்தபோது முதலில் நபிகள் நாயகத்தையே அண்ணல் அழைக்கர் சித்தீக் குடிக்கச் செய்தார்கள். மிகுந்த பசியூடிருந்த நபிகளார் பாலருந்தியதைக் கண்கொட்டாது பார்த்துக் கொண்டிருந்த அழைக்கர் சித்தீக் சொன்னார்கள் “அண்ணல் பாலருந்தினார்கள், ஆனால் தீர்ந்ததோ என் தாகமும் பசியும்”. அந்தக் குகையில் மட்டுமல்ல, வாழும் காலமெல்லாம் இந்த நட்பு இப்படித்தான் இனிதாய்த் தொட்டுத் தொடர்ந்தது. உண்மையான நட்பு இப்படித்தானிருக்கும்.

“இறைவன் மனிதர்களுக்குத் தந்த மகத்தான் அருங்கொடைகளில் நட்பும் ஓன்று. நாம் ஒவ்வொருவரும் இறைவனை நேசிப்பதாக வாதிடுகிறோம். ஆனால் மனிதர்களை நேசிக் காமல், அவர்களோடு நட்பு பாராட்டாமல் இறைநேசம் என்பது பூர்த்தியாகாது என்பதை நாம் கவனத்தில் வைக்க வேண்டும். இறை நம்பிக்கையாளர்கள் அன்பு பாசத்தின் உருவம் ஆவர். ஒருவர், மற்றவர் மீது அன்பு செலுத்துங்கள். பிறர் அவர்மீது அன்பு செலுத்தவில்லையெனில், அவரிடம் எந்த நன்மையும் சிறப்பும் அறவே இல்லை” - நபிகள் நாயகம் (ஸல்)

“என்னுடைய குறைகளை நீங்கள் கட்டிக் காட்டாவிட்டால் உங்களிடம் இருந்து எனக்கு எந்த நன்மையுமில்லை. அப்படி உங்களால் சுட்டிக்காட்டப்பட்ட குறைகளை நான் ஏற்றுக் கொள்ளவிட்டால் என்னிடம் எந்த நன்மையுமில்லை” வித்தியாசமான இந்த வாக்குமூலம் எவ்விடம் இருந்து வந்தது என்று நீங்கள் யோசிப்பது புரிகிறது. இறைத்துதர்

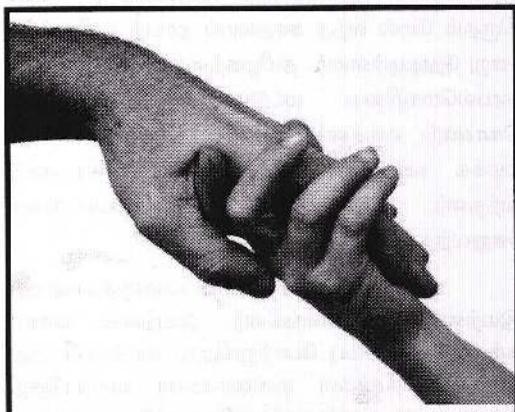
பாக்கவி

நபிகளாரின் அருமைத் தோழர் அழைக்கர் சித்தீக் அவர்கள் தமது நண்பர்களைப் பார்த்து சொன்ன வாசகங்கள்தான் இவை.

“இவ்வுலகில் நட்புகள் பொதுவாக உல்லாசத்துக்காக ஓன்று சேர்ந்தவையாகவோ அல்லது சூடா ஒழுக்கத்தின் அடிப்படையில் விளைந்த உறவுகளாகவோதான் இருக்கின்றன” என்று ஜோஸப் அடிசன் இந்தக் கருத்தை வழிமொழிகிறார்.

நண்பர்களுக்கிடையே மகிழ்ச்சி என்பதும், உல்லாசம் என்பதும் பிழையான என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால், அந்த மகிழ்ச்சியும் சிரிப்பும் வெற்று அரட்டைகளும் மட்டுமே நட்பின் நோக்கமாக இருப்பதுதான் பிழையானது. “நகுதல் பொருட்டன்று நட்டல்; மிகுதிக்கண் மேற்சென்று இடித்தல் பொருட்டு” என்று வள்ளுவர் சொல்வதுபோல் நெறிகடக்கிற நண்பரை நெறிப்படுத்துதல் நட்பில் மிக முக்கியம்.

குறைகளைச் சுட்டிக் காட்டுகிற நண்பர்கள் பலர் இருக்கலாம். ஆனால், அப்படிச் சுட்டிக் காண்பிக்கிறபோது அதை மகிழ்வோடு ஏற்றுத் தம்மைத் திருத்திக்கொள்கிற பக்குவழும் வேண்டும். நண்பர்களிடம் நல்லன காண்கிறபோது நயந்து பாராட்டுகிற முதல் ஆளாகவும் நாம் இருக்கவேண்டும்.

“முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்து அகநக நட்பது நட்பு”

- குள் 786

நித்திரையின் முக்கியத்துவம்

**இரவில் நன்றாக தூங்கினால் மனித
முளை சுத்தமாகிறது.**

இரவில் நன்றாக தூங்குவதால் முளை சுத்தமாகிறது என்பது ஆய்வில் உறுதி யாகியிருக்கிறது. ஆழ்ந்த உறக்கத்தில்தான் முளை யின் நச்ச கழிவுகள் வெளியேறுவதாக இந்த ஆய்வில் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

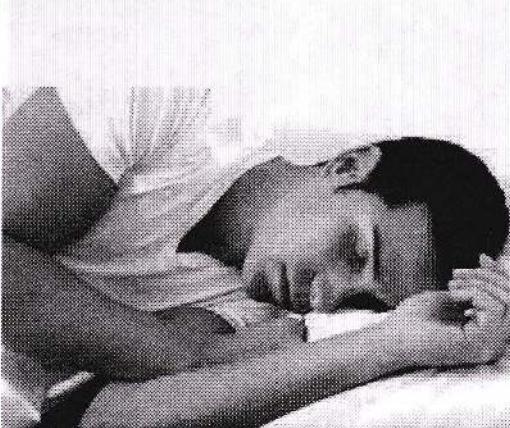
ஒருவர் தூங்கும் போது அவரது முளையின் அனுக்களிடையே உள்ள இடைவெளி அதிகரிப்பதால் இந்தக் கழிவுகள் வெளி யேறுகின்றன என்பதை அமெரிக்க விஞ்ஞானிகள் கண்டறிந்துள்ளனர்.

உறக்க நேரத்தில்தான் முளை தன்னை தானே சுத்திகரிக்கிறது என்பதை விஞ்ஞானிகள் குழு தங்களது ஆய்வில் கண்டறிந்துள்ளது.

ஒரு எலியின் தலையில் மை போன்ற திரவத்தை செலுத்திய விஞ்ஞானிகள், அந்த எலி உறங்கும்போது அந்த திரவம் வெளியேறியதை கண்டறிந்தனர்.

ஆனால் அந்த எலி விழித்திருக்கும் போது திரவம் வெளியே வராத நிலை இருந்ததாக அவர்கள் தெரிவித்துள்ளனர்.

அத்துடன் உறக்கத்தின் போது முளை அனுக்களுக்கு இடையே உள்ள இடைவெளியும் 60 சதவீதம் அதிகரிப்பது தெரியவந்துள்ளது.

**மதிய தூக்கம் மழுவையும் கற்றலை
மேம்படுத்தும்**

மூன்று வயது முதல் ஜந்து வயது வரை யிலான மழுவைக் குழந்தைகளை மதியம் ஒரு மணி நேரம் ஒரு குட்டித் தூக்கம் போடவைத்தால் அது அவர்களின் கற்றல் திறனை மேம்படுத்துகிறது என்று அமெரிக்க ஆய்வாளர்கள் கண்டறிந்திருக்கிறார்கள்.

மதியசாப்பாட்டுக்குப்பிற்கான இப்படியான தூக்கம் குழந்தைகளின் மூளைத்திறனை மேம்படுத்துவதாக இந்த ஆய்வாளர்கள் கருத்து தெரிவித்துள்ளனர்.

மூன்று வயது முதல் ஜந்துவயது வரையிலான குழந்தைகள் மதியம் ஒருமணி நேரம் தூங்கி எழுந்தால், அவர்கள் தங்களின் மழுவைப்பறுவ பாடங்களை நன்றாக நினைவில் வைத்திருப்பதாக இந்த ஆய்வில் தெரியவந்திருக்கிறது.

இயற்கை விஞ்ஞானத்துக்கான தேசியக் கழகத்தின் விஞ்ஞான சஞ்சிகையில் வெளி யிடப்பட்டிருக்கும் இந்த ஆய்வின் முடிவுகள் 40 சிறார்களிடம் மேச்சகுசெட்ஸ் ஹம்ஹூர்ஸ்ட் பல்கலைக்கழக ஆய்வாளர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட பரிசோதனைகளின் அடிப்படையில் எட்டப் பட்டிருக்கிறது.

இப்படி மதியம் தூங்கி எழுந்த குழந்தைகளின் மூளைத்திறன் மேம்பாடு மதியம் தூங்கி எழுந்தபின்னர் அதிகரிப்பதுடன் மறுநாளும் இது நீடிப்பதாகவும் இவர்கள் கண்டறிந்துள்ளனர்.

குழந்தைகளின் நினைவாற்றலை ஸ்திரப்படுத்தி ஒழுங்குபடுத்துவதற்கும், ஆரம்பகால கற்றலுக்கும் இந்த மதிய தூக்கம் அவசியமாகிறது என்று இந்த ஆய்வாளர்கள் கருத்து தெரிவித்தி ருக்கிறார்கள்.

மதிய உணவுக்குப் பிறகு தூங்க அனுமதிக்கப்பட்ட குழந்தைகள் தூங்கி எழுந்ததும் காலையில் கண்களால் பார்த்து அதன் மூலம் கற்றவற்றை நினைவுக்கர்வதில்

சிறப்பாக செயற்பட்டதாகவும், மதியநேரம் தூங்க அனுமதிக்கப்படாத குழந்தைகளை விட இவர்களின் நினைவாற்றல் மேம்பட்டு இருந்ததாகவும் இந்த ஆய்வாளர்கள் கூறியுள்ளனர்.

மேலும் இதே குழந்தைகளை மதியநேரம் தூங்கவிடாத போது அவர்களின் கற்றல் திறன் குறைவதையும் தாங்கள் கண்டறிந்ததாக ஆய்வாளர்கள் தெரிவித்துள்ளனர்.

இந்த பரிசோதனையில் பங்கேற்ற 14 குழந்தைகள் தூங்கும்போது அவர்களின் மூளையின் கற்றலுக்கு பொறுப்பான பகுதிகள் வேகமாக செயற்படுவதையும் இந்த ஆய்வாளர்கள் பரிசோதனைகள் மூலம் கண்டறிந்தனர்.

தங்களின் இந்த ஆய்வின் மூலம் மழலையர் பள்ளிக்குழந்தைகளுக்கு மதியநேரம் தூக்கம் அவசியம் என்பதை தாங்கள் மருத்துவர்தியில் உறுதி செய்திருப்பதாக தெரிவித்தார். இந்த ஆய்வுக்குமுஷக்குத் தலைமை தாங்கிய ஆய்வாளர் ரிபெக்கா ஸ்பென்ஸர்.

குழந்தைகளுக்கு வயதாக ஆக, மதியநேர தூக்கம் என்பது இயற்கையிலேயே இல்லாமல் போகும் என்று கூறும் அவர், மழலையர் பள்ளிகளில் குழந்தைகளை மதியநேரத்தில் தூங்க அனுமதிக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறார்.

குறிப்பிட்ட வயதுக்குப் பிறகு மதிய நேர குட்டித்தாக்கம் மனிதர்களின் மூளைத்திறனை, விழிப்புணர்ச்சியை அதிகப்படுத்தும் என்பது ஏற்கெனவே ஆய்வுகள் மூலம் நிருபிக்கப்பட்ட செய்தி என்றாலும், மழலையர் பள்ளிமாணாக்கர்களிடமும் இது நல்ல பலனைத்தரும் என்பதை இந்த ஆய்வு உறுதி செய்திருப்பதாக கூறுகிறார், ராயல் கல்லூரியின் சிறார் ஆரோக்கியம் குறித்த சிறப்பு மருத்துவர் ராபர்ட் ஸ்காட் ஜூப்.

மழலை வயதில் குழந்தைகள், இயற்கையாகவே தம்மைச்சுற்றி நடக்கும் நிகழ்வுகளில் இருந்து ஏராளமான தகவல்களை உள்வாங்கிக்கொள்ளும் தன்மை கொண்டவர்கள். இந்த தகவல்களையெல்லாம் அவர்களின் மூளை

உள்வாங்கி பகுத்துப் பார்த்து சேமித்து வைத்துக் கொள்வதற்கு சராசரியாக ஒருநாளைக்கு 11 முதல் 13 மணிநேரம் அவர்கள் தூங்குவது அவசியம். எனவே இரவு நேரத் தூக்கத்தைப் போலவே, மதிய நேர தூக்கமும் இந்த மழலையர்களுக்கு மிகவும் அவசியம் என்பதை இந்த ஆய்வுகள் உறுதி செய்திருப்பதாக கருதுகிறார் மருத்துவர் ராபர்ட்.

மதியநேரம் தூங்க அனுமதிக்கப்படாத குழந்தைகள், களைப்படைந்தும், எரிச்சலுடனும், கவனம் செலுத்தி கற்க முடியாமலும் திணறுவார்கள் என்றும் அவர் கூறுகிறார்.

தங்களின் குழந்தையின் மழலைக் கற்றலை ஊக்குவிக்க நினைக்கும் பெற்றோர்கள், அவர்களை மதியநேரம் குறைந்தது ஒருமணி நேரமாவது தூங்க விடுங்கள் என்பதே இந்த மருத்துவர்கள் செய்யும் பரிந்துரை.

நன்றி - தினக்குரல்

(2013)

தூங்கடா தம்பி தூங்கு!

புலமைப்பரிசில் பர்ட்செயும் பெற்றோர்களின் நிலையும்

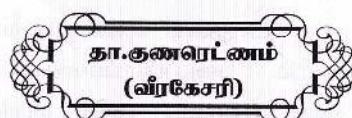
தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய அறிவு

வெற்றி தோல்விகளை ஏற்றுக் கொள்ளும் மனப்பக்குவத்தை மாணவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுப்பவர்களாக பெற்றோரும் ஆசிரியர்களும் திகழ வேண்டும். மாறாக வெந்த புண்ணில் வேல் பாச்சுக்வதுபோன்று, பெற்றோர்கள் நடந்து கொள்வது மாணவர்கள் மத்தியில் எதிர்மறையான விளைவுகளை ஏற்படுத்த நேரிடும். மாணவர்களின் பர்ட்செ முடிவுகளுக்காகக் காத்திருந்த பெற்றோர்களும் ஆசிரியர்களும் மிகவும் பொறுப்புடன் நடந்துகொள்ள வேண்டியது மிக அவசியம்.

மாணவர்களின் மனதை காயப்படுத்தும் நோக்கில் எந்தவிதமான காரியத்திலும் ஈடுபடக்கூடாது. அவ்வாறு நடந்துகொள்ளும் பட்சத்தில் மாணவர்கள் மனதில் உளவியல் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திவிடக் கூடும்.

இலங்கையைப் பொறுத்தளவில் நாடுமுழு வதும் பாடசாலை மட்டத்தில் நடைபெறு கின்ற பொதுப் பர்ட்செயாக தரம் ஜந்து புலமைப் பரிசில் பர்ட்செ காணப்படுகின்றது. மாணவர்கள் ஆசிரியர்கள் என்பதற்கு அப்பால் பெற்றோரின் கௌரவத்தை வெளிப்படுத்துகின்ற பர்ட்செயாகவும் இது மாறிவருவதுதான் கவலைக் குரிய விடயமாகும்.

பாடசாலைகளில் நடைபெறுகின்ற பாட விதானம் மற்றும் மேலதிக செயற்பாடுகளுக்கு அப்பால் தனியார் கல்வி நிலையங்கள் கருத்தரங்குகள், பிரத்தியேக வகுப்புகள் என்று மாணவர்கள் ஒடித்திரிந்து கந்திறார்கள். பெற்றோர் பர்ட்செ முடிவுகள் வெளிவரும்போது மிகவும் நிதானமாகத்தங்கள் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்த வேண்டும். அப்போதுதான் மாணவச்செல்வங்கள் மன அழுத்தமின்றி தங்கள் கல்வியைத் தொடுமுடியும். இப்பர்ட்செயைப் பொறுத்தவரை தமக்கு விருப்பமான பாடசாலையை தேர்ந்தெடுப்பதையே பிரதான நோக்கமாகப் பெற்றோர்கள் கொண்டுள்ளனர். மிகப் பிரபலமான பாட சாலைகளில் கல்விபயிலும்

மாணவர்களைப் பொறுத்தவரையில் இப்பர்ட்செப் பெறுபேறுகள் எவ்வித தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்தி விடாது என்பதையும் பெற்றோர்கள் சிந்திப்பதில்லை. சராசரி 35 புள்ளிகள் வீதம் 70 புள்ளிகள் பெற்றாலே சித்திபெற்றவராக மாணவர்கள் கருதப்படுகின்றனர். எனினும் வெட்டுப்புள்ளிக்கு மேல் புள்ளிகள் வரவில்லை என்று மாணவர்களைத் திட்டுவதையோ நச்சிரிப்பதையோ மற்றைய மாணவர்களுடன் ஒப்பிட்டுத் தாழ்வாக பேசுவதையோ பெற்றோர் தவிர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

கடந்த காலங்களில் இப்பர்ட்செப் பெறுபேற்றில் குறைவான புள்ளிகளைப் பெற்ற மாணவர்கள் க.பொ.த.சாதாரணம் மற்றும் உயர்தரப் பர்ட்செகளில் சிறந்த பெறுபேறுகளைப் பெற்று கல்வி முன்னேற்றத்தினால் உயர்பதவியில் உள்ளதையும் வெட்டுப் புள்ளிகளுக்கு மேல் புள்ளிகளைப் பெற்றவர்கள் சிலவேளாகளில் சித்திபெறத் தவறிவிடுவதையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

எனவே பிள்ளைகளின் பிஞ்சமனத்தைப் புரிந்துகொண்டு மேலும் ஏராளமான வாய்ப்புகளில் வெற்றிபெற வேண்டியிருப்பதையும், அனைத்து விடயங்களையும் சாதிக்கவேண்டும் என்ற மனதைரியத்தையும், தோல்விகளைச் சவால்களாக மாற்றவும் அவர்களுக்கு நம்பிக்கையுட்ட வேண்டும். இதுவே பெற்றோர்களினதும் ஆசிரியர்களினதும் பாரிய பொறுப்பாகும். மாணவர்களின் எதிர்காலம் பிரகாசமாக இருக்கவேண்டும்.

“வாசிப்பின் முக்கியத்துவம்”

பொதுவாக நோக்குவோமானால், இலங்கையில் படைப்பிளங்கியங்கள் மட்டுமல்ல, வேறும் பல்வகை அறிவு சார்ந்த நூல்களும் வெளிவந்த வண்ணம் உள்ளன. அவற்றை எத்தனைபேர் பணம் கொடுத்து வாங்கிப் படிக்கிறார்கள். புத்தக வெளியீடுகளுக்கு வருப வர்கள் தங்கள் கௌரவத்திற்காக நூல்களை வாங்கினாலும், அதைப் பழித்துப் பார்க்கின்றார்களா? என்றால் அங்கேயும் வறட்சித் தன்மையே மேலோங்கி இருக்கின்றதை அவதானிக்க முடியும். பெரியவர்களின் வாசிப்புப் பழக்கமும் இப்பொழுது வலுவாகக் குன்றி வருவதை எல்லோருமே ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். அதேவேளை இளைஞர்கள், யுவதிகள் மத்தியில் வாசிப்பு என்பது செல்லாக காசாகிவிட்டது, இந்த உண்மையை உரைக்கவேண்டிய பொறுப்பு எமது சமுதாயத்தைச் சார்ந்து நிற்கின்றது. என் இந்த நிலை என்பதைப் பெற்றோர்களும் கல்விசார் சமூகமும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

அன்றைய கால மனிதர்களுக்கும், மாணவ சமுதாயத்தினருக்கும் படிப்பதற்குப் போதிய நூல்கள் இருக்கவில்லை. அவர்கள் நூல்கள் இருக்கும் இடங்களைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து, தமது கற்றலை மேம்படுத்தினர். ஆனால் இன்று பட்டினங்கள், கிராமங்கள், பாடசாலைகளில் நூல்கங்கள் பெருகி, ஒவ்வொரு நூலகங்களும் கணிசமான நூல்களைக் கையிருப்பில் வைத்துள்ளன. புத்தக அலுமாரிகளில் இப்புத்தகங்கள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. ஆனால் அவற்றை எடுத்துப் படிப்பவர்களின் தொகை குறைந்துகொண்டே இருக்கின்றது. இந்த நிலை தொடருமானால் என்ன ஆகும் என்பதை எம்மவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

“வாசிப்பதால் மனிதன் பூரணமடைகிறான்” என்று ஆண்டாண்டு காலமாகச் சொல்லி

சி.அருந்தவன்

வருகின்றோம். ஆனால் அதன் தார்ப்பரியத்தைப் புரியாதவர்களாக எமது சமுதாயம் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. கண்ணிருந்தும் குருடர்களாக இருக்கிறார்கள்.

இன்றைய கல்வி முறை மனப்பாடம் பண்ணி ஒப்புவிக்கும் நிலையையே உருவாக்கி விட்டிருக்கிறது. மாணவர்கள் தேடிக் கற்கும் நிலை உருவாக வேண்டும். அப்பொழுதுதான் தமது அறிவை மேம்படுத்த புத்தகங்களைத் தேடிப் படிப்பார்கள். அந்தநிலைக்கு மாணவர்கள் தம்மைத் தயாராக்கிக் கொள்ளவேண்டும்.

“தொட்டனைத்து ஊறும் மனற்கேணி மாந்தர்க்கு கற்றலைத்து ஊறும் அறிவு”

“மனவின் கண் தோண்டத் தோண்டத்தான் நல்ல தன்னீர் ஊறும், அதுபோல நல்ல நூல்களைத் தேடிப் படிக்க படிக்கத்தான் அறிவு வளரும்” என்று வள்ளுவரும் கூறியுள்ளார்.

தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியின் காரணமாக மாணவர்களின் கவனம் திசைதிருப்பப்பட்டிருப்பதை அவதானிக்க முடிந்துள்ளது. இணையம், முகப்புத்தகம், சிமாட் போன் என்பன மாணவர்களை அடிமைகளாக்கி வைத்துள்ளது. பலதேசியக் கம்பனிகள் ‘பரிசு’ என்ற அற்ப சலுகைகளை வழங்கி மக்களைச் சுரண்டுகிறார்கள். பொருளாதார ரதியாக,

உடல் உள் ரதியாக இன்றைய சமுதாயம் பெரும் பின்னடைவைச் சந்தித்து வருவதை உணராதவர்களாக இருப்பது கவலைத்தரும் விடயம். சிமாட் போன் மாணவ சமுதாயத்தை நீரழித்துக் கொண்டிருப்பதைப் பெற்றோர்கள் கவனிக்கத் தவறியமையே மாணவ சமுதாயம் திசைசமாரிச் செல்வதற்குக் ஒரு காரணமாக அமைந்துள்ளது.

பின்னளைகளின் அறிவு வளர்ச்சியைப் பெருக்குவதற்கு நூல்களை வாங்கிக் கொடுப் பதற்குப் பதிலாக அநேகமான பெற்றோர்கள் சிமாட் போனையே வாங்கிக் கொடுத்து அவர்களை “கெட்டுபோ” என்று உற்சாகப்படுத்தி வருகின்றார்களோ என்று என்னத் தோன்றுகிறது. பக்கத்து வீட்டுக்காரரின் மகனுக்கும் மகளுக்கும் அவர் சிமாட்போன் வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறார். எனவே எனதுமகனுக்கும்மகளுக்கும் சிமாட்போன் வாங்கிக் கொடுக்காவிட்டால் என் கெளரவும் என்ன ஆவது என்று எண்ணும் அப்பாவித் தனமான பெற்றோர்களினால், பின்னளைகள் ‘படிப்பு’ ஒன்றை மாத்திரம் மறந்து மற்றைய எல்லாவற்றையும் கற்றுக்கொள்கிறார்கள். இந்த நிலை நீடிக்குமானால் எமது சமுதாயம் மிகப் பின்தங்கிய நிலைக்குத் தள்ளப்படுவதைத் தவிர்க்க முடியாது. பெற்றோர்களே உங்கள் பின்னளைகளுக்கு நூல்களை வாங்கிக் கொடுத்து அவர்களை உற்சாகப்படுத்துங்கள்.

கொழும்பு - பண்டாரநாயக்கா சர்வதேச மாநாட்டு மண்பத்தில் புத்தகக் கண்காட்சியும், புத்தக விற்பனையும் வருடாவருடம் நடைபெற்று வருவதை இலங்கை மக்கள் அறிவார்கள். அங்கு இருநூறுக்கும் மேற்பட்ட சிங்கள மொழிமூலப் புத்தக விற்பனை நிலையங்களும், நான்கு ஐந்து தமிழ்மொழிமூலப் புத்தக விற்பனை நிலையங்கள் தங்கள் நூல்களைக் காட்சிப் படுத்தியிருந்தன. சென்ற செப்டம்பர் மாதமும் இந்தப் புத்தக கண்காட்சி நடைபெற்றபோது ஒரு உண்மையைத் தெரிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது. பெருமளவில் சிங்கள மக்கள் தங்கள் பின்னளைகளுடன் தூர் இடங்களில் இருந்து வருகைதந்து பெருந்தொகையான புத்தகங்களைக் கொள்வனவு செய்த காட்சியைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. அதேவேளை எம்மவர்களையோ எம் மாணவர்களையோ கானுவது அரிதாகவே இருந்தது. அந்தளவுக்கு எமது சமுதாயம் மிகவும் பின்தங்கிவிட்டதை எண்ணும் போது மனம் பேதலிக்கின்றது. எமது பின்னளைகளின் முன்னேற்றம் கருதி பெற்றோர்களாகிய நீங்கள் பின்னளைகளுக்கு வேண்டிய நல்ல நூல்களை வாங்கிக் கொடுத்து படிக்க வைத்து அவர்களை நற்பிரஜைகளாக வாழவேயுங்கள்.

இதுவே வருங்கால சமுதாயத்திற்கு நீங்கள் செய்யும் பேருதவியாகும். ‘கற்றது கைமன்னளு கல்லாதது உலகளவு’, ‘கல்விக்குக் கரையில்லை’ என்பார்கள் எனவே நூல்களை வாசிக்க உற்சாகப்படுத்துங்கள்.

வலைப்பந்தாட்ட சம்பியன் டட்டம்

பெற்ற இலங்கை அணி

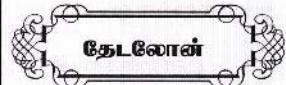
11ஆவது ஆசிய வலைப்பந்தாட்டச் சம்பியன்ஷிப் தொடரின் இறுதிப் போட்டியில் சிங்கப்பூர் அணியை 69-50 என்ற புள்ளிகள் அடிப்படையில் வீழ்த்திய இலங்கை அணி சம்பியன் பட்டத்தை வெற்றி கொண்டது. டட்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின் மீண்டும் இலங்கை அணி சம்பியன் பட்டத்தைப் பெற்று வெற்றிவாகை குடியது. இம்முறை ஒரு அணிகளுடனும் தோல்விகாணாத இலங்கை அணிக்கு தர்ஜினி சிவலிங்கத்தின் அனுபவ ஆட்டம் கை கொடுத்தமை முக்கிய அம்சமாகும். வலைப்பந்தாட்ட தரவரிசையில் ஆகக்கூடிய

புள்ளிகளைப் பெற்ற உயர்ந்த வீராங்கணையாக தர்ஜினி பிரகாசிக்கின்றார். இலங்கை அணி பெற்ற வெற்றியின் மூலம், இங்கிலாந்தில் 2019 ஆம் ஆண்டு நடைபெறவுள்ள உலக வலைப்பந்தாட்டத் தொடரில் விளையாடும் தகுதியைப் பெற்றுள்ளமை பாராட்டுக்குரியது. இலங்கை அணியின் சாதனையை வாழ்த்தி மகிழ்கின்றோம்.

நீணவுவிழா

எம்.ஜி.ஆர் பிறந்த மண்ணில் அவரின் 102 ஆவது பிறந்தநாள் நினைவு விழா

புரட்சி நடிகர் என்று எல்லோராலும் அழைக்கப்பட்டு, தமிழ் நாட்டின் முதலமைச்சர் என்ற பதவியை வகித்து ஏழை எனிய மக்களின் முன்னேற்றத்துக்காகச் செயலாற்றி எல்லோர் மனங்களிலும் இடம் பிடித்த “இதயக்கனி” எம். ஜி.ஆர் அவர்களின் 102 ஆவது பிறந்தநாள் நினைவு விழா இலங்கையில் அவர் பிறந்த கண்டி மண்ணில் நடைபெற்றுள்ளது. கண்டி பொல்கொல்ல கூட்டுறவுச் சங்க மண்பத்தில் மிகச் சிறப்பாக நடந்தேறியுள்ளது. இலங்கை மண்ணின் மைந்தனுக்கு இலங்கை மண்ணிலேயே பெருவிழா எடுப்பது என்பது சிறப்பான அம்சமாகும்.

எம்.ஜி.ஆர் பற்றிய அழர்வமான படங்க ஞான புகைப்படக் கண்காட்சியில், நடிகர் கே.பாக்யராஜ் தலைமையில் இடம் பெற்ற பட்டிமன்றமும், தேவீசைத் தென்றல் தேவாவின் இசை நிகழ்ச்சியும் விழாவின் முக்கிய நிகழ்ச்சிகளாக அமைந்திருந்தன. தென்னிந்திய

அரசியல் வாதிகளும், இலங்கையின் அரசியல் வாதிகளும், முக்கிய பிரமுகர்களும் ஒரே மேடையில் ஒன்றியைந்து விழாவைச் சிறப்பித்தனர் தமிழ்நாட்டில் இருந்து கல்வியமைச்சர் கே.ஏ.செங் கோட்டையன், எம்.ஜி.ஆர். பல்கலைக் கழக உபவேந்தர் ஏ.சி.சண்முகம், சென்னையின் முன்னாள் மாநகர மேயர் சைதை துரைசாமி ஆகியோரும் இலங்கையைச் சேர்ந்த இலங்கையின் பாராளுமன்ற சபாநாயகர் கௌரவ கருஜயகுரியா, கல்வி இராஜாங்க அமைச்சர் வி. இராதாகிருஷ்ணன், பாராளுமன்ற உறுப்பினர் செல்வம் அடைக்கலநாதன், மத்திய மாகாண முதலமைச்சர் எக்கநாயக்க, பாராளுமன்ற உறுப்பினர் வேலுகுமார், மேலும் இந்த விழாவின் சிறப்புக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கிய “லக்கிலாண்ட்” அதிபர் எஸ். முத்தையா அவர்களும் பங்கு கொண்டு விழாவைப் பெருமைப்படுத்தினர். கொடை வள்ளல் உயர்திரு. முத்தையா அவர்களின் ஒத்துழைப்பைகல்வி இராஜாங்க அமைச்சர் தமது உரையில் குறிப்பிட்டுக் கூறினார்.

கெகிராவ சஹானா என்னும் ஆளுமையிக்க படைப்பாளியை இலக்கிய உகைம் இழந்து நிற்கிறது

இலங்கையின் தமிழ் இலக்கிய பரப்பில், சமுதாய கண்ணோட்டத்தில் நின்று, தாம் வாழுகின்ற குழலில் தரிசித்த தரிசனங்களை இலக்கிய படைப்புகளாகத் தந்த வகையில் கெகிராவ சஹானாவுக்கு முக்கிய பங்குண்டு. அந்ராதபுரம் மாவட்டத்தில் உள்ள கெகிராவ என்னும் இடத்தைச் சேர்ந்த ஆசிரியரான சஹானா சமுதாயத்தின்கண் புரையோடி போய் இருக்கின்ற அவலங்களை தமது எழுத்துக்கள் மூலம் படம் பிடித்து காட்டியிருக்கின்றார்.

1980க்கு பிற்பட்ட காலப்பகுதியில் தொடங்கிய இவரின் இலக்கியப்பணி தெளிந்த நடையுடன் இறக்கும்வரை பயணித்தது. வாசகர்கள் மத்தியில் தமக்கு என்று ஒரு தனியிடத்தைத் தக்க வைத்துக் கொண்டு, எழுத்துப் பணியைத் தொடர்ந்த இவர் பத்து நால்கள் வரை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார். ஆரம்பத்தில் “தினகரன்” பத்திரிகையிலும், மல்லிகைச் சஞ்சிகையிலும் இவரது சிறுகதைகள் வெளிவந்துள்ளன.

இவரது முதலாவது சிறுகதை தொகுதி “ஒரு தேவதைக் கனவு” என்ற பெயரில் 1992இல் வெளிவந்தது. அந்ராதபுரத்தில் இருந்து வெளியான முதல் சிறுகதைத் தொகுதியாகவும் இது இடம் பிடித்துள்ளது. மேலும் 2004இல் “இன்றைய வண்ணத்திப்புச்சிகள்” என்னும் கவிதை நாலையும் 2009இல் “ஒரு கூடும் இரு முட்டைகளும்” என்னும் குறுநாவலையும் தந்த சஹானா, “குழு ஒடும் நதி” என்ற ஜெயகாந்தன் பற்றிய ஆய்வு நாலை 2010இல் வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார். அத்துடன் “இருட்டேர்” (கவிதைத் தொகுதி

2011), மானசஞ்சாரம் (பத்தி எழுத்துக்கள் - 2011), முடிவில் தொடங்கும் கதைகள் (சிறுகதைத் தொகுதி - 2012), அன்னையின் மகள் (நாவல் - 2014), ஊமையின் பாவை (சிறுகதைத் தொகுதி - 2014), புதிய தரிசனங்கள் (கட்டுரைத் தொகுதி - 2017) போன்ற சிறுகதை, கவிதை, குறுநாவல், கட்டுரை நால்களைத் தந்து ஈழத்து இலக்கியத்துக்குப் பெருமை சேர்த்துள்ளார். தமது எழுத்துக்களுக்காக இலங்கைக்கு உள்ளேயும், வெளியேயும் பல விருதுகளைப் பெற்றுப் பெருமை பெற்ற சஹானா உலக இல்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டில் சிறந்த இலக்கியச் செயற்பாட்டாளருக்கான விருதையும் தனதாக்கிக் கொண்டார்.

தமது ஆக்க இலக்கிய படைப்புகளால் உலகளவில் மதிப்பினைப் பெற்று, பிறந்த மண்ணுக்குப் பெருமைத்தேடிக் கொடுத்த முத்த ஒரு பெண் எழுத்தாளரைத் தமிழ் சாஹம் நல்லுலகம் என்றும் மறக்காது. அவர் பிரிவால் துயருற்று இருக்கும் அவர்தம் குடும்பத்தாருக்கும், இலக்கிய நண்பர்களுக்கும் எமது அஞ்சலியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

இலங்கை தமிழ் இலக்கிய நிறுவகம்

“நந்தம் போல் கேடும் உளது ஆகும் சாக்காடும்
வித்தகர்க்கு அல்லால் அரிது” - குறள்

தாங்கள் அனுப்பிய “தாயக ஒலி” இரண்டு பிரதிகள் (34, 35) கிடைத்தன. வழமை போலவே பிரதிகள் இரண்டும் உள்ளடக்கத்தில் “நிறைமாதக கர்ப்பினிகளாய்” இருந்தன. ஒரு சஞ்சிகையை நடத்துவதென்பது சாதாரண வேலையல்ல. அதிலும் இன்றைய விஞ்ஞான உலகத்தில் ஒரு சஞ்சிகைக்கான தரமான செய்திகளைச் சேகரிப்பதென்பது “காவோலையில் சாறு பிழியும்” முயற்சிகு ஒத்ததாகும்.

இருந்தும், தம்பு சிவா அவர்களின் “தாயக ஒலி” சஞ்சிகை நிறைவோடுவெளி வருகிறது என்றால் அதற்கு அவரது அந்தாங்க கத்தியடினான கடும் முயற்சிதான் காரணம் ஆகும். நான் கொழும்பில் ஆறு வருடங்கள் வாழ்ந்திருக்கிறேன். இந்த ஆறு வருடங்களிலும் பெரும்பாலும் தினசரி அவரைச் சந்தித்திருக்கின்றேன். அவர் எங்கு நின்றாலென்ன, அவரது வீட்டில் நின்றாலென்ன ஏதோவொரு இலக்கிய முயற்சியிடன்தான் நிற்பார். அவரது ஓயாத இலக்கிய ஊழியத்தைப் பார்த்து நான் ஆச்சரியப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் அவனுக்கென்று இயல்பானதொரு வாழ்க்கை இயங்கியல் ஒன்றுண்டு. எழுத்தாளர்கள் இதற்கு விதிவிலக்கானவர்கள் அல்ல. அனேகமான இலக்கிய கர்த்தாக்கள் இலக்கிய முயற்சிகளுக்காக குறிப் பிட்ட ஒரு நேரத்தை ஒதுக்கிக் கொள்கிறார்கள். இதில் தவறோன்றுமில்லை.

இந்த இயல்பு நிலையில் இருந்து திரு. தம்பு சிவா அவர்கள் வேறுபடுகின்றார். இவர், தனது இலக்கிய ஊழியத்தில் ஒரு பகுதியை தனது வாழ்க்கைக்காக ஒதுக்கிக் கொண்டுள்ளவர். “இலக்கியத்தை வளர்த்தவன் மனிதன்; இலக்கியத்தால் வளர்ந்தவன் மனிதன்” என்று கூறுவார்கள். எதிர்காலத்தில் தம்பு சிவா அவர்களைத் தவிர்த்து ஒரு இலக்கிய ஆய்வை மேற்கொள்ள முடியாதென்று கூறும் அளவிற்கு அவர் வளர்ந்து நிற்கிறார் என்று உறுதி படக் கூறலாம் - நான் கூறுகிறேன். அவரது இலக்கிய முயற்சிகள் செழித்தோங்க எனது வாழ்த்துக்கள்.

- கே. ஆர். டேவிட்

ஆழத்தின் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அணி சேர்க்கிறது.....

தாயக ஒலியின் 3வது இதழ் என்கரங்களுக்குக் கிட்டியது. அட்டையில் வீரசங்கிலியன் சிலை கம்பீரமாகக் காட்சி தருகின்றது. வீரசங்கிலியனுக்குச் சிலை நிறுவிய கோவை வீரசங்கிலியன் மன்றத்தாருக்குப் பாராட்டுக்கள். ‘போதைப் பாவனையை நிறுத்துவகள்’ என்ற ஆசிரியின் பேணாமுனை எமது சமுதாயத்தின் மேலுள்ள அக்கறையை எடுத்தியம்பியுள்ளது. ‘காக்கைகள்’ சிறுக்கை ‘எச்சில் கையால் காகம் தூர்த்தாத்’ கஞ்சத்தனத்துடன் இருப்பவர்களுக்குச் சாட்டை அடி கொடுத்துள்ளது.

வடமாகாண முதலமைச்சர் நீதியரசர் க.வி.விக்னேஸ்வரன் ‘அன்றும் இன்றும்’ என்றும் பொருளில் ஆற்றிய உரையை முழு மையாகத் தந்துள்ளீர்கள். 1920 தொடக்கம் இற்றைவரை அரசியலில் ஏற்பட்ட விளைவுகள் தமிழ்மக்களை எவ்வகையில் பாதித்தது என்பதை தெட்டத்தெளிவாக விளக்கியுள்ளார்.

‘ஏன் மாணவர்கள் பாடசாலைக்குச் செல்ல வேண்டும்’ என்றும் கட்டுரையில்.... “மாணவர்களின் உடல் உள்ததிறன், வயதோடும் கற்றலோடும் அதிகரிக்கும். இது இயற்கையின் விதி. எனவே பாடசாலைக்குச் செல்லவேண்டும்” என்று கட்டுரை ஆசிரியர் வடகோவை பூ.க.இராசரத்தினம் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்தியம்பியுள்ளார்.

தரிசனத்தில் தொல்காப்பியம் பற்றி பேராசிரியர் க.கைலாசபதியின் விளக்கம் எல்லோரும் படித்துப் புரிந்து கொள்ளக் கூடியதாக அமைந்திருப்பதைத் தரிசிக்க வைத்துவுள்ளீர்கள்.

‘நீதியரசர் பேசுகிறார்’ என்ற நூலின் அறிமுகத்தை தம்பு சிவா நயமாகத் தந்துள்ளார். ‘ஆழத்துத் தமிழ் சிறுவர் இலக்கியங்கள் ஒரு பார்வை’ என்றும் கட்டுரை பல தகவல்களைத் தந்து நிற்கிறது. தம்பு சிவகுப்பிரமணியத்தின் தேடல் உண்மையிலேயே போற்றுவதற்குரியது. தேடல் தொடர்டும்!

சிறுக்கை, கட்டுரை, கவிதை, நூல் அறி முகம், தரிசனம், கேட்டதைச் செல்ல வந்தோம், இலக்கியம் என்று பலதரப்பட்ட விடய தாங்களை உள்ளடக்கி ‘தாயக ஒலி’ தரணியெல்லாம் பவனிவருகின்றது. ஆசிரியின் உண் தமான இலக்கிய சேவை ஆழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அணிசேர்க்கிறது. தொடர்டும் அவரின் சிறப்பான பணி. வாழ்த்துக்கள்.

- நல்லைநவநீதன் - யாழ்ப்பாளம்

வெட்டுரிகள்

மு.த.சிவதர்சன்
கன்னாகம்

எல்லோருக்கும் வாழ்க்கை இலேசாக அமைவதில்லை. அப்படி அமைந்தாலும் அது சுவைப்பதில்லை. சந்தர்ப்பங்களும், குழ்நிலைகளும் மனிதவாழ்க்கையை எவ்வாறு உருவாக்குகின்றது என்பது பட்டறிவின் பாற்பட்ட விடயம். அந்த வகையில் பரமேஸ்வரி அக்காவின் வாழ்க்கை ஒரு எடுத்துக்காட்டாக உள்ளது. ஏழை விவசாயியான கந்தவனம் அப்புவுக்கு மூன்று பெண் பிள்ளைகள். சயிக்கிள் கடை வைத்திருக்கிற மருமகன் குமாருக்கு முத்தவளை கட்டிக் கொடுத்து விட்டார். அவர்கள் தனிக்குடித்தனம் போய் விட்டார்கள். இரண்டாம் மகள் சுந்தரி ஒருவருக்கும் தெரியாமல், எங்களுக்கு உழவுயன்திரம் ஓட்டிக்கொண்டு திரிந்த சிவராசாவுடன் ஓடிவிட்டாள்.

என்ற அப்பர் ஊரில் சொத்துச் சுகத்தோட மரியாதையுடன் வாழ்ந்து வந்தவர். தோட்டம், விவசாயம் என்னு செய்து பெருமையாக இருந்தார். சொந்தமாக உழவுயன்திரம், மோட்டச் சயிக்கிள் என்று வைத்திருந்தார். கந்தவனம் அப்புவின் மகளை சிவராசா கூட்டிக்கொண்டு ஓடியது அப்பருக்குப் பிடிக்கவில்லை. “எங்கட வீட்டில் வேலை செய்தவன் இப்படிச் செய்து போட்டானே” என்று ஒரு பெரிய தாக்கம் அவருக்கு. கந்தவனம் அப்பு வீட்டுக்கு போய் தன்ற வேதனையைச் சொல்லியிருக்கிறார்.

“ஜ்யா நீங்கள் என்ன செய்வீங்கள் எங்கட சனியன் அவனோட ஓடினதுக்கு?”

“இல்லை கந்தவனம் என்னோட இருந்து வேலை செய்தவன் இப்படிச் செய்து போட்டானே என்னு நினைக்கச் சரியான வேதனையாயிருக்கு”

“சரி ஜ்யா நீங்கள் ஒன்னுக்கும் கவலைப் படாதேங்கோ, யோசியாதயிங்கோ. அவரவர் தலையெழுத்தை மாற்றேலாது பாருங்கோ.”

கந்தவனம் அப்பு அப்படிஅப்பருக்குச் சொன்னாலும் சுந்தரி அக்கா செய்த வேலையால் நல்லாய் மனமுடைந்து வாடிப்போனார்.”

* * * * *

என்ற அப்பர் சுப்பிரமணியம் காதலிச்சுத் தான் கல்யாணம் கட்டியவர். அம்மாவும் வசதியான இடத்துப் பிள்ளை. பிரச்ச ஸையில்லாமல் இருபகுதியையும் சம்மதிக்க வைச்ச கல்யாணத்தை நடத்தி வைத்தவர் கந்தவனம் அப்புதான் என்னு அம்மா சொல்ல கேட்டிருக்கின்றேன். என் தந்தையாரை அப்பர் எண்டுதான் மரியாதையாக எல்லோரும் அழைப்பார்கள். நானும் அப்பர் எண்டுதான் அவரைக் கூப்பிடுவேன். அப்பருக்கும்

அம்மாவுக்கும் ஓரேயோரு பிள்ளை நான்தான். அதனால் எனக்குச் செல்லம் தந்தே வளர்த்தார்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

கந்தவனம் அப்புவின் வீடு எங்கட வீட்டுக்குப்பக்கத்தில் இருந்த படியால் அங்கு இடையிடையே போய்வருவதுண்டு. சுந்தரி அக்காவின் விடயம் எனக்குத் தெரிந்திருந்தும் எங்கள் வீட்டாருக்கோ கந்தவனம் அப்புவின் வீட்டுக்கோ நான் கடைசிவரையும் சொல்லாமல்

இருந்துவிட்டேன். சிவராசா, வயலுக்கு உழவு இயந்திரம் கொண்டுபோகும்போது அதில் ஏறி நானும் போவேன். வீட்டில் அப்பருக்குப் பயந்து சிகரட் பிடிக்காதவன் வயலுக்குப் போனப்பின் புகைத்தலை மேற்கொள்ளுவான். எனக்கும் சிகரட் பிடிக்கவேண்டும் என்னுடைய ஆசை. அதற்கு அவனும் உடந்தையாக இருந்து எனக்கும் சிகரட் தந்து உதவி செய்வான். ஒருநாள் பியர் போத்திலுடன் வயலுக்குப் போய் அவனும் நானும் பியர் குடித்து சிகரட் பிடித்தோம். இந்த விடயம் இரகசியமாக நடந்து வருவதினால் அவனைப்பற்றிய எந்த விடயங்களையும் தெரிந்தும் மறைக்கவேண்டிய நிலை எனக்கு ஏற்பட்டது என்பதே உண்மை.

கந்தவனம் அப்புவின் மூன்றாவது மகன்தான் பரமேஸ்வரி அக்கா. அவ ஏ.எல் வரை படித்துவிட்டு நான் படிக்கும் பாடசாலையில் தொண்டர் ஆசிரியராக கடமையாற்றி வந்தார். எனக்கு பதினைந்து வயது. பத்தாம் வகுப்பு படித்துக் கொண்டிருந்தேன். பள்ளிக்கூடம் போய் வந்து விளையாடுவதிலும் பின்பு அம்மாவுடன் இருந்து ரீ.வியில் மொகா தொடர் நாடகங்களைப் பார்ப்பதும் சினிமாப் படங்களைப் பார்ப்பதும் பொழுதுபோக்காக இருந்தது. வீட்டில் எந்தப் பாடங்களும் படிப்பதில்லை. இதை கவனித்து வந்த அப்பர், என்னை ஒருநாள் கூட்டிக்கொண்டு போய் பரமேஸ்வரி அக்காவிடம் “இவன் வீட்டில் படிக்கிறான் இல்லை பின்னளை தினமும் இரண்டு மூன்று மணித்தியாலமாவது பாடம் சொல்லிக்குடு”.

“ஓம் அங்கில் நான் சொல்லிக்குடுக்கிறன் நீங்கள் தமிழை அனுப்பி வையுங்கோ”

அடுத்தநாள் தொடக்கம், மாலை ஆறுமணிக்கு ஆரம்பித்து இரவு எட்டு மணிவரை பரமேஸ்வரி அக்கா பாடங்களைச் சொல்லித் தந்தார். நானும் மரியாதையுடன் பாடங்களைக் கற்று வந்தேன். சில நாட்கள் ஓடின. ஒருநாள்....!

“அக்கா உங்களுக்கு எத்தனை வயது?”

“ஏன் கேட்கிறீர்”

“நீங்கள் வடிவாகவும் இளமையாகவும் இருக்கின்றீர்கள். அதனால் கேட்டேன்”

“சரி கதையை விட்டு விட்டு பாடத்தைப் படிப்பம்”

“ஓம் அக்கா உங்கட வயதைச் சொல்லுங்கோ”

“உமக்கு என்ன வயது?”

“பதினைந்து”

“உம்மிலும் பார்க்க ஆறு வயது கூட”

“அப்படியே? அப்ப நீங்கள் கல்யாணம் கட்ட என்னும் நாலு ஐந்து வருடம் செல்லும். அதுவரை எனக்கு பாடம் சொல்லித் தருவீர்கள் தானே?”

“ஓம் தமிழி கதையை விட்டுவிட்டு படிப்பம்.”

கொஞ்சனேரம் மௌனமாக இருந்து விட்டு..... “அக்கா..... சுந்தரி அக்காவுக்கு சிவராசா கொஞ்சின மாதிரி நானும் உங்களை கொஞ்சி விட்டே”

“சந்திரன் என்ன கதைக்கிறீர். இப்படியான சிந்தனையோடு இஞ்ச படிக்க வரப்படாது” என்று சற்று ஆத்திரத்துடன் சொன்னார். சட்டென்று எழுந்து வீட்டின் வெளிவிறாந்தைக்குச் சென்றுவிட்டார்.

அப்பிரிடம் சொன்னால் கொண்டுபோடு வர் என்னுடைய எனக்கு பயம் பிடித்துவிட்டது. கொஞ்சனேரம் இருந்து பார்த்தேன். பரமேஸ்வரி அக்கா வரவேயில்லை. புத்தகங்களையும் எடுத்துக் கொண்டு விறாந்தைக்கு வந்தேன். விறாந்தை மூலையில் இருந்தில் நின்று கொண்டிருந்த பரமேஸ்வரி அக்கா என் கையைப் பிடித்து இழுத்து முகத்தில் ஐந்து ஆறு தரம் முத்தங்கள் தந்துவிட்டு “நாளைக்கும் படிக்க வாரும்” என்று சொன்னார்.

பயத்தினாலும் எதிர்பாராமல் அவர் தந்த முத்தத்தினாலும் எனக்கு பயக்காச்சல் வந்துவிட்டது. பாடசாலைக்குப் போகவில்லை. வீட்டில் இருந்துவிட்டேன். அம்மா குடிநீர் அவித்துக் குடிக்கத் தந்தார். அன்று மாலை பாடம் படிக்க பரமேஸ்வரி அக்கா வீட்டுக்கும் போகவில்லை.

அடுத்தநாள் சனிக்கிழமை என்றதினால், காலையிலேயே பரமேஸ்வரி அக்கா வீட்டுக்கு வந்து அம்மாவுடன் கதைத்துவிட்டு...

“தம்பி ஏன் படிக்க வரவில்லை என்டு கேட்கத்தான் வந்தனான்” என்றார்.

“தம்பிக்கு இராத்திரித் தொடக்கம் காச்சல் எண்டு படுத்திருக்கிறான். குடிநீர் அவிச்சக் குடிக்கக் கொடுத்தனான். பிள்ளை கொஞ்சநேரம் எங்கள் வீட்டில் இருந்துகொள்ளும். நான் சங்கக்கடைக்குப் போய் வீட்டுச் சாமான்களை வாங்கிக் கொண்டு வருகிறேன்”. இவர் உழவுயந்திரத்துக்கு ஏதோ பாட்ஸ் சாமான் வாங்க பெரிய கடைக்குப் போய்விட்டார்” என்று சொல்லிவிட்டு அம்மா புறப்பட்டுச் சென்று விட்டார்.

அறைக்கதவைத் திறந்து கொண்டு என்னைப் பார்க்க பரமேஸ்வரி அக்கா வருவதைத் தெரிந்துகொண்டு போர்வையால் முகத்தையும் மூடிப் படுத்திருந்தேன்.

“தம்பி சந்திரன் என்ன செய்யுது?” என்று கேட்டுக் கொண்டு மூடியிருந்த போர்வையை விலக்கினார்.

“என்ன முகத்தில் சிவப்பாய் இருக்கு” என்று ஆச்சரியத்தில் கேட்டார்.

உங்கடை வேலையாலதான் சொக்கை யெல்லாம் சிவந்துவிட்டுது. எதிர்பாராமல் கிடைத்த முத்தத்தினால் நான் பயந்துவிட்டன் அக்கா” என்றான்.

“மன்னித்து கொள்ளுங்கோ தம்பி. எனிமேல் இப்படியாக ஒன்றும் நடக்காது. இந்த விடயம் ஒருவருக்கும் சொல்லிப்போடாதையும்.”

“சரியக்கா நான் ஒருவருக்குமே சொல்லமாட்டேன். ஆனால் நான் கேட்கிற நேரம் எல்லாம் நீங்கள் தந்துகொண்டே இருக்கவேணும்.”

“சரிதம்பி முயற்சிக்கிறேன்”

“அம்மா வரும்வரையும் உங்கள் மடியில் படுக்க விடுகிற்களா?

சிறிது நேரம் என் முகத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்த அக்கா சுற்று நேரத்தில் என்

தலையைத் தூக்கித் தனது மடியில் வைத்தார். அந்தநேரம் அது எனது மனத்துக்கு இதமாகவே இருந்தது.

* * * * *

காலங்கள் ஓடிக்கொண்டிருந்தன. நான் ஒ.எல் சித்தியடைந்து ஏ.எல் இரண்டாவது வருடம் படித்துக் கொண்டிருந்தேன். எனது கல்வியின் முன்னேற்றத்துக்கும், மனக்கிளர்ச்சிகளுக்கும் ஆதரவாக பரமேஸ்வரி அக்கா இருந்துவந்தார்.

பரமேஸ்வரி அக்காவுக்கு கல்யாணம் பேசும் படலம். கந்தவனம் அப்புவும் எனது அப்பரும் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருந்தனர். மாப்பிள்ளை கட்டாரில் வேலை பார்க்கிறாராம். அவர் முதல் கல்யாணம் கட்டி ஒரு குழந்தை இருக்காம். மனிசிக்காறி சுசினியில் காஸ்சிலின்டர் வெடிச்சு இறந்து போனாராம். இரண்டாம் தாரமாகத்தான் பரமேஸ்வரி அக்காவைத் திருமணம் செய்ய அவருக்கும் விருப்பமாம் என்று கதைத்துக் கொண்டார்கள். இன்னும் மூன்று மாதத்தில் திருமணம் நடத்துவதற்கான ஒழுங்குகளை மேற்கொள்ளுவதற்காக அப்பர் முழுமுச்சடன் ஈடுபடுவதைத் தெரிந்து கொண்டேன்.

பரமேஸ்வரி அக்காவைச் சந்தித்து “இந்தக் கல்யாணத்தில் உங்களுக்கு விருப்பமா? செக்கன்கான்ட் மாப்பிள்ளையை எப்படிக் கட்ட மனம் வந்தது. எனக்கு இந்த கல்யாணத்தில் விருப்பமேயில்லை அக்கா” என்றேன்.

“உமக்கு ஒரு சங்கதி தெரியுமா தம்பி? உமது நாப்பத்திரண்டு வயதான உன்ற அப்பருக்கு நான் செக்கன்கான்டாக இருந்தபடியால்தான் அவர் எனக்குச் செக்கன்கான்ட் மாப்பிள்ளையைப் பார்த்திருக்கிறார். அதுவும் வெளிநாட்டில்” என்று அக்கா அழுகையுடன் சொல்லும்போது எனக்குத் தூக்கிவாரிப் போட்டது. என்ற அப்பரும் இப்படியானவரா? என்று எண்ணும் போது அவர் மேல் ஆத்திரம் ஆத்திரமாக வந்தது.

திருமணம் செய்து கட்டாருக்குச் சென்ற பரமேஸ்வரி அக்கா வீட்டுவேலைகள் செய்வதற்காக ஒரு கட்டார் பணக்காரனுக்கு விற்கப்பட்டார் என்ற செய்தியை காலங்கடந்து ஒரு நண்பர் மூலம் தெரிந்து கொண்ட நான்

மிகுந்த வேதனையடைந்தேன். அவருக்கு இந்த நிலையா?

அப்பருக்கு இது தெரிய வாய்ப்பில்லை. அம்மாவையும் கூட்டிக்கொண்டு காசியாத்திரை சென்றுவிட்டார்.

நான் சிவராசா சுகந்தி தம்பதியினர் இருக்கும் இடத்தைக் கண்டுபிடித்து சந்தித்து அவர்களிடம் பரமேஸ்வரி அக்காவின் விடயத்தைச் சொன்னேன். அப்பற்றை சேட்டைகளையும் சொன்னேன்.

சிவராசா சொன்னார், “சுகந்தியும் உன்ற அப்பற்றை செக்கன்காண்டான். பல இலட்சம் ரூபாய்க்களைத் தந்து சுகந்தியைக் கூட்டிக் கொண்டு போய் கண்காணா தூரத்தில் சென்று ஏதோ தொழிலைச் செய்து வாழுங்கோ என்டு அனுப்பி வைத்தவரும் உன்ற அப்பற்தான். இந்தா நிற்கிறானே அந்தப் பெடியன் யார் தெரியுமா? அவன் உன்ற தம்பி. அப்பற்ற வாரிசு.”

“தம்பி உன்ற அப்பர் பகுத்தோல் போர்த்த புலி” எங்களுக்குத் தெரிந்து கந்தவனத்தாரை குடியைக் கெடுத்த மாதிரி, எத்தனை குடும்பத்தைக் கெடுத்தாரோ தெரியாது” என்று சிவராசா சொல்லும்போது மிகுந்த வேதனையாக இருந்தது.

பாவங்களைச் சுமந்துகொண்டு காசிக்குச் சென்ற அப்பர் என்ற சுப்பிரமணியம் பஸ்விபத்தில் காலமான செய்தி இந்திய ஊடகங்கள் வாயிலாகத் தெரிந்து கொண்டபோது.....!

எனக்கு அதிர்ச்சிக்கு மேல் அதிர்ச்சியாக இருந்தது. என்ற அப்பர் பணத்தால் ஏழை களின் வாழ்க்கையில் எப்படியெல்லாம் விளையாடியிருக்கிறார் என்று நினைத்துப் பார்க்க அருவருப்பாக இருந்தது. அன்றே அவர் வாரிசாக மாறக்கூடாது என்ற திடசங்கற்பம் கொண்டேன்.

“வாழுயர் தோற்றும் எவ்வள செய்யும் தன்னெஞ்சம் தான்அறி குற்றப் படின்” - (திருக்குறள் 272)

வாசகப் பெருமக்களுக்கு அன்பான வேண்டுகோள்

‘தாயக ஓலி’ சந்தா விபரம்

ஒரு வருடச் சந்தா : ரூபா 1000(அஞ்சல் செலவுடன்)

வெளிநாடு : \$30(U.S), £20(U.K)

உங்கள் தாயக ஓலியின் வளர்ச்சிக்குச் சந்தாதாரர்களாகச் சேர்ந்து ஆதரவு நல்குங்கள்.

சந்தாப் பகுத்தை வங்கிக் கணக்கில் கைப்பிட்டு உதவுகள்.

**சந்தா அனுப்ப வேண்டிய
வங்கிக் கணக்கு விபரம்**

T.Sivasupramaniam

A/C No : 8100086490

Commercial Bank

Wellawatte, Sri Lanka

வாழ்க்கை

என்னை விட்டு கடந்த

அந்த இளிமையான

நாட்களை தனி மரமாய்

நான் நின்று மீட்டுப் பார்க்கின்றேன்

அந்த நாளை இன் நாளில்

என்னாங்கள் நிறைந்த

வாழ்க்கையில் ஏனாங்கள்

தான் அதிகம்

நேரங்கள் வேகமாய் ஓடி

காலங்கள் கரைந்துதான்

போகிறது எதை கொண்டு செல்வேம்

இந் நாளில்

தோல்விகள் அதிகம்

நின்று போகும் இந் நாளில்

வெற்றிகள் குறைவுதான்

அனாலும் ஒவ்வொரு

தோல்வித் துளிகளும்

வெற்றி எனும் பாதைக்கு

ஒவ்வொரு படிகற்கள்தான்

கவலைப்படாதே மரம் ஒன்று

நட்டால் களிகள் குறைவு

இலைகள் தான் அதிகம்

பூக்கும் பூக்கள் எல்லாம்

கனியாகுவதில்லை

நினைக்கும் என்னாங்கள்

வாழ்க்கை ஆகுவதில்லை

பிறக்கின்ற ஜீவனுக்கும்

இறைவன் வரைந்த பாதை

தலை விதி அதுவே

வாழ்க்கையின் அது ஒரு வட்டாரம்

பாச மலை தூவி

அரவணைத்து அன்பு காட்டி

துணை வந்த வாழ்க்கைப் பயணம்

வெற்றி தோல்வி இரு

சாரும் கலந்து

கடைசியில் முடிவது என்னவோ

மரணம் என்ற சொல்லுக்குள்,

இளிமையான மனதில்

இருக்கும் கடந்த கால வாழ்க்கை

நினைக்கையில் கண்களின்

ஒரம் கண்ணர் துளிகள் வழிகின்றது

தொலைத்து விட்ட அந்த

நாட்களை என் வாழ்க்கையில்

மீட்டுப் பார்க்கின்றேன்

காலங்கள் சுடி நானும்

முதுமையானேன் சாதிக்கத் துடித்த

சாகசமாய் போகும் இவ் வாழ்வில்

உண்மையான அர்த்தம் இதுவே

நாம் கற்றுக் கொள்ளும்

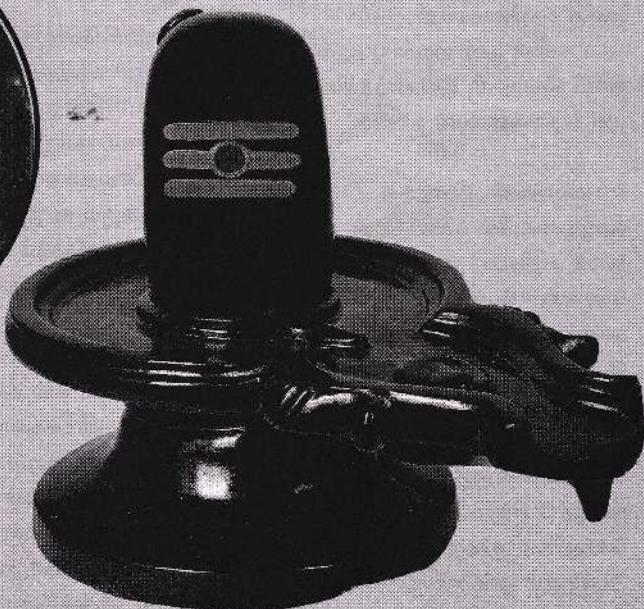
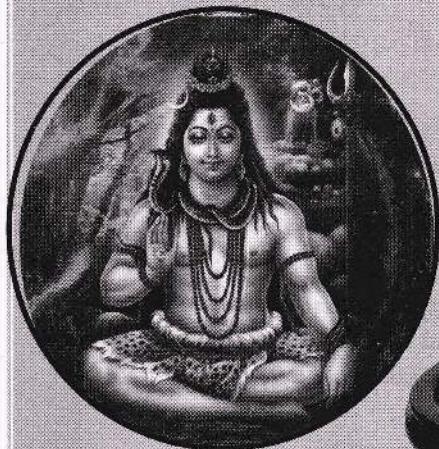
வாழ்க்கை இதுவே!

கவிக்கனி ஒஹுவில் ஆதிக்

ஸ்ரீஸுந் பரமஹம்ஸ நித்யானந்த ஞானசம்பந்த தேசிக பரமானந்த ஸ்வாமிகளின்

ஜீவன்முக்தி

ஓரே நாளில்
250 000
பிரதிகள் முன்பதிவு
விற்பனை
சாதனை

ஸ்ரீஸுந் பரமஹம்ஸ நித்யானந்த ஞானசம்பந்த தேசிக பரமானந்த ஸ்வாமிகள் அவர்களின் உயரிய நூன விளக்கங்களுடன் பிரகரமாகி வெளிவந்த ‘ஜீவன்முக்தி’ என்ற அரிய நூல் கைவசம் உண்டு இதை வாசித்தால் உள்ளாலக சித்தி அதாவது இருளற்ற ஓளிமயமான ஆத்ம ஞானத்தைப் பெறுவதற்கு, இது துணை செய்யும்.

நான் உகைத்திற்கு சொன்னது.
சொல்வது.
சொல்லப்போவது.
சொல்ல நினைத்தது. சொல்லாமல் விடப் போவது.
ஆகிய அனைத்தின் சார்த்தையும். இந்த ஒரு புத்தகத்தில் சொல்லிவிட்டேன்.
-பரமஹம்ஸ நித்யானந்த

இலங்கையில் இதைப் பெற விரும்புவோர்க்கு இந் நூல்
இலவசமாக அனுப்பி வைக்கப்படும்.
தொடர்புக்கு: 0774066274 / 0777764106

HENSHOU ISSHINRYU KARATE ACADEMY

59, Cranley Road, Ilford, Essex, IG2 6AF

Tel: 020, 8518 3288, Mob: 07950346432, E-mail: info@henshou.com Web: www.henshou.com

AFFILIATED TO ISSHINRYU WORLD KARATE ASSOCIATION - OKINAWA, JAPAN AND
ALL INDIA ISSHINRYU KARATE ASSOCIATION - INDIA

HENSHOU ISSHINRYU KARATE ACADEMY

**DEVELOP YOUR SELF DEFENCE,
SELF CONTROL SELF DISCIPLINE,
COURAGE & LEADERSHIP**

OUR BRANCHES:

- EASTHAM, MANOR PARK, NEWBURY PARK
- WALTHAMSTOW, PLUMSTEAD, LEWISHAM
- CROYDON, MITCHAM, BRISTOL, HARROW
- SOUTHEND, SWINDON

தமிழர்கள் செறிந்து வாழும் பல பகுதிகளில் ஹன்ஷூ ரவீந்திரானது நேரடிக் கண்காணிப்பில் தகுதி வாய்ந்த மூச்சியியர் குழுவின் அனுசரகனை யுடன் வெளிஸ்றியு கராத்டே வகுப்புக்கள் சிறந்த முறையில் பயிற்றுவிக்கப் பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது

* Renshi Raveendran is 6th Dan Black Belt who has trained directly under Master Shihan Hussain (India), Grandmaster Christopher Chase (USA) and Grandmaster Kichiro Shimabuku (Japan)

* Trained and coached over 1000 students from various branches. (Students age varies from 5 yrs. to 65 yrs. - male and female)

* His students have won many awards from various local competitions and world Isshinryu Karate competitions held in the USA.

CONTACT :
RENSHI KANDIAH RAVEENDRAN

(6TH DAN BLACK BELT)

TEL : 020 8518 3288

MOB : 07950 346 432

E-mail : info@henshou.com

WEB : www.henshou.com

Easan & Co.

Chartered Management Accountants

SPECIALIST IN ARRANGING COMMERCIAL LOANS

- Self Assessment Tax Return
- CIS Refunds
- Accounts & Book Keeping
- VAT Returns
- PAYE
- Management Accounting

**S. Eswaranathan ACMA
(Easan)**

196, Merton High Street
South Wimbledon,
London SW19 1AX

Tel : 020 8543 8484
Fax : 020 8540 0107
Mobile : 078 0122 7017

Western Jewellers

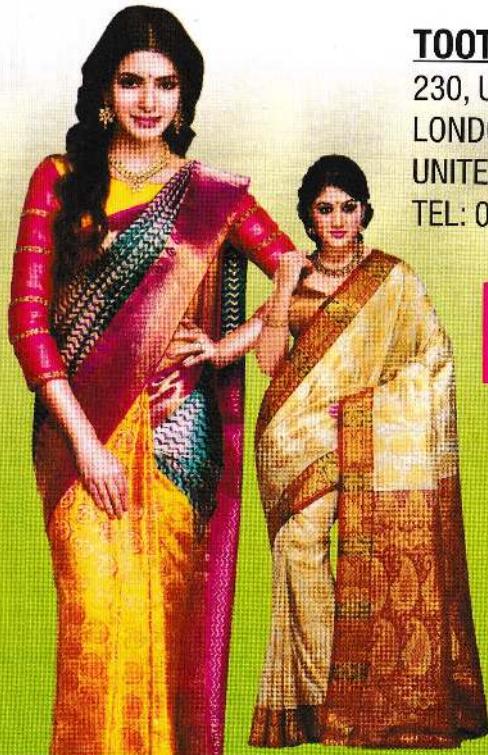
Jewellers & Gem Merchants

வகை வகையான வழவங்களில்
தரமான தங்க நகைகளை
குறைந்த விலையில்
பெற்றுக்கொள்ள
நாடுங்கள் உங்கள்

வெஸ்டன் ஜேவல்லர்ஸ்க்கு

First Tamil Jewellery Shop in UK

Specialise in 22ct. Gold, White Gold, Platinum & Diamond Jewellery

TOOTING BRANCH

230, UPPER TOOTING ROAD,
LONDON SW17 7EW
UNITED KINGDOM
TEL: 020 8767 3445

WEMBLEY BRANCH

5, PLAZA PARADE
EALING ROAD, WEMBLEY
HAO 4YA
UNITED KINGDOM
TEL : 0208 903 0909

SEASON'S BEST IS SUMMER, SAREE'S BEST IS
SILK EMPORIUM SAREES

SILK
EMPORIUM

122, Upper Tooting Road,
London SW 17 7EN, United Kingdom,
Tel: 020 8672 1900

Opening Hours : Monday-Saturday (10.30 am. 6.30 pm.) Sunday (11.30 am. - 6.30 pm.)

Luckyland

BISCUIT
MANUFACTURERS

உலக சாதனை எங்கள் பாரம்பரியம்
விளக்ட்டிழும்தான்!

NATTARANPOTHA, KUNDASALE, SRI LANKA

TEL: +94 081 2420574, 2420217 FAX : +94 081 2420740

E-mail: luckyland@slt.net.lk